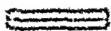

ચિંદ્રાચાર્ય જીન સભા

પુસ્તકાલય

પાટણ.

શાંતમૂર્તિ મુનિરાજ શ્રી હંમવિજયજી મહારાજ.

જન્મ:—વડોદરા. મુનિપદ:—અખ્યાલા-(પંનાખ)
સં. ૧૯૧૪ અશાઠ વદી ૩૦ સં. ૧૯૩૫ માહુ વદી ૧૧.

श्रीहंसविजयजी जैन फ्री लायब्रेरी ग्रंथमाला न. २८

पाटण चैत्य-परिपाटी.

संपादक-

मुनिराज श्रीकल्याणविजयजी.

प्रकाशक-

सेक्रेटरी जेशंगभाइ छोटा लाल सुतरीआ.

श्रीहंसविजयजी जैन फ्री लायब्रेरी

लुणसावाडा मोटी पोन्न-अमदावाद

भावृत्ति पहेली] धी. सं. २४५२ [आ. सं. ३०

प्रत २००० वि. सं. १९८२ मूल्य छ आना

ધી સૂર્યપ્રકાશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ટંકશાળ-અમદાવાદ
પટેલ મુલ્લચંદભાઈ ત્રીકમલાલે છાપી.

શ્રી. હોમતલાલ વાઢીલાલનાં ધર્મપત્ની જામુદ તરફથી મેટ.

नंवर.	पुस्तकनु नाम	कीमत.
१	नीतिदर्पण	०—४—०
२, ४, ७, २६	प्राणीपांकार	भेट
३, ५	हंसविगोद	०—१२—०
६	स्नात्रपूजा	०—०—६
८	नवतत्त्व संक्षिप्तसार	०—२—०
९	नर्मदासुंदरी कथा	भेट
१०	शोलघतो कथा	”
११, १७, २५	तिथि तप माणिक्यमाला	०—१—०
१२, १३	गहुली संग्रह	०—३—०
१४, २१	श्रीनेमिनाथनी १०८ प्रकारी पूजा	०—२—०
१५	विविधपूजा संग्रह	१—०—०
१६	गिरनार गल्प	भेट
१८	होरप्रश्न	१—०—०
१९	अष्टापद पूजा	भेट
२०	शुक्रराज कथा (सं.)	”
२२	धर्मदत्त यथा ”	”
२३	धर्मविधि ”	”
२४	सिद्धरप्रकर ”	”
२७	चैत्य परिपाटी यात्रा	०—१—०
२८	पाटण चैत्य परिपाटी	०—६—०
	होरप्रश्नार्थली	०—४—०
	देशाटन	०—४—०
	प्रश्नोत्तर पुष्पमाला	०—१४—०
	प्रातिभ्यान-	

श्रीहंसविजयजी जैन प्री लायब्रेरी,

किंचिद् वक्तव्य.

सुज्ञ वाचक वंधुओ !

प्राचीन गृजराती भाषानुं परिशीलन करनार साहित्य-प्रेमी इतिहासगवेपी सज्जनोने परम आनंद थरो के २७ नक्षत्रोनी माला समान अथवा साधुओना २७ गुणो जेवी २७ ग्रंथ-पुष्पोनी माला^१ समर्पण कर्या पछी आजै अम्हे 'पाटण चैत्य-परिपाटी' नामनुं २८ मुं ग्रंथपुष्प आपना कर-कमलमां सादर मूकवा शक्तिमान् थया छीए.

गृजरातनी प्राचीन राजधानी अणहिल्लवाड पाटणमां रहेलां विक्रमना १७-१८मा सैकानां जिनचैत्यो-मंदिरोनी परिस्थितिनो परिचय करावनार आ 'पाटण चैत्य परिपाटी'ने अम्हे तेनी प्राचीन भाषामां विकृति कर्या विना प्रकाशित करवा वनतुं लक्ष्य आप्युं छे. छतां आ पुस्तकमां आपेली वे परिपाटियो-मांही वि.सं. १६४८मां पूर्णिमागच्छीय ललितप्रभसूरिए रवेली परिपाटिनी प्राचीनप्रति जेवी परिशिष्टमां मूकेली (वि.

१. ग्रंथोनुं लिस्ट प्रथम पेजमां आप्युं छे; लायब्रेरीना परिचय माटे सं. १९६६ थी सं. १९७६ सुधीनो रिपोर्ट बांचो.

સં. ૧૭૨૯માં તપાગચ્છીય હર્ષવિજયજી.રચિત) પરિપાટિની
પ્રાચીન શુદ્ધપ્રતિ ન મળવાથી તે અંશમાં તેમ વનો શબ્દો નથી
એમ અમ્હારે આ સ્થળે લિખ્ત અંતઃકરણે જણાવતું જોડા.
વિ. સં. ૧૯૫૯માં પ્રવર્તકજી શ્રી કાંતિવિજયજી. મહારાજની
મેરણાથી પં. હીરાલાલે રચેલી પાટણનાં વર્તમાન જિનાલયોને
સૂચવતી સં. જિનાલયસ્તુતિને પરિશિષ્ટમાં મૂકી વર્તમાન જિન-
મન્દિરોનું સૂચન કરવા અમ્હે વનતો પ્રયાસ કર્યો છે...

સાક્ષરત્તન મુનિરાજ શ્રીકલ્યાણવિજયજી મહારાજે
અતિપરિશ્રમ લઈ વિચક્ષણતાથી ગવેષણાપૂર્વક લખેલ પ્રસ્તાવના
અને પરિપાટિસારથી આ ગ્રંથ વિશેષ વિભૂષિત-અધિક ઉપ-
યોગી થઈ શક્યો છે, એ વાચકો સ્વયં સમજી શકે તેમ છે.
અતઃ એવ અમ્હારે એ સંબંધમાં વિશેષ વક્તવ્ય પ્રકટ કરવાનું
અવશિષ્ટ રહેતું નથી, કિંતુ અમ્હારી કૃતજ્ઞતા દર્શાવવા તેઓશ્રીનો
અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનવાનું અમ્હે સમુચિત સમજીએ છીએ.

આ ગ્રંથના સંશોધનકાર્યમાં પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રીહંસવિ-
જયજી મહારાજશ્રી તથા પં. યાસજી સંપદ્વિજયજી મહા-
રાજશ્રીની મેરણાથી મુનિરાજ શ્રીપુણ્યવિજયજી મહારાજે
તથા મુનિરાજ શ્રીશંભુવિજયજી મહારાજે તથા પં. લાલ-
ચન્દ્ર ભગવાન્દાસ ગાંધીએ કરેલી સહાયનાથી અમ્હે

અમ્હારા કાર્યમાં સફલ થયા છીએ-ઉપકૃત થયા છીએ; પ
પ્રકટ કરવાની અમ્હારી ફરજ વિચારીએ છીએ.

અમ્હારા આ ગ્રંથપ્રકાશન કાર્યમાં પાટણના જ્ઞાત્રેરી
મણીલાલ છગનલાલનો ધર્મ પતિન કેસરવાડ, સુરતના શા.
અનોપચંદ નગીનદાસ સ્વનામ ધન્ય સ્વર્ગવાસી લાલા ટાકુ-
રદાસજી સ્નાનગામ ઢોગરાં (પંજાબ) વાલે કે સુપુત્ર શ્રી-
માન લાલા પ્રભદ્યાલજી દુગડ લાહોર (પંજાબ) વાલેને
પ્રોતાની લક્ષ્મીનો સદ્વ્યય કરી અમ્હને પ્રોત્સાહિત કરવા
સાથે અન્ય ધનાઢ્યોને અનુકરણીય કર્તવ્યમાર્ગ દર્શાવ્યો છે,
તેમનો ઉપકાર માનવાનું અમ્હે આ સ્થલે ભૂલી શકતા નથી.

આ ગ્રંથમાં મતિમંદતાથી, પ્રમાદથી યા દૃષ્ટિદોષથી રહી
ગયેલી સ્ખલનાઓ સજ્જનો સુધારી વાંચશે અને અમ્હને
સૂચવવા તસ્દી લેશે તો પુનરાવૃત્તિ-પ્રસંગે સામાર સુધારવા
પ્રયત્ન થશે.

શાસનદેવનો કૃપાથી વિશેષ પ્રગતિ કરી સાહિત્યસેવા-
પૂર્વક અધિક શાસનસેવા વજાવવા અમ્હે ભાગ્યશાલી થઈએ
એવી હાર્દિક ભવ્ય ભાવના પ્રકટ કરી અત્ર વિરમીશું.

વીરસં. ૨૪૫૨

પ્રકાશક-

પાર્શ્વપ્રભુ-જન્મતિથિ.

ૐ. સે. શ્રીહંસવિજયજી જૈન પ્રી
લાયબ્રેરી-અમદાવાદ.

પ્રસ્તાવના.

સ્વભાવથી જ ભારતવર્ષના પ્રાચીન વિદ્વાનોએ ઇતિહાસ લખવા તરફ થોડું લક્ષ્ય આપેલું છે. અને જે કંઈ લખાયું હતું તેનો પણ ઘણો ઓછો ભાગ રાજ્યવિજ્ઞાનોના દુઃસમયમાં નાશ પામી ગયો છે, માત્ર વ્યાખ્યાનિક સાહિત્યમાં ઉપ-યોગી થતો કેટલોક જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્યનો અંશ વ્યા-ખ્યાનરસિક જૈન સાધુઓના પ્રતાપે વચવા પામ્યો છે; પણ તેમાં ઇતિહાસ કરતાં ઉપદેશતત્ત્વને મુખ્ય સ્થાન આપેલું હોવાથી તેમાં ચરિત્ર પ્રવચ્છાદિ ગ્રંથો પેઢીના ઘણા ભાગ ઔપદેશિક સાહિત્ય જ ગણી શકાય, માત્ર કેટલાક રાસા-ઓ અને પ્રવચ્છા ઉપરાંત શિલાલેખો પ્રશસ્તિઓ ચૈત્યપરિ-વાહીઓ તથા તીર્થમાલાઓ જ આધુનિક દૃષ્ટિએ પ્રાચીન ઐતિહાસિક સાહિત્યમાં ગણવા યોગ્ય છે.

ઐતિહાસિક સાહિત્યમાં ચૈત્યપરિવાહીઓનું સ્થાન.

જો કે ચૈત્યપરિવાહી યા તીર્થમાલાઓ તરફ ઘણા થોડા વિદ્વાનોનું લક્ષ્ય ગયું છે અને ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ તેનો ઓછો કીંમત આંકનારા માફરો તો તેથી બે થોડો સંખ્યામાં નીક-લશે; પરંતુ છતાં પણ ઇતિહાસનો દૃષ્ટિએ ચૈત્યપરિવાહી પણ કીંમતી સાહિત્ય છે, પણા ઉદાહરણમાં રહેલા તાત્કાલિક ધાર્મિક ઇતિહાસનો પ્રકાશ, ધર્મનો રુચિ તથા પ્રવૃત્તિનું વર્ણન અને ગૃહસ્થોની સમૃદ્ધ દશાનું ચિત્ર રૂપે અનેક

इतिहासना कीमती अंशो चैत्यपरिपाटिओना गर्भमांयो जन्मे छे के जेनी कीमत थाय तेम नथी.

चैत्यपरिवाडीओनो उत्पत्तिकाल.

चैत्यपरिवाडीओ क्यारथो रचावा मांडी तेनो निश्चित निर्णय आपी शकाय तेम नथी. चैत्यपरिवाडीओ, तीर्थमालाओ अथवा पञ्चाज अर्थने जणावनारा रासाओ घणा जुना वस्तुथी लखाता आव्या छे एमां शक नथी, पण एवा भाषासाहित्यनी उत्पत्तिना प्रारंभकालनो निर्णय हजी अंधारामां छे, कारण के आ विषयमां आज पर्यन्त कोई पण विद्वाने ऊदापोह तक कयों नथी, छतां जैन साहित्यना अवलोकनथी पटलुं तो निश्चित कही शकाय के जैनोमां चैत्य वा तीर्थयात्राओ करवानो अने तेनां वर्णनो लखवानो रीयाज घणो ज प्राचीन छे. तीर्थयात्राओ करवानो रिवाज विक्रमनी पूर्वे चौथी सदीमां प्रचलित हतो एम इतिहास जणावे छे, ज्यारे तेनां वर्णनो लखवानी शहभात पण विक्रमनी पहेली वा बीजी सदी पछीनी तो न ज होइ शके; ए विषयनो विशेष खुलासो नीचेना विवेचनथी थइ शकशे—

जैन साहित्यमां सर्वथी प्राचीन सूत्र आचारांगनी निर्युक्तिमां तात्कालिक केटलांक जैन तीर्थोनी नोंध अने तेने नमस्कार करवामां आव्यो छे.^१ निशीथचूर्णिमां धर्मचक्र,

१ “अट्टावय उज्जिते गयगपए य धम्मचक्रे य ।

पासरहावत्तनं चमहप्पायं च वन्दामि ॥ ”

—“ गजाग्रपदे—दशार्णकूटवर्तिनि । तथा तक्षशिलायां धर्मचक्रे तथा

દેવનિર્મિત સ્તૂપ, જીવિતસ્વામિ પ્રતિમા, કલ્યાણમૂર્તિ આદિ
તોચીની નોંધ કરવામાં આવી છે.^૧

છેદસૂત્રોના ભાષ્ય અને ટીકાકારો લખે છે કે અષ્ટમી
ચતુર્દશી આદિ પર્વ દિવસોમાં સર્વ જૈન દેહરાસરોની ધ્વજના
કરવી જોઈએ, મહે તે ચૈત્ય સંઘનું હોય કે અમુક ગચ્છતી
માલિકોનું હોય તો પણ તેનો યાત્રા કરવી, યગ્ગત પહોંચતો
હોય તો સર્વ ટેકાણે સંપૂર્ણ ચૈત્યધ્વજન-વિધિ કરવી જોઈએ
અને યગ્ગત ન પહોંચતો હોય તો એક એક સ્તુતિ યા નમ-
સ્કાર જ કરવી પણ ગામના સર્વ ચૈત્યોની યાત્રા^૨ કરવી.^૩
વ્યવહાર મૂલના ભાષ્ય અને ચૂર્ણિમાં લખ્યું છે કે^૪

અહિચ્છત્રાયા પાર્શ્વનાથસ્ય ધરગેન્દ્રમહિમાસ્થાને । ”

—આચારાંગાનિર્ધુમ્મિક પત્ર ૪૧૮ ।

૧ “ઉત્તરાવહે ધમ્મચક્રં, મહુરાણ દેવગિન્નિમ્મો ધૂમ્મો, કોસ-
લાણ ત્રિયંતમાનિપાદિમા, તિથ્થંકરાણ યા જન્મમૂર્તિમ્મો ।

—નિર્ગોધચૂર્ણિ પત્ર ૨૪૩—૨ ।

૨ નિસ્સકલ્લમનિસ્સકલ્લે ચેદ્દર મગ્ગહિ ધ્વજે તિજ્જિ ।

ધંજે ધ પેદ્ધમાગિ ય નાદે દ્વિકલ્લિઆવા વિ ॥

—ભાષ્ય

૩ અષ્ટમી-વડદસીધું ચેદ્દર મગ્ગાણિ માહુણો મગ્ગે ।

યદેવગ્ગા નિયમા અયપેમ-તિહીમુ જહમસિ ॥

ગુણુ ચેર અષ્ટમીમાદીગુ ચેદ્દયાદ્ માહુણો યા જે અગ્ગાણ

યમહીણ દિમા ને ન વંદંતિ મામલહુ ।

—વ્યવહારનાથ અને ચૂર્ણિ.

आठम चौदश आदि पर्व-तिथिदिनोंमें गामनां सर्व देह-
राओमें रहेली जिनप्रतिमाओ अने पोताना तथा बीजा
उपाश्रयोमें रहेला सर्व साधुओंने पर्यायलघु साधुओंके
वंदन करवुं जोइये, जो न करे तो ते साधु प्रायश्चित्तनो
भागी थाय.

महानिशोय सूत्रमांथी पण चैत्य तीर्थ अने तीर्थोंमें
भराता मेलाओंनी सूचना मले छे.^१ आ सर्व जोतां
अटलुं तो निश्चित छे के जैनोमें तीर्थयात्रा अने
प्रतिमापूजानो रिवाज घणो ज जूनो पुराणो छे, तीर्थ
तरीके प्रसिद्ध थयेल स्थानोमां भाविक जैनो घणा दूर
दूरना देशो थकी संघो लेइ जता अने तीर्थाटन करी पो-
तानी धार्मिक श्रद्धाने सफल करता, पोताना गाम नगरोनां
चैत्योने ते हमेशां भेटता, चैत्यो अधिक वा समय आछो
मलतां नगरनां सर्व चैत्योनी यात्रा नित्य न थती तो छेवटे
आठम चउदश जेवा खास धार्मिक दिवसोमां तो पूर्वोक्त
यात्रा अवश्य करता ज, कालान्तरे आ प्रवृत्तिमां पण मंदता
न पेसो जाय अटला माटे श्रुतधर पूज्य आचार्योंके नियम
घड्यो के आठम चउदशे तो सर्व चैत्योनी वंदना करवी
ज, अने जो साधु के व्रती गृहस्थ आ नियम प्रमाणे न

१ अहजया गोयमा ते साहुणो तं आयरियं भणंति जहा
णं जइ भयवं तुमं आणावेहि ता णं अम्हेहिं तित्थयत्तं करि(र)या
चंदप्पहसामियं वंदि(द)या धम्मचकं गंतूणमागच्छामो ।

ચર્ચિતો તા તે દંડનો ભાગો થશે. આ પ્રમાણે નગર
 યા ગામનાં સર્વ ચૈત્યોનો યાત્રા તે 'ચૈત્યપરિવા-
 ડોજતા' (ચૈત્યપરિવાટિયાત્રા) કહેવાનો. અને એ
 પ્રવૃત્તિ વિશેષ પ્રચલિત થતાં ડગલને લીધે 'યાત્રા'
 શબ્દ નિકટો જરૂને 'ચૈત્યપરિવાટિ' શબ્દ જ પ્રાયમિક
 મૂળ અર્થને જણાવવામાં રૂઢ થઈ ગયો. ઘણત જતાં
 ચૈત્યપરિવાટી—ચૈત્યપરિવાટી—ચૈત્યપ્રવાહી—યૌગપ્રવાહી હ-
 ટ્યાદિ અનેક પ્રકારના 'ચૈત્યપરિવાટોજતા'ના સ્થાને
 સંસ્કૃત, પ્રાકૃત અને અપભ્રંશ શબ્દો રૂઢ થયા જે આજ પર્યંત
 ને અર્થને જણાવી રહ્યા છે.

ઉપરના વિવેચનથી એ યાત્રા સ્પષ્ટ થઈ કે 'ચૈત્યપરિ-
 વાટી' એ નામ એક પ્રકારની યાત્રાનું છે, અને ઉપચારથી
 તેથી યાત્રાનું યજ્ઞન કે વિવેચન કરનાર પ્રવચ્ચ યા સ્તવનો
 પણ 'ચૈત્યપરિવાટી' ના નામથી ઓળખાયા લાગ્યાં કે
 જે યનાથ સાહિત્યમાર્ગમાં પણ સ્વાભાવિક ઘટના છે.

તીર્થમાલા અને ચૈત્યપરિવાટિયોનો વાસ્તવિક ભેદ.

યદ્યપિ તીર્થમાલા યા તીર્થમાલાસ્તવનો અને ચૈત્યપરિ-
 વાટી યા ચૈત્યપરિવાટી સ્તવનોમાં સામાન્ય રીતે ભેદ નથી
 ગણવામાં આવતો તથાપિ તેનાં નામ અને લક્ષણો તપાસતાં
 તેણે પ્રકારની વૃત્તિનો વાસ્તવિક ભેદ સ્પષ્ટ જગાડી આપે છે.

તીર્થમાલા સ્તવનોનું લક્ષણ એ હોય છે કે પોતે ભેટેલાં
 યા માંભેટેલાં કે શાસ્ત્રોમાં યજ્ઞેલાં નામો નામો તીર્થોનાં
 ચૈત્ય યા પ્રતિમાઓનું યજ્ઞન, તેનો સાષો યા કલ્પિત કૃતિ-
 દામ તેનો મહિમા અને તે સંબંધી યોગી યાચનોનું યજ્ઞન

કરવા પૂર્વક તેની સ્તુતિ વા પ્રશંસા કરવી. આચારાંગનિ-
ર્યુક્તિ અને નિશીથચૂર્ણિમાં થયેલી તીર્થોની નોંધ તે આજ-
કાલની તીર્થમાલાઓ અને તીર્થકલ્પોનું મૂલ વીજક સમ-
જવું જોઈએ. સિદ્ધસેનસૂરિનું સકલતીર્થ સ્તોત્ર^૧, મહેન્દ્રસૂરિનું
તીર્થમાલાસ્તવન,^૨ જિનપ્રભસૂરિની શાશ્વતાશાશ્વત-
ચૈત્યમાલા,^૩ વિવિધતીર્થકલ્પ^૪ વિગેરે સંસ્કૃત પ્રાકૃત અપ-

૧ આ સંસ્કૃત સ્તોત્ર પાટણમાં સંવત્રીની શેરીના તાલપત્રોના
પુસ્તક મંડારમાં છે. એના કર્તા સિદ્ધસેન સૂરિ ક્યારે થયા તેનો
નિશ્ચય નથી; છતાં સંભવ પ્રમાણે તેરમી સદીના પૂર્વાર્ધમાં થઈ ગયેલા
સિદ્ધસેન જ એના કર્તા હોવા જોઈએ.

૨ આ પ્રાકૃત સ્તવન પણ તેરમી સદીમાં જ વનેલું સંભવે
છે. મહેન્દ્રસૂરિ નામનાં બે આચાર્ય થયા છે—૧ લા પૂર્ણતલ્લગચ્છીય
પ્રસિદ્ધ આચાર્ય હેમચંદ્રજીના શિષ્ય જે ૧૨૧૪ માં વિદ્યમાન હતા..
૨ જા નાળકીયગચ્છીય જે સં. ૧૨૨૨ માં વિદ્યમાન હતા, આ
સ્તવનના કર્તા આ બેમાંથી કયા તેનો નિશ્ચય થતો નથી.

૩ આ ચૈત્યમાલા અપભ્રંશ ભાષામાં છે, એના કર્તા જિન-
પ્રભસૂરિ જે ૧૪ મી સદીમાં થઈ ગયા છે, જેમણે અનેક ચરિત્રો
અને રાસો અપભ્રંશમાં લખેલા છે, જેટલી અપભ્રંશની કવિતા પાટણ-
ના મંડારોમાં એમની મળે છે, તેટલી વીજા કોઈ પણ કવિની
નથી મળતી.

૪ સંસ્કૃત અને પ્રાકૃતમાં વનેલાં આ તીર્થકલ્પો પ્રસિદ્ધ છે..
એના કર્તા જિનપ્રભસૂરિ સ્વરત્નગચ્છની લઘુશાખામાં થઈ ગયા છે..
તેમણે આ તીર્થકલ્પસંગ્રહ વિક્રમની ૧૪ મી સદીના ઉત્તરાર્ધમાં
વનાવ્યો છે.

બ્રંશ અને લોકભાષામાં લખાયેલા ઉપર્યુક્ત લક્ષણવાળા સ્તવ-
નોની કોંટિના અનેક પ્રવચ્નો આજે દૃષ્ટિગોચર થાય છે.

ચૈત્યપરિવાડી સ્તવનોનું લક્ષણ એ થયા કરે છે કે
કોઈ પણ ગામ કે નગરનાં યાત્રાના સમયમાં કમવાર આ-
વતાં દેહરાસરોનાં નામ, તે તે યાસોનાં નામ, તેમાં રહેલી
જિનપ્રતિમાઓની સંખ્યા વિગેરે જણાવવા પૂર્વક મહિમાનું
વર્ણન કરવું અને તેની સ્તુતિ કરવી. વિજયસેન-
સૂરિનો રેવંતગિરિરાસો^૧, હેમહંસગણિની ગિરિનારચૈ-
ત્યપરિવાડી,^૨ સિદ્ધપુરચૈત્યપરિવાડી,^૩ નગાગણિની જા-
તોરચૈત્યપરિવાડી^૪ વિગેરે સંખ્યાવન્ધ ચૈત્યપરિવાદિઆ
ઉપર જગાવેલ લક્ષણવાળી આજે વિદ્યમાનતા ધરાવે

૧ આ રાસો પ્રાચીન ગૂજરાતી ભાષામાં લખાયેલો છે, પણ
કર્તા વિજયસેનમૂરે નાગેન્દ્રગચ્છમાં પ્રસિદ્ધ મંત્રો વસ્તુપાલના સમય-
માં અર્ધાત્ વિક્રમની ત્રીસી સદીના ઉત્તરાર્ધમાં થઈ ગયા છે. વસ્તુ-
પાલના સંઘ માથે ગિરનારની યાત્રાએ ગયા તે સમયે તેમણે આ
રામ ચનાવ્યો હતો.

૨ હેમહંસગણિ પ્રસિદ્ધ આચાર્ય મુનિશુંદરમૂરિના શિષ્ય હતા,
તેઓ સોલ્હમી સદીના પ્રથમ ચરગમાં વિદ્યમાન હતા, આરંભાનિલ્ધિ-
ચાર્તિક, ન્યાયમઝૂણા વિગેરે અનેક વિદ્વત્તાપૂર્ણ ગ્રંથો જનમે
ચનાવ્યા છે. આ ચૈત્યપરિવાડી તેમણે વપારે ચનાવો તે જગાવ્યું નથી,
પણ સોલ્હમી સદીની શરૂઆતમાં જ ચનાવો હોવાનો સંભવ છે.

૩ આ ચૈત્યપરિવાડીના કર્તા કે સમયનો પત્તો લાગ્યો નથી,
પરિવાડી જૂની હોવાનો સંભવ છે.

૪ આ ચૈત્યપરિવાડી સં. ૧૬૫૧ ના આદ્રવા વાદે ૩ ને

છે^૧ પ્રસ્તુત 'પાટણચૈત્યપરિપાટી' પણ પ જ ધીજી કોટિનો નિ-
બન્ધ છે.

આટલા વિવેચન ઉપરથી સમજાયું હશે કે તીર્થચૈત્ય-
યાત્રાઓ અને નગર ચૈત્યયાત્રાઓ કરવાનો રિવાજ જૈનોમાં
ઘણાજ પ્રાચીન કાલથી ચાલ્યો આવે છે. આ રિવાજોની પ્રાચી-
નતા ઓછામાં ઓછી ઘે હજાર વર્ષની હોવી જોઈએ એમ
પૂર્વે સૂચવેલ શાસ્ત્રયાચ્છંબી સિદ્ધ થાય છે, અને એ ઉપરથી
તીર્થમાલાસ્તવના અને ચૈત્યપરિપાટીસ્તવનો લલ્લવાની સુદ્ધિ
પણ ઘણી પ્રાચીન હોવી જોઈએ એ વાત સહેજે સમજી શ-
કાય તેવી છે; છતાં પણ યદ્યપિ તે સ્તવો જનાશ્રવણ પડે છે કે
આ પ્રવૃત્તિની પ્રાચીનતાના પ્રમાણમાં તેના વર્ણનગ્રન્થો, તી-
ર્થમાલાસ્તવનો અને ચૈત્યપરિપાટી-સ્તવનો તેટલાં પ્રાચીન
આજે મળતાં નથી.

દિને જાલોરમાં ઘની હતી, યુના કર્તા નગા વા નગર્પિંગાગિ આચાર્ય
શ્રીહીરવિજયમૂરિના શિષ્ય કુશલવર્ધનગાગિના શિષ્ય હતા.

૧. સ્વ૦ આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મમૂરિજીએ સંપાદન કરીને ભાવ-
નગરની શ્રીયશોવિજયજૈનગ્રન્થમાલા દ્વારા 'પ્રાચીન તીર્થમાલા સંગ્રહ'
નો પ્રથમ ભાગ બહાર પાડ્યો છે. જેમાં જુદા જુદા કાવિઓની કરેલી
ચૈત્યપરિવાડિઓ, તીર્થમાલાઓ અને તીર્થસ્તવનો મળીને ૨૫ પ્રબન્ધો
છે. એ સિવાય પણ સંખ્યાબંધ તીર્થમાલાઓ અને ચૈત્યપરિવાડીઓ
જૈન મંદારોમાં અસ્તિત્વ ધરાવે છે.

પાટણ.

પ્રસ્તુત પરિવાદો જેના નામ સાથે વંધાયેલી છે, તે પાટણ નગરનો આ સ્થળે સંક્ષેપમાં પરિચય આપવો ઉપયોગી ગણાશે.

‘પાટણ’ એ ગુજરાતદેશનો રાજધાની-હિન્દુસ્થાનના પ્રાચીન અને પ્રસિદ્ધ શહેરોમાંનું એક છે, પરંતુ યાસ્તુસ્થાપન જૈન મંત્રોથી થયું હતું. એનો ઘસાવનાર ‘વનરાજ’ નામનો ચાવઢાવંશનો એક ઘાઘોશ શૂરવીર રાજપુત્ર હતો, તે નાગેન્દ્રગચ્છના જૈન આચાર્ય શીલગુણસૂરિનો પરમ ભક્ત જૈન ઉપાસક હતો^૧.

વનરાજ પોતે, તેના રાજકારભારિયોનું મંડલ અને તેની પ્રજાનો અધિક ભાગ જૈનધર્મો દોડ પાટણ શહેર એ તે ઘણતમાં ગુજરાતના જૈનોના ધાર્મિક સામ્રાજ્યનો રાજધાની બની

૧ વનરાજનું યાલ્યકાલમાં જ ઉક્ત શીલગુણસૂરિ, આસરો દીધો હતો, તેથી કૃતજ્ઞ પ્રકૃતેના વનરાજે પાછળથી પોતે રાજા થતાં જૈનધર્મનો કીમતી સેવા ચજાવી હતી, છટલું જ નાહિ બલ્કે પાટણમાં નામી જૈન મંદિર ચનાવરાલી પોતાની કીર્તિને વિશેષ અમર કરી હતી. વનરાજનું યતાયેલું આ ‘વનરાજવિહાર’ નામનું ચૈત્ય સં. ૧૩૦૧ માં વિશ્રમાન હતું એ વાત નીચેના શિલાલેખ ઉપરથી જગાશે:—

“ સંવત્ ૧૩૦૧ વર્ષે વૈશાખ શુદિ ૯ શુક્રે પૂર્વમંદાલિવાસ્તવ્ય મોઢજાતીય નાગેન્દ્રા.....સુત શ્રે૦ જાલહણપુત્રેગ શ્રે૦ રાજકુલે-

ગયું હતું. જૈનોમાં ચાલતા તે સમયના સર્વ ગચ્છ અને મતોનું અસ્તિત્વ પાટણમાં જળાઈ આવતું હતું. ધર્મવીર અને યુદ્ધવીર જૈનોની વ્યવસ્થા અને આવાદીથી પાટણ એક વચ્ચત પૂરી જાદો-જલાલી ભોગવતું થયું હતું. વિક્રમ સંવત્ ૮૨ ના વર્ષમાં પહેલ પ્રથમ 'અણહિલવાડ' વા 'અણહિલપાટણ' એ નામથી પાટણ વસ્યું, અને દિવસે દિવસે ઉન્નતિ કરતું ચાવડાવંશના રાજાઓની રાજધાની તરીકે પ્રસિદ્ધ થયું.

ચાવડા વંશના કુલ ૭ સાત રાજાઓ ૧ રાજ્ય કર્યા વાદ પાટણની રાજ્ય લગામ ચૌલુક્ય વંશના રાજાઓના હાથમાં ગઈ, આ વચ્ચે પળ પાટણ પૂરી જાદોજલાલીમાં હતું.

સમુદ્રવેન ટ૦ આસાકેન સંસારાર.....યોપાર્જિતવિત્તેન અસ્મિન્
મહારાજશ્રીવનરાજાવિહારે નિજકીર્તિવહ્નીવિસ્તાર.....વિસ્તારિતઃ ।
તથા ચ ટ૦ આસાકસ્ય મૂર્તિરિયં સુતઠ૦ આરોસિંહેન કારિતા
પ્રતિષ્ઠિતા.....સન્ધ્યે ગચ્છે પંચાસરાતીર્થે શ્રીશીલગુણમૂરિસંતાને
શિષ્ય શ્રી.....દેવચન્દ્રમૂરેભિઃ ॥ મંગલં મહાશ્રીઃ ॥

(પાટણમાં પંચાસરાપાર્શ્વનાથના મંદિરમાં રહેલી 'વનરાજ'ની મૂર્તિ પાસેની ટ૦ આસાકનો મૂર્તિનો શિલાલેખ)

૧ પાટણની રાજગાદી ઉપર નીચેના આઠ ચાવડાવંશી રાજાઓ થયા છે:—

૧ વનરાજ ૨ યોગરાજ ૩ રત્નાદિત્ય ૪ ચેરોસિંહ ૫
ક્ષેમરાજ ૬ ત્રાસુંડરાજ ૭ રાહડ ૮ સામંતાસિંહ ।

પટલુંજ નહિ પણ પાટણના ચૌલુક્ય રાજાઓ આસપાસના
 દેશો જીતી પોતાની રાજસત્તાનો વિશેષ વધારો કરવા માંડ્યો
 જે કુમારપાલ સુધી ચાલુ રહ્યો, કુમારપાલ જે ચુસ્ત જૈનધર્મી
 હતો, તેણે પોતે પણ અનેક લડાઈઓ કરી ઉત્તર મારવાડ,
 કોંકણ વિગેરે અનેક દેશોના રાજાઓને જીતીને ગુજરાતના
 મહારાજાધિરાજ તરીકે પોતાની સત્તા સર્વોત્કૃષ્ટ બનાવી હતી,
 પરંતુ ગુજરાતની ઉગ્રતિની આ છેલ્લી હદ હતી, પછીના
 ગુજરાતના રાજાઓ પોતાની સત્તા વધારી હોય પણ ઇતિહાસ
 જણાવતો નથી. આ તો રાજ્યસત્તાની ઘાત થઈ પણ ગુજરાતમાં
 અને સ્વાસ કરીને પાટણમાં જૈનધર્મની પ્રવલતા પણ ઓછી ન
 હતી, ચાલુક્યવંશના તમામ રાજાઓ જૈનધર્મના પાલનારા
 નહિ તો હાસ્યકર્તા તો અવશ્ય હતા, મંત્રિમંડલ અને વીજા
 રાજકર્મચારિયો પણ પ્રાયઃ જૈનો હોઈ પ્રજાનો અન્યધર્મી
 વર્ગ પણ જૈનધર્મને પૂજ્ય દ્રષ્ટિથી જોતો, આ સ્થિતિ ચૌલુક્ય
 પહેલાં ભીમ સુધી ચાલતી રહી, ભીમના વચ્ચેનાં તેના ધીર
 દંડનાયક વિમલ અને રાજા યશ્વંત્રેયનસ્ય ઉત્પન્ન થતાં
 પાટણની જૈન પ્રજાને કંઈક ધક્કો પહોંચ્યો હોય તો યનયા
 જોગ છે. પણ કહેવાય છે કે દંડનાયક વિમલને ઘિપે રાજા
 ભીમના મનમાં કંઈક વિપરીત ભાવ ઉત્પન્ન થયો, ચતુર અને
 માનો વિમલને રાજાના મનની સ્થિતિનું જ્ઞાન થતાં દિલ-
 ગોરી અને દયાનું પાત્ર ન બનતાં તે ગુપ્તપણે પાટણનો ત્યાગ
 કરી ચાલી નિકલ્યો, અને તેણે આયુના દક્ષિણ-કર્ણિમાગમાં
 ઘસેલી ચંદ્રાવતી નગરીમાં આવીને નિવાસ કર્યો, ચંદ્રાવતીનો

प्रथमनो राजा ? विमलना आगमनथी डूरी जइ भागी जतां
विमल त्यांनो राजा थइने रह्यो. २

राजानी ३ नाराजगीथी जैन समाजनो मान्य पुरुष विमल
पाटण छोडीने चाल्यो गयो, ए बात जाहेर थतां पाटणनो

१ आ राजानुं नाम क्यांइ जगाव्युं नथी. कोइ परमार
वंशीय राजा हतो, धारनो धंधुक तो न होय ?

२ विमल चन्द्रावतीनो राजा थयानी हकीकत विमल
प्रबन्धमां जणावेली छे.

३ कुमारपालना समकालीन हरिभद्रसूरि मन्त्रीश्वर पृथ्वी-
पालनी प्रार्थनाथी रचेल चन्द्रप्रभस्वामिचरित(प्रा.) नी प्रश-
स्तिमां जगावे छे के विमल दण्डनायक भीमदेव राजाना वचनथी
सकल शत्रुना वैभवने ग्रहण करी प्रभुप्रसादथी प्राप्त थयेल वड्डावली
(चन्द्रावती) विषयने भोगवतो हतो. जुओ ते उल्लेखः—

“ सिरिभीमएवरज्जे नेढो त्ति महामई पढमो ॥
वीओ उ सरयससहरानिम्मलगुणरयगमांदिरमुदारं ।
निययप्पहापअरियतरणी विमलो त्ति दंडवई ॥
अह भीमएवनरवइवयगेण गहीयसयलरिउविहवो ।
वड्डावल्लीविसयं स पहुवलद्धं त्ति भुंजंतो ॥ ”

—(वि. सं. १२२३ मां लखायेली पाटणना संघवीना पाढाना
जैनमंडारनी ताडपत्र प्राति). आ अभिप्रायने अनुसरता मलाधरी

જૈન સંઘ રાજા ઉપર ભારે ગુસ્સે થયો, પટલું જ નહિ, પણ સંકડો જૈન કુટુંબો વિમલનું અનુસરણ કરી પાટણ છોડી ચંદ્રાવતીમાં જઈને વસ્યાં. જો ઉપરની હકીકત સાચા ઇતિહાસમાં લખતી હોય તો કહેવું જોઈએ કે પહેલાં મીમદેવના વલ્લભમાં પાટણની જૈન વસતિમાં કંઈક ભંગાળ પડ્યું હશે જ, પરંતુ આ વનાથ સાચો હોય તો પણ તેની વિશેષ સ્થાપી અસર થઈ જણાતી નથી, કારણ કે તે પછોના ચૌલુક્ય રાજા કર્ણદેવ, સિદ્ધરાજ, કુમારપાલ ધિગેરેના રાજ્યકાલમાં પણ લગભગ તમામ રાજ્ય-કારભાર જૈન મંત્રિઓના હાથમાં જ હતો, પટલું જ નહિ પણ સિદ્ધરાજ કે જે શૈવધર્મી હતો છતાં જૈનધર્મ અને જૈનધર્મીઓને ઘણું જ માન દેનારો અને જૈન યિદ્ધાનોને પૂજનારો હતો એ ઉપરથી સમજાય છે કે પાટણમાં જૈનધર્મની પ્રવલતા ઘણા લાંબા કાલ સુધી ટકી રહી હતી. કહેશાય છે કે એક સમયે પ્રસિદ્ધ આચાર્ય શ્રીદેમચન્દ્રસૂરિનું પાટણમાં આગમન થયું ત્યારે ૧૮૦૦ અઢારસો કોટિધ્વજ શેઠિઆઓ

રાજશેઠ્ઠરસૂરિ વિ. સં. ૧૪૦૫માં રવેલા પ્રવચ્ચકોષમાં—

વસ્તુપાલપ્રવચ્ચમાં—‘પ્રાગ્વાટવંતે શ્રીવિમલો દણ્ડનાયકોઽમવત્ । સ
વિરમર્તુદાધિપત્યમગુનક્ષૂર્જરેશ્વરપ્રસન્નેઃ’ અર્થાત્ ‘ગૂર્જરેશ્વર (મીમદેવ)
ની પ્રસન્નતાથી વિમલે લાંબા સમય સુધી આવૂ ઉપર આધિપત્ય
ભોગવ્યું હતું.’ એમ જગાવે છે.

આ ઉલ્લેખ જોતાં વિમલને મીમદેવ સાથે વૈમનસ્ય થવાના
કૃતાન્ત માટે સન્દેહ રાખવો પડે છે. —લા. મ. ગાંધી]

તેમના નગરપ્રવેશ મહોત્સવમાં એકઠા થયા હતા.^૧ આ એકજ દાઘલા ઉપરથી પાટણના જૈનોની સંખ્યાનો અને તેમનો સમૃદ્ધિનો ય્યાલ આવી જશે. કુમારપાલ પછી પાટણની રાજ્યગાદીપ આવેલા અજયપાલના વચ્ચતથી પાટણના જૈનોની અને સાથે જ રાજ્યની અવનતિનો પાયો નંધાળો. અજયપાલે ઘણા સરા જુના જૈન મંત્રિઓને પદ્મપ્ર કર્યા અને કેટલાકોને ભયંકર શિક્ષાઓ કરી. શ્વાસ કરીને કુમારપાલના મરજીદાન મનુષ્યોને અજયપાલે ભારે ત્રાસ આપ્યો,^૨ કુમારપાલનાં પુણ્યકાર્યોનો તેણે ચન્થું તેટલો નાશ કર્યો, પણ આવાં અધમ કામો ઘણા કાલ સુધી કરવાને તે જન્મ્યો ન હતો, રાજ્યાભિવેકને વ્રીજે જ વર્ષે અજયપાલનું તેના એક નોકરના હાથે રૂન થયું અને ત્યાર પછી ધાર્મિક વિપ્લવ વંધ થયો, રાજ્યકારભાર પણ પાછો નિયમિત થઈ ગયો પણ સિદ્ધરાજ અને કુમારપાલે જે ગુજરાતના રાજ્યની હદ વધારી ચૌલુક્ય રાજાઓની સાર્વભૌમ સત્તા સ્થાપન કરી હતી, તે લાંબો કાલ ટકી શકી નહિ. જે ક્રમથી પાટણ અને તેના રાજાઓની સત્તા દિવસે દિવસે વધી હતી તે જ ક્રમથી વટવા લાગી, અજયપાલના વચ્ચતથી

૧ આ હકીકત હિન્દી કુમારપાલ ચરિતની પ્રસ્તાવનામાં જોવી.

૨ હેમવન્દ્રમૂરિના શિષ્ય રામવન્દ્ર, મંત્રી કપર્દી આદિ હેમચન્દ્ર અને કુમારપાલના માનીતા પુરુષોને અજયપાલે કેવી ભયંકર શિક્ષાઓ કરી હતી તે પ્રવચ્ચ ચિન્તામણિમાં ચૌલુક્ય રાજાઓનો ઇતિહાસ જોવાથી જણાશે.

પાટણના રાજ્યકારભારમાંથી જૈન ગૃહસ્થોનો હાથ નિકળવા લાગ્યો હતો, પ્રસિદ્ધ પોરબાલ ચીર જૈન મંત્રી વસ્તુપાલ અને ત્રેજપાલના સમયમાં થોડાક વચ્ચતને માટે ગુજરાતની શાંતી પહેલી કીર્તિ પાછી ઉજ્જ્વલ થતી હતી. જો કે અજયપાલના ચચ્ચતથી ગુજરાતની રાજ્યસત્તા મંદ થવા માંડી હતી તો પણ ઘાઘેલા ચૌલુક્ય સારંગદેવ પર્યન્ત ગુજરાત દેશ અને તેના રાજાઓ પોતાનું મહત્ત્વ ટોક ટીક ટકાવી રાખ્યું હતું, પણ છેલ્લા રાજા કરણઘાઘેલાના સમયમાં પાટણ અને ગુજરાતના ઉપર હમેશાને માટે પરાધીનતાનો દંડ પડ્યો. ^૧

ચનરાજથી ઉગેલ, સિદ્ધરાજ અને કુમારપાલથી ઉન્નતિની છેલ્લી હદે પહોંચેલ પાટણનો કીર્તિચહ્લી કરણ ઘાઘેલાના ચચ્ચતમાં સદાકાલને માટે કરમાઈ ગઈ.

આ પ્રમાણે ચનરાજ, ભીમદેવ, સિદ્ધરાજ, કુમારપાલ જેવા ગુદ્ધવીરોના પરાક્રમોથી, જાંબક, ચંપક, ચિમલ, શાંતુ,

૧ પાટણની રાજગાદી ઉપર ચૌલુક્ય અને ણ જ વંશની ઘાઘેલા શામ્લાના રાજાઓ નીચેના ક્રમ પ્રમાણે થયા છે:—ચૌલુક્ય, રાજાઓ:—૧ મૂલરાજ (૧) ૨ ચામુંડરાજ ૩ વહ્નભરાજ ૪ દુર્લભરાજ ૫ ભીમદેવ (૧) ૬ કર્ણદેવ (૧) ૭ જયસિંહદેવ (સિદ્ધરાજ) ૮ કુમારપાલ ૯ અજયપાલ ૧૦ મૂલરાજ (૨) ૧૧ ભીમદેવ (૨) ૧૨ ત્રિભુવનપાલ ।

ઘાઘેલા રાજાઓ—૧ ઘઘલ ૨ અર્ગોરાજ ૩ લવગપ્રમાદ ૪ વીરધવલ ૫ ચીમલદેવ ૬ અર્જુનદેવ ૭ સારંગદેવ ૮ કર્ણદેવ ।

ઉદયન, વાહડ, સંપત્કર, વસ્તુપાલ, તેજપાલ જેવા વાહોશ મુસદ્દોઓની કાર્યકુશલતાથી ઉન્નતિના શિશ્વરે ચઢેલું પાટણ -ગુજરાતનું રાજ્ય કર્ણવાવેલાની સ્ત્રીલંપટતા અને માધવ અને કેશવ જેવા શ્રેણી પ્રકૃતિના નાગર કારભારિયોના પાપે એકવેલા સ્વર્ગીય નગર બનેલું પાટણ સંવત ૧૩૫૬ ના વર્ષમાં અલાઉદ્દીનના સેનાપતિ મલિક કાફુરના હાથે જમીનદોસ્ત થયું, એક વેલા જે સ્થળે હજારો કોટિધ્વજ શ્રેષ્ઠિયોની હવેલીઓ શોભી રહી હતી, તે પ્રાચીન પાટણના સ્થાનમાં આજે એક વે હુઆ ઘાવડી કે વે ચપાર પ્રાચીન મકાનોના સંઢહરો ? સિવાય જંગલી શાહ અને ઘાસ ડંગેલાં નગરે પડે છે, જે સ્થાન લાખો મનુષ્યોની વસતિથી રહીયામણું હતું તે આજે સિયાલ અને વરુ જેવાં જંગલી જાનવરોની લોલામૂમિયની રહ્યું છે !

નવું પાટણ.

મુસલમાનોના હાથે નષ્ટ થયેલું પાટણ ફરિયો ક્યારે આવાદ થયું તેનો ચોક્કસ સમય ક્યાંઈ મલતો નથી.

૧ પ્રાચીન પાટણના અવશેષો તરીકે આજે ‘રાગકી વાવ’ અને ‘દામોદર કુઓ’ એ બે મુખ્ય ગગાય છે, એના સંબંધમાં લોકોમાં કહેવત છે કે—‘રાગકી વાવ ને દામોદર કુઓ, જોયો નહિ તે જીવતો મૂઓ.’ એ સિવાય એક મોટું મકાનનું સંઢેર

છતાં કેટલાક બનાવો ઉપરથી મમ કહી શકાય કે વર્તમાન પાટણ વિક્રમ સંવત્ ૧૩૬૦ અને ૧૩૭૧ની વચ્ચે વસેલું હોવું જોઈએ. પાટણનો 'જૈન મંદિરાશ્રી'ની પ્રસ્તાવનામાં તેના લેખકે જણાવેલું છે કે—“અહાઉદ્દીનના વસતમાં પ્રાચીન પાટણનો નાશ થતાં સં. ૧૪૨૫ ના વર્ષમાં આ વર્તમાન પાટણ ફરિયા વસ્યું છે.”

પણ આમાં જણાવેલી સાલ સરી હોવામાં શંકા છે. સંવત્ ૧૩૫૬ માં નાશ પામેલું નગર એ પાંચ વર્ષમાં પાછું ન વસતાં લગભગ અર્ધસદીથી પણ અધિક સમય પછી વસે પ વાત સાચી માનવામાં અજા સંદેહ રહે છે. જો પ્રાચીન નગર સર્વથા નાશ પામી ગયું હોય અને નવેસર વસવા જેથી સ્થિતિ ઊભી થઈ હોય ત્યારે તો તે તરત જ વસેલું જોઈએ, અને જો મુસલમાનોના હાથે પડેલું વધું નુકશાન ન થયું હોય કે જેથી ફાતે શહેર નવું વસાવવું પડે તો ત્યાર બાદ સાઠ સિત્તેર વર્ષમાં જ પવું શું કારણ આવી પડ્યું હશે કે મુસલમાનોના હાથે જોખમાયેલ પાટણમાં ૬૦ વર્ષ પર્વત રહીને ફરિયા નગરિકોને નવું પાટણ વસાવવું પડ્યું હોય?

અમારા અનુમાન પ્રમાણે તો આધુનિક પાટણ સં. ૧૪૨૫ માં નહિ પણ ૧૩૭૦ ની આસપાસમાં વસેલ હોવું જોઈએ, કારણ કે પાટણ મંગલા ઘણાથી પાટણમાં બનતાં જૈન મંદિરો

એવી જગ્યા પર આવેલું છે, જોકો તેને 'રાજમહેલ' કહે છે. ચીંટી પગ પ્રતુરગ નિશાનીઓ ત્યાં સંકળી મળે છે.

૧ વિ. સં. ૧૩૦૧માં શયંજયતીર્થના ઉદ્ધારક વંશપાતે વસેલ અને સમરા સાહ પાટણમાં વસતા હતા, પડેલે તેમમયે પાટણ હંચાત જ હતું.

—લા. મ. ગાંધી.

અને પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠાઓ પૃથક્કરમ વંધ પડે છે અને તે સં. ૧૩૭૯ ના વર્ષમાં પાછી શરૂ થતી દેખા દે છે અને તે પછીના વચ્ચતમાં તે પ્રવૃત્તિ દિવસે દિવસે વધતી જતી જળાય છે, સંવત્ ૧૩૭૨ અને ૧૩૮૧ ની સાલમાં સ્વરતરગચ્છ સંવન્ધી શાન્તિનાથ વિધિચૈત્યમાં જિનકુશલસૂરિના દાયે અનેક જિનચિમ્બો અને આચાર્યમૂર્તિની પ્રતિષ્ઠાઓ થાય છે, આ શાન્તિનાથ વિધિચૈત્ય આજે પણ સ્વરાત્રોટ્ઠીના પાડામાં સુધરેલ દશામાં વિદ્યમાન છે. સંવત્ ૧૪૧૭, ૧૪૨૦ અને ૧૪૨૨ ના વર્ષમાં પણ પાટણમાં પ્રતિષ્ઠાઓ થયાના લેખો ત્યાંની મૂર્તિઓ ઉપરથી મળી આવે છે, તેથી આ વાત નિશ્ચિત થાય છે કે પ્રાચીન પાટણના ભંગ પછી સંવત્ ૧૩૭૯ ના વર્ષ પહેલાના કોઈ પણ વર્ષમાં આધુનિક પાટણ વસી ગયું હોવું જોઈએ.

ઉપર પ્રમાણે ચૌદમી સદીના છેલ્લા ચરણમાં ફરિથી વસેલ નૂતન પાટણે પણ દિવસે દિવસે ઉન્નતિ કરવા માંડી અને વચ્ચત જતાં તે પોતાની પ્રાચીન કીર્તિને જાલવી રાક્ષવાને યોગ્ય થઈ ગયું, અહ્લાઉદ્દીનના જુલમથી ગ્રાસ પામેલા, મુસલમાનોના નામથી પણ મહકતા હિન્દુઓનાં હૃદયો તુગલક ફિરોજશાહની સરદારીના વચ્ચતમાં કંઈક શાંત પડ્યાં, મુસલમાનોના મયની શંકાથી નવીન દેહરાસરો બનાવવામાં સંકોચાતા હિન્દુઓ ફિરોજશાહના વચ્ચતમાં નિર્મય થયા અને ફરિથી નવીન ચૈત્યો બનાવવામાં પ્રવૃત્ત થયા, આપણા આ પાટણમાં પણ આ વચ્ચતથી માંડીને જ નવાં દેહરાં અને નવી પ્રતિમાઓ વિશેષ પ્રમાણમાં બનવા લાગી. જે પ્રવૃત્તિ

સ્વર્ણમય સત્તરમી સદીના છેડા પર્યન્ત ચાલુ રહી, આ લગ-
ભગ ધ્રુવણથી વર્ષ જેટલા લાંબા ગાલામાં પ્રસ્તુત નવીન
પાટણમાં સેકડો દેહરાં અને હજારો પ્રતિમાઓ ચત્રી ઘુમી
રહી, હીલું જાડ પ્રચણ્ડ પથનના સ્પષ્ટાચી પછી જતાં તેના જ
મૂઠામાંથી ફૂટેલા કળગા કાલાન્તરે મૂલવૃક્ષનું રૂપ ધારણ
કરે છે, તે જ રીતે પ્રાચીન પાટણ અલાહીનના અન્યાયનો
ભોગ થા પડતાં તેના જ સીમાપ્રદેશમાં નવું ઘસેલું પાટણ
કાલાન્તરે. એક સમૃદ્ધ નગર ચત્રી પોતાની પૂર્વ લ્હાતિને
તાજી રાણશા સમર્પે ચયું. પ્રસ્તુત ચૈત્યપરિયાહી તે આ
ચીજા પાટણની સમૃદ્ધ દશાના સમયમાં ચનેલી તાત્કાલિક
જૈનમંદિરોની નોંધ થા 'હીરેકટરી' સમાન છે.

કર્તા અને સમય-નિર્દેશ.

આ ચૈત્યપરિયાહીના કર્તા કોણ છે અને તેમણે આ
પરિશાહી ક્યારે ચનાયી હત્યાદિ દહીકત તેમણે પોને જ
સમાપ્તિલેખમાં જણાયા દીધો છે, જેનો સાર આ પ્રમાણે છે-

‘પૂનમિયા ગચ્છનો ચન્દ્ર(પ્રધાન)શાળ્યામાં મુષનપ્રભ-
મૂરિ થયા, તેમની પાદે કમલપ્રભસૂરિ અને કમલપ્રભની પાદે
આચાર્ય શ્રીપુણ્યપ્રભસૂરિ ચયા, પુણ્યપ્રભના પટ્ટધર વિદ્યાપ્રભ-
મૂરિ થયા, વિદ્યાપ્રભસૂરિના પટ્ટધર શિષ્ય શ્રીલલિતપ્રભ-
સૂરિ ચયા, તે લલિતપ્રભસૂરિય વિદ્યાપ્રભ મંચન્ ૧૬૪૮ ના
આસોજ પદિ ૫ અને રવિવારને દિવસે અગદિલ પાટણમાં
આ પાટણની ચૈત્યપરિયાહી ચનાયી.’

૧ મે. ૧૬૧૭ ના કાર્તિક સુદિ ૭ ને શુક્રવારને દિવસે પાટણ-
માં ડશપ્પાય શ્રીધર્મમાગરમીને મંચવહાર કરનાર જુદા જુદા ગણોના
૧૨ આચાર્યોમાં આ વિદ્યાપ્રભમૂરિ પણ મામેલ્ હતા.

ઉપરની નોંધ સિવાય પરિવાડીકાર લલિતપ્રભસૂરિના સંબંધમાં વિશેષ હકીકત જાણવામાં આવી નથી.^૧ તેમની કૃતિ ઉપરથી તેઓ સારા વિદ્વાન હોવાનો દાવો કરી શકતા નથી, પરંતુ આ પ્રસ્તુત કૃતિ તેમની સંગ્રહશીલતાનો સારો પરિચય આપે છે, ગ્રંથકાર પોતે પૂનમગચ્છના આચાર્ય હોઈ ઢંઢેરવાડામાં રહેતા હતા,^૨ અને તેથી જ પ્રસ્તુત પરિવાડીની શરૂઆત તેમણે ઢંઢેરવાડાના ચૈત્યોથી જ કરેલી જણાય છે, તેમના પછી લગભગ ૮૦ વર્ષે વનેલી વીજી પાટળ-ચૈત્યપરિવાડીની શરૂઆત પંચાસરાના ચૈત્યોથી થાય છે, કારણકે તેના કર્તા હર્ષવિજય તપાગચ્છીય યતિ હતા અને તપાગચ્છના યતિયોનું મુખ્ય આશ્રયસ્થાન પંચાસરામાં હતું. આ પ્રમાણે જુદા જુદા કર્તાઓની પરિવાડીઓ જુદા જુદા સ્થાનોથી શરૂ થતાં વાસોના અનુક્રમમાં ઘણો ઘોંટાલો થઈ જાય છે, અને તેમ થતાં એકની સાથે વીજી ચૈત્યપરિવાડીનું મેલાન કરવામાં કેટલી મુશ્કેલીઓ નડે છે, તેનો ઠીક ઠીક અનુભવ આ પ્રસ્તાવનાના લેખકને થયો છે.

૧ પ્રસ્તુત લલિતપ્રભસૂરિણ વિ. સં. ૧૬૫૪ માં પ્રતિષ્ઠિત પંચ-તીર્થો (સમ્ભવનાથ વિમ્વની મુખ્યતાવાલી) ધાતુપ્રતિમા ધાનસમા ગામમાં જિનમન્દિરમાં વિદ્યમાન છે. (જૂઓ જૈનધાતુપ્રતિમાલેખ-સંગ્રહ ભાં ૧, ૧૦૧)

લલિતપ્રભસૂરિણ વિ. સં. ૧૬૫૫ માં અણહિલપાટળમાં ઢંઢેર-વાડાના ઉપાશ્રયમાંજ શ્રીવંદકેવલિચરિત(રાસ) પળ રચ્યો છે.

—લા. મ. ગાંધી.

૨ આજે પણ ઢંઢેરવાડામાં પૂનમગચ્છનો ઉપાશ્રય મૌજુદ છે.

પરિવાડીનો પરિચય.

પ્રસ્તુત ચૈત્યપરિવાડી કવિતા-સાહિત્યની દૃષ્ટિ-વિશેષ ઉપયોગી ન હોવા છતાં પુરાતત્ત્વની દૃષ્ટિ ઘણી ઉપયોગી છે, પરિવાડીકારે તે સમયનાં પાટણનાં તમામ જૈનમંદિરોનાં નામ, તેમાં રહેલો પ્રતિમાઓની સંખ્યા, તેના યનાયનારાનાં નામ, જે જે ઘાસોમાં જે જે ચૈત્યો આવેલાં છે તે તે ઘાસોનો નામનિર્દેશ इत्यादि હકીકતો જણાવવાનો જે મહાન પરિશ્રમ ઊઠાવ્યો છે તે આપણે માટે ઘણો ઉપયોગી નિષ્કર્ષો છે, આજથી સઘા ગ્રણસો વર્ષ ઉપર પાટણમાં કેટલાં દેહરાં હતાં, તે સર્વમાં કેટલી પ્રતિમાઓ હતી, દેહરાં યનાયનારા શેઠિઆઓનાં શાં શાં નામો હતાં, તે પેલાના પાટણના માવિક જૈન ગૃહસ્થોમાં ધર્મશ્રદ્ધા કેવી હોવી જોઈએ, સાથે જ તેમની પાસે દ્રવ્યબલ પળ કેટલું હોયું જોઈએ इत्यादि અનેક ઘાતોનાં સાચાં અનુમાનો કરવાનું આ ચૈત્યપરિવાડી ઉપરથી થતો શકે તેમ છે.

ચૈત્યપરિવાડી-યાત્રાનો સાચે સાચો ઢંગ લેખકે આ પરિવાડોમાં મોઠવ્યો છે, જાણે કે પોતે મંચની સાથે નગરની ચૈત્યયાત્રા કરવા નિકળ્યા છે અને ક્રમશઃ વચ્ચે આવતાં તમામ દેહરાંઓને યાદતા જાય છે, મંચ જે ઘાસમાં જાય છે તે ઘાસનું નામ પોતે પ્રયત્ન સૂચવે છે, પછી તેમાં કેટલાં દેહરાં છે તેની મંદ્યા જણાવે છે, પછી મૂલનાયકોનાં નામ અને છેલ્લે તેમાંનો પ્રતિમાઓની મંદ્યા, આ ઢંગ લેખકે ત્વગત આવી પરિવાડીમાં જાણ્યો રાખ્યો છે, પણ

પ્રતિમાઓની સંખ્યા જણાવવામાં જરા ચોટાલો કરી દોધો છે, તે પછી રીતે કે કેટલેક ઠેકાણે તો પોતે મૂલનાયકનું નામ લખી “ અવર પ્રતિમા ” “ અવર જિનવર ” इत्यादि ઉલ્લેખોની સાથે વિવોની સંખ્યા જણાવે છે કે જેનો અર્થ મૂલનાયક સિવાયની પ્રતિમાઓની સંખ્યા જણાવનારો થાય છે, જ્યારે વગે ઠેકાણે “અવર” કે “અન્ય” કંઈ પણ શબ્દ-પ્રયોગ કર્યા વગર પ્રતિમાસંખ્યા લખી દીધે છે તેથી તેવા સ્થળોમાં પ શકા રહી જાય છે કે આ સંખ્યા મૂલનાયક સહિતની જાણવી કે મૂલનાયક સિવાયની પ્રતિમાઓની ? આનો ખુલાસો મૂલનાયક સહિત ગણતાં થતો નથી, તેમ મૂલનાયક સિવાયની પ્રતિમાઓની સંખ્યા ગણતાં પણ થતો નથી, કારણ કે એમાંથી કોઈ પણ રીતે ગણતાં આંખેરી વિમ્વ-સંખ્યાના સરવાલો મળતો નથી. પછી પ વાત સહેજે જણાઈ આવે છે કે ગ્રન્થકારે જણાવેલી તે તે ચૈત્યોની પ્રતિમા-સંખ્યા કેટલેક ઠેકાણે તો મૂલનાયક સહિતની છે અને કેટલેક સ્થળે તે સિવાયની છે, પણ સહિતની ક્યાં અને રહિતની ક્યાં તેનો ખુલાસો થવો અશક્ય છે.

ગ્રન્થકારે જેમ પ્રત્યેક વાસનાં દેહરાઓની સંખ્યા અને તેની પ્રતિમાસંખ્યા જણાવી છે, તેમ આજના નગરનાં સર્વ દેહરાઓનો આંકડો અને સર્વ પ્રતિમાઓની સંખ્યાનો આંકડો પણ તેમણે જણાવી દીધા છે.

પરિવાડીકાર પ્રતિમાસંખ્યા જણાવતાં પહેલાં દેહરાઓને બે વિભાગમાં વહેંચી દીધે છે, મ્હોટાં જિનમંદિરોને

પોતે 'ચૈત્ય' અને 'દેહરાં' કહે છે અને તેની સંખ્યા ૧૦૧
 ષકસો ને ષક જણાવે છે, છોટાં વા ઘરમંદિરોને 'દેહરાસર'
 નામથી ઉલ્લેખે છે.^૧ અને તેની સંખ્યા ૯૯ નવાળું .હોવાનું
 કહે છે, પહેલા દર્જાનાં ચૈત્યોની પ્રતિમાસંખ્યા ૫૪૯૭
 પાંચ હજાર ચારસો ને સત્તાળુંનો જણાવે છે, વીજા પ્રકારનાં
 જિનમંદિરો-ઘરમંદિરોની કુલ પ્રતિમાસંખ્યા ૨૮૬૮ ષે
 હજાર આઠસો ને અઢસઠ પટલો જણાવે છે.

૧૫ પ્રસંગે પ્રતિમાઓની નોંધ કરતાં પરિવાહીકાર
 લખે છે કે પાટણમાં ૧પ્રતિમા વિદુમ-પ્રધાલાની છે, ૨ સો-
 પની અને ૩૮ અઢત્રીશ રત્નની પ્રતિમાઓ છે, ૪ ચ્યાર
 ગૌતમ સ્વામીનાં વિંચ છે અને ૫ચ્યાર ચતુર્વિંશતિપટ્ટકો છે.

આટલું ચિવેચન કર્યા બાદ પરિવાહીકાર ઘનને પ્રકાર-
 નાં ચૈત્યોની પ્રતિમાઓની કુલસંખ્યાનો ૮૩૯૪ ૫ આંકડો
 જણાવે છે, પણ પૂર્વે જણાવ્યા પ્રમાણે અથ્ર પણ સંખ્યાનો સર-
 ચાલો મલતો નથી, ઘનને પ્રકારનાં ચૈત્યોની પ્રતિમાઓનો

૧ થીજા ચૈત્યપરિવાહીકારોણ પણ મ્હોટાં મંદિર વા જિનપ્રા-
 સાદોને માટે 'દેહરં' અને છોટાં ઘરમંદિરોને માટે 'દેરાસર' શબ્દ
 વાપર્યો છે જુઓ-“દેહરાસર તિહાં દેહરા સરહું” (હર્પવિજયકૃત
 પાટણ ચૈત્યપરિવાહી) “ જિનજી પંચાળું માણને શ્રીજિનઘર-
 પ્રાસાદ હો × × × દેહરાસર શ્રવમે સુણ્યા પંચ સયા સુલકાર
 હો ” (હર્પવિંપા૦વૈ૦પરિ૦) “ મૂરતમાહે ત્રણ મૂયરાં દેહરાં
 દશ શ્રીકાર 'દોય સય પગતીસ છે દેહરાસર મનોહાર ॥” (લાધા-
 શાહકૃત મૂરતચૈત્યપરિવાહી-પ્રાચીન તીર્થમાલાસંગ્રહ ભા૦૧૫૦૬૭)

સરવાલો $૫૪૯૭+૨૮૬૮=૮૩૬૫$ આઠ હજાર ત્રણસો ને પાંસ-
ઠનો થાય છે, અને જો રત્નાદિની પ્રતિમાઓ જુશી થઈને
તેની ૪૬૫ સંખ્યા આમાં ઉમેરીએ તો સરવાલો ૮૮૦૬ થી
આવે છે, પણ પરિવાહીકારે આપેલ ટોટલ મલતું નથી, પણ
કારણ તેમની ગફલત નહિ, પણ તેમની માનસિક અપેક્ષા
છે. પટલે કે આપેલી છેલ્લી સંખ્યા પૂર્વોક્ત વે સંખ્યાઓનો
માત્ર સરવાલો જ નહિ પણ તે સંખ્યામાં કેટલીક પરચુરણ
સંખ્યા સ્વધારીને જણાવેલી સંખ્યા છે, પણ આ અપેક્ષા નિબ-
ન્ધકારે શબ્દદ્વારા વ્યક્ત કરી નથી.

પાટણ શહેરની ચૈત્યપરિવાહી પૂરી કરીને તેને લગતી
જ પાટણની આસપાસનાં ન્હાનાં મ્હોટાં લગભગ ૧૨ ગામડા-
ઓની ચૈત્યપરિવાહી પણ આ સાથે જોડી દીધી છે.

આ ૧૨ વાર ગામોના ચૈત્યોની સંખ્યા ૨૫ અને પ્રતિમા-
સંખ્યા ૧૨૦૭ જેટલી થાય છે, આ સંખ્યા પૂર્વોક્ત પાટણની
પ્રતિમાસંખ્યામાં જોડીને પરિવાહીકારે આ પ્રમાણે સંખ્યા
જણાવેલી છે-૧૫૯૮ નવ હજાર પાંચસો ને અઠાણું. આ સંખ્યામાં
પણ ૩ ના ફરક આવે છે.

પરિવાહીકારનો જણાવેલી પાટણની વિવસંખ્યાના
 ૮૩૯૪ થી આંકડો અને વહારગામનાં ચૈત્યોની વિવોની સં-
ખ્યાનો આંક જે ૧૨૦૭ નો થાય છે. એ બેને મેળા કરતાં
 $૮૩૯૪+૧૨૦૭=૯૬૦૧$ નવ હજાર છ સો ને એક થાય છે, જ્યારે
પરિવાહીકારે આપેલી સંખ્યા ૯૫૯૮ છે.

એ જ રીતે આપણે પ્રત્યેક મહોલ્લાના ચૈત્યોની પ્રતિમા-

આનો સંખ્યા તામ્બોને તેની જોડ દેતાં જે સંખ્યા આવે છે, તેનો સાથે પરિઘાટીકારે જણાવેલી પાટણની પ્રતિમાસંખ્યા મળતી નથી. તેનું કારણ પણ લેખકની સંખ્યાપ્રતિપાદક પદ્ધતિનું અનિશ્ચિનપણું જ હોઈ શકે, વળી ઘે ચૈત્યોની પ્રતિમાસંખ્યા પરિઘાટીકારે મુશ્કેલ જણાવી નથી, તેથી પણ તેમની સંખ્યા આપણી તારવેલી સંખ્યા સાથે નહિ મળતી હોય તો ચનવા જોગ છે.

પરિઘાટીના પરિશિષ્ટરૂપે જણાવેલી ૧૨ ગામોની ચૈત્યપરિઘાટીમાં રૂપપુરની ચૈત્યસંખ્યા ધ્યાન સંચનારો છે, તેમાં કુલે ૧૦ જિનમંદિર અને ૩૬૭ જેટલી પ્રતિમા જણાવી છે. રૂપપુર પૂર્વે કેવડું મ્હાંડું હોવું જોઈયે તે ઘાત આ ઘર્ણન ઉપરથી જણાઈ આવે છે. જે વેલા રૂપપુરની ૫ દશાહતી, તે ઘસતે ચાણસમામાં માત્ર ૧૬ મંદિર અને ૩૫ પ્રતિમાઓ હતી. આજે રૂપપુરમાં માત્ર ૧૬ મંદિર ૨૯ પ્રતિમા છે અને ધાધ-કોનાં ૩-૪ ગ્રણચ્યાર ઘર છે, જ્યારે ચાણસમામાં ૮-૧૦ મંદિર જેવડું વિશાલ ચૈત્ય છે, અને અનેક પ્રતિમાઓ છે, જૈનવસતિ પણ ઘણી છે. એમ લાગે છે કે રૂપપુરની વસતિ તૂટવાથી જ ચાણસમાની વિશેષ આવાદી થઈ દશે, કાલાન્તરે શહેરનાં ગામ અને ગામનાં શહેર કેથી રીતે વને છે, તેનો આ પ્રત્યક્ષ પુરાવો છે.

પરિઘાટીકારે કોઈ ઠેકાણે ૫ ધાતનો સુલ્લાસો નથી, કવોં કે પોતે જે પ્રતિમાસંખ્યા જણાવે છે તે કેવલ પાપાણ-મય પ્રતિમાઓની છે કે ધાતુ, પાપાણ અને રત્ન વિગેરે

સર્વ પ્રકારની પ્રતિમાઓની ? પરંતુ પરિવાહીકારના આ મીનનો છુલાસો પરિવાહીના પરિશિષ્ટના એક ઉલ્લેખ ઉપરથી સ્વયં થઈ જાય છે — ‘કુમરગિર’ ના વીજા ચૈત્યની સંખ્યા ગણાવીને તે “ પીતલ પદિમા ચારસે વલી, છન્નું ઉપરિ મનહરુ ।” આવો એક નવો ઉલ્લેખ કરે છે, પ્રથમ પે ઉલ્લેખનો અર્થ એવો પણ લેઈ શકાય કે ‘ચૈત્યની પ્રતિમા-સંખ્યા ગણાવ્યા વાદ આ પીતલમય પ્રતિમાઓનો સંખ્યા ગણાવવાથી વીજે સર્વ સ્થલે વતાવેલી સામાન્ય પ્રતિમાસંખ્યા પાષાણની પ્રતિમાઓની જ હોવી જોઈએ, પરંતુ ગ્રન્થકારના અભિપ્રાયનો વિચાર કરતાં આ કલ્પના ટકી શકતી નથી, એ વાત સ્પષ્ટ છે કે ગ્રન્થકારે કોઈ ઠેકાણે પીતલનો કે ધાતુની પ્રતિમાઓનો જુદો ઉલ્લેખ કર્યો નથી, માત્ર આ એક જ સ્થલે કર્યો છે અને તે પણ જુદો, છતાં તે સંખ્યા તેમણે પ્રતિમાઓની કુલ સંખ્યામાં સામેલ કરી છે, જો પાટણનાં ૨૦૦ વસો દેહરાઓની ધાતુમય પ્રતિમાઓને ગણનામાં ન લીધી હોય તો કુમરગિરના એક જ દેહરાની પીતલની પ્રતિમાઓને ભેલી ગણવાનું કાંઈ કારણ ન હતું. એ ઉપરથી છુલ્લું સમજાય છે કે પરિવાહીકારે દરેક ચૈત્યની જે પ્રતિમા સંખ્યા વતાથી છે, તેમાં ધાતુની પ્રતિમાઓ પણ સામેલ સમજવાની છે, દરેક ઠેકાણે તેનો જુદો ઉલ્લેખ ન કરવાનું કારણ વિસ્તાર થઈ જવાનો ભય હતો, અને કુમરગિરમાં જુદો ઉલ્લેખ કરવાનું કારણ ધાતુપ્રતિમાઓની વહુલતા વતાવવી પણ હોઈ શકે.

ક્રિયા ઘાસમાં કેટલાં દેહરાં અને કેટલી પ્રતિમાઓ છે, તે પ્રત્યેકની તેમ જ સર્વની સંખ્યા પરિવાડીના સારમાં તે તે સ્થળે જણાવો દીધી છે. પટલું છતાં પણ ઘાસોના નામની સાથે ચૈત્ય અને પ્રતિમાસંખ્યાનું કોટક આ નીચે આપવામાં આવે છે. પત્તી નીચે સં. ૧૭૨૯ ના વર્ષમાં ઘનેલી ચૈત્યપરિવાડીમાં જણાવેલ ઘાસ, ચૈત્ય અને ધિયનો સંખ્યાનું કોટક અને તે પછી વર્તમાન સમયના પાટળના ઘાસ અને ચૈત્યસંખ્યા જણાવનારું કોટક આપવામાં આવશે, જે ઉપરથી સં. ૧૬૪૮ માં પાટળની શી દશા હતી, ૧૭૨૯ માં તેમાં કેટલો ફેર પડ્યો અને વર્તમાનમાં પાટળના ચૈત્યોની કેટલી સંખ્યા છે-પ સર્વ જાણવાનું ઘણું સુગમ થઈ પડશે.

સં. ૧૬૪૮ માં ઘનેલી પ્રસ્તુત ચૈત્યપરિવાડીને અનુસારે
શ્રીપાટળ-ચૈત્ય-પ્રતિમા-કોટક ૧

નં० ઘાસનામ	વં० પ્ર०	નં० ઘાસનામ	વં० પ્ર०
૧ ઢંઢેરવાડો	૧૧ ૫૫૬	૭ નાગમઢ	૧ ૯
૨ કોંકાનો પાહો	૩ ૨૬૬	૮ પંચાસર	૫ ૯૭
૩ સેતરપાલનો પાહો	૧ ૧૬૭	૯ ડંચી શેરી	૧ ૨૩
૪ જગુપારેલનો પાહો	૨ ૧૫	૧૦ ઓશવાલ મહોલો	૩ ૩૧
૫ પહેલી સ્વારી ઘાથ	૧ ૪	૧૧ પીપલાનો પાહો	૧ ૫
૬ યીજી સ્વારી ઘાથ	૧ ૧૩	૧૨ ચિંતામણિનો પાહો	૩ ૯૫

નં०	વાસનામ	વૈ०	પ્ર०	નં०	વાસનામ	વૈ०	પ્ર०
૧૩	ઘરાકોટડી ^૧	૮	૩૮૪	૨૭	સગરકુર્ડ	૩	૮૩
૧૪	ઝાંગડીઆપાડો	૧	૩૭૫	૨૮	દેવતપુર	૧	૧૦૫
૧૫	મળિહટ્ટિપાડો ^૨	૨	૧૮	૨૯	મોઢેરનો પાડો	૧	૪
૧૬	માંકા મહેતાનો પાડો	૧	૨૧	૩૦	નારંગાપાડો	૨	૨૭૪
૧૭	કુંભારીયાપાડો	૨	૪૨	૩૧	સોનારવાડો	૨	૧૫
૧૮	તંત્રાલીઝાડો	૬	૩૫૨	૩૨	ફોફલીઆવાડો	૧૧	૨૧૫
૧૯	ઘેજડાનો પાડો	૧	૯	૩૩	જોગીવાડો	૩	૬૪
૨૦	ઘંઘડાઝાડો	૧	૯૦	૩૪	મફલીપુર	૧	૧૨
૨૧	વડી પોસાલનો ઝપાડો	૫	૭૫	૩૫	માલીવાડો	૧	૨૪
૨૨	સાહનો પાડો	૨	૧૫૭	૩૬	માંડળનો પાડો	૩	૮૯
૨૩	કંસારવાડો	૫	૭૬	૩૭	ગદા વડાનો પાડો	૩	૯૦
૨૪	મલાવૈઘનો પાડા	૧	૩	૩૮	મહિનાથનો પાડો	૧	૧૭૬
૨૫	મૈસાતવાડો	૧	૩૬	૩૯	ભાણાનો પાડો	૧	૯૮
૨૬	સહાવાડો	૨	૬૯૭	૪૦	સમુદ્રફડીઓ	૧	૧૯
				૪૧	ચોલાવડીનો પાડો	૨	૧૮
				૪૨	વલીયાનો પાડો	૧	૧૧

૧ 'ઘરાકોટડી' નો અર્થ 'ઘરતરગચ્છવાલાઓની વેઠક' એવો સંભવ છે, કારણ કે ત્યાં ઘરતરગચ્છવાલાઓનો જલ્થો હતો, આજે પણ ત્યાંના રહેવાસીઓમાંના કેટલાક પોતાને ઘરતરગચ્છીય તરીકે ઓળખાવે છે.

૨ આજે એ વાત 'મળિયાતી પાડો' કહેવાય છે.

૩ હાલનો 'ઝવેરીવાડો' પણ વડીપોસાલનો પાડો છે.

नं. वासनाम	वै० प्र०	नं. वा०	वै० प्र०
४३ अयती महेतानो		५८ दोशीवाडो ^४	१ —
पाडो ^१	२ ७	५९ शांतिनाथनो पाडो	५ १२८
४४ कुसुभीया पाडो	४ ६८	६० कटकीआ वाडो	२ ६९
४५ नाकर मोशीनो		६१ आनावाडो	१ ३४
पाडो	४ १९६	६२ सालयीवाडो-	
४६ मालु संघयीनु		त्रसेरीओ	२ १६२
स्थान	३ ३३	६३ कुरसीवाडो	१ ७४
४७ लटकणनो पाडो	१ १९	६४ कइआवाडो	२ १९
४८ भंडारीनो पाडो	१ ५	६५ कलदारवाडो	१ ५५
४९ भाभानो पाडो	४ १५७	६६ दणायगवाडो	१ ७०
५० लींघडीनो पाडो	३ ४२	६७ धांधुली पाडो	१ ७१
५१ करणशाहनो		६८ ऊंचो पाडो	१ ३
पाडो ^२	९ २८०	६९ मन्नागवाडो	१ ९
५२ थांमणवाडो	८ ८३	७० पुन्नागवाडो	१ १०
५३ खेतलवसही ^३	१ २४७	७१ गोलहवाड	३ १२५
५४ लटकणनो पाडो	५ २००	७२ धोली परव	४ १२२
५५ कुंपादोशीनो पाडो ^२	३०	७३ गोदडनो पाडो	४ २३९
५६ घीसावाडा	५ १ १	७४ नाथाशाहनो पाडो	६ ३६९
५७ सरहीआवाडो	१ २३	७५ महेतानो पाडो	२ २३

१ आ वासना ये जैत्योमाना एकनी प्रतिमा संख्या जगावी नथी.

२ हालमां ए वास ' कनाशानो पाडो ' कहेवाय छे.

३ आज काल ए स्थान ' संतरवसही ' ए नामधी प्रसिद्ध छे.

४ अहिना शांतिनाथनो देहरामां ' केटली ' प्रतिमा हतो ते जणाथ्युं नथी.

પરિશિષ્ટ.

નંબર	ગ્રામ	ચૈં	પ્રાં	નંબર	ગ્રામ	ચૈં	પ્રાં
૧	ઘાઢીપુર ^૧	૧	૨	૭	નર્ધા નગીનો ^૧	૨	૧૨૦
૨	દોલતપુર ^૧	૧	૧	૮	કતપુરા ^૨	૨	૮
૩	કુમરગિર ^૧	૨	૭૮૫	૯	રૂપપુર ^૧	૧૦	૩૬૭
૪	વાવઢી ^૧	૧	૧૮	૧૦	ચાળસમા ^૧	૧	૩૪
૫	ચઢલી ^૨	૨	૪૧	૧૧	કંધોઈ ^૧	૧	૨૧
૬	નગીનો ^૧	૧	૭	૧૨	મુંજપુર	૧	૩

૧ નંબર ૧, ૨, ૩, ૬, ૭ ને ગામોનાં તાલ પાટગચી નગીનો-કમાં પત્તાં નથી.

૨ પાટગચી દક્ષિણમાં ૩ ગામને છેડે વાવઢી છે, તાલમાં ત્યાં દેહરું નથી.

૩ પાટગચી પશ્ચિમે ત્રણ કોણને છેડે ચઢલી ગામ છે.

૪ પાટગચી દક્ષિણમાં ૨ કોણ છેડે રૂપપુર પાસે કતપુરા આવેલ છે.

૫ રૂપપુર અને ચાળસમા પાટગચી દક્ષિણ પૂર્વે ૬, ૭ કોણ ઉપર છે.

૬ કંધોઈ ૨ થે છે, ૧ હી સોલંકીની કંધોઈ પૂર્વ દક્ષિણમાં ૨ જી કાકોરવીની કંધોઈ પશ્ચિમ દક્ષિણમાં ત્રીજા તરફ ૬ ગાઉ ઉપર છે.

संवत् १७२९ ना वर्षमां रचायेली चैत्यपरिवादीना अनुसारे
श्रीपाटण-चैत्यप्रतिमा-कोष्ठक २.

नं०	वा०	चै०	प्र०	नं०	वा०	चै०	प्र०
१	पंचासर	५	१८०	१९	सगर कुई	१	३५
२	उंची शेरी	१	५१	२०	वलियारवाडो	१	७
३	पोपलानो पाडो	२	११४	२१	जोगीयाडो	१	९५
४	चित्तामणिपाडो	२	२९२	२२	महिलायनो पाडो	२	३१८
५	सगलकोटडी	१	३	२३	लप्रीयारवाडो	३	४४७
६	खराबोडडी	५	३०८	२४	न्यायशेठनो पाडो	१	६८
७	ग्रांगडीआवाडो	१	४०४	२५	चोखावटीनोपाडो	१	४७
८	कंसारवाडो	२	१०१	२६	वलीया पाडो	१	१५१
९	साहना पाडो	१	२८२	२७	अवजी महे-		
१०	बडीपोस्तानो			तानो पाडो	२	४९	
	पाडो	३	६३८	२८	कसुंवियावाडो	२	८४
११	अभेडावाडो	१	५७१	२९	वायुदेयनो पाडो	१	१०१
१२	तंबोलीवाडो	१	१३०	३०	चाचरीयो	१	२०९
१३	कुंभागीयावाडो	१	८२	३१	पद्मापारेखनो		
१४	मांका महेतानो			पोल	१	३२	
	पाडो	१	१६	३२	सीनारवाडो	१	४७
१५	मणीयाडो	१	४१	३३	खेजडानो पाडो	१	१३८
१६	पलाली (वाडो ?)	१	३१	३४	फोफडीयावाडो	३	४६८
१७	सावाडो	२	६०४	३५	खजुरीनो पाडो	१	१५८
१८	भेसातवाडो	१	६७	३६	भाभानो पाडो	१	४०१

नं०	वा०	पै०	प्र०	नं०	वा०	पै०	प्र०
३७	लीबडीनो पाडो	१	३०७	५०	जगुपारेखनो पाडो	१	३५
३८	करणसादनो पाडो	३	९५३	५१	कियावहोरानो		
३९	संवशीपोल	१	१३३	पाडो	१	३६	
४०	खेतलवसही	२	३७९	५२	क्षेयपालनो पाडो	१	२९१
४१	अजुवसापाडो	१	७७	५३	कोकानो पाडो	२	३९५
४२	कुंपादोशीनो पाडो	१	१६	५४	ढंढेरवाडो	३	२७३
४३	यसावाडो	१	२२८	५५	महेतानां पाडो	२	३६५
४४	दोसीवाडो	१	९१	५६	यत्वारनो पाडो	२	—
४५	आंयादोसीनो पाडो	१	१६	५७	गोदहनो पाडो	१	९६
४६	पंचोटडी	१	१२०	५८	प्रत्तेरीओ	२	५१९
४७	वीयापाडो	२	१३६	५९	कलारवाडो	१	५३
४८	फटकीओ	१	१०७	६०	दणायगवाडो	१	१५४
४९	धोलीपरय	१	४३	६१	धोधोल	२	२६४
				६२	सारी वाघ	१	१३

आ बीजी चैत्यपरिवाडीना लेखक कथविजये पाटणनां कुल छोटां महोटां चैत्यो अने तेमांती प्रतिमाओनी संख्या नीचे प्रमाणे जणात्री छे—

“जिनजी पंचाणुनइ माझने श्रीजिनवर प्रासाद हो ।
जिनजी भाव धी मस्तके वंदीप मुकी मन विखवाह हो॥जि०॥
जिनजी जिनविबनी संख्या सुणो माझने तेर हजार हो ।
जिनजी पांचले बहोतर वंदीप सुख संपत्ति दातार हो ॥
जिनजी देहरासर श्रवणे सुण्या पंचसया सुखकार हो ।
जिनजी तिहां प्रतिमा रलीयामणी माझने तेर हजार हो॥”

ઉપર જળાધેલાં ૧૫ જિનપ્રાસાદ નામ ઠામની સાથે
 પરિઘાડીમાં જળાધી વીધાં છે, ચીજાં ઘરમંદિરો જેને ઘણા
 સ્વરા પરિઘાડીકારો 'દેહરાસર' એ નામથી ઓલસાવે છે
 તેની સંખ્યા ૫૦૦ પાંચસોની જળાધી ને તેમાં ૧૩૦૦૦ તેર
 હજાર પ્રતિમાઓ હોવાનું જળાવે છે. પ્રથમ ૧૩૫૭૩ એ સંખ્યા
 પણ જળાધેલી છે. પરિઘાડીકારના કહેવાનો આશય પવો
 હોય કે 'પાટણમાં ૧૫ મ્હોટાં અને ૫૦૦ ન્હાનાં જિનમંદિરો
 હતાં અને તેમાં અનુક્રમે ૧૩૫૭૩ અને ૧૩૦૦૦ પ્રતિમાઓ
 હતી.' પરંતુ આથી અર્થ કરવા જતાં વિચાર એ આવે છે કે
 સં. ૧૬૪૮ માં પાટણમાં ન્હાનાં મ્હોટાં ૨૦૦ મંદિરો અને
 ૮૩૬૫ પ્રતિમાઓ હતી તેના સ્થાનમાં સં. ૧૭૨૯ માં ૫૧૫
 મંદિરો અને ૨૬૫૭૩ પ્રતિમાઓનું હોવું મન કબૂલ કરતું
 નથી, ૮૦ વર્ષમાં ઉપર પ્રમાણે વધારો થયો શક્ય હોય તેમ
 લાગતું નથી, કદાચ એમ હોઈ શકે કે પ્રથમની જ ૧૩૫૭૩
 એ સંખ્યા વીજી વેલા સામાન્યપણે તેર હજાર તરીકે લખી
 હોય અને દેહરાસરની ૫૦૦ એ સંખ્યા પૂર્વે જળાધેલ ૧૫
 ચૈત્યો અને ઘરમંદિરો સર્થ મેલાં ગણીને જળાધી હોય તો
 વનવા ભોગ છે, અને તેમ જ હોવું જોઈયે, કારણકે પરિઘાડી-
 કારે પોતે પણ સર્થ ઘરમંદિરો ગણ્યાં નથી પણ તેમણે
 'શ્રવણે સુણ્યાં' છે, મંતલવ કે ઘરમંદિરોની સંખ્યા ચોક્કસ
 નથી, છતાં પટલું તો નક્કી છે કે ૧૬૪૮ પછી પાટણમાં ઘર-
 મંદિરો અને પ્રતિમાઓનો આસો મલો વધારો થયો હતો.

સં. ૧૭૨૯ થી માંદીને સં. ૧૯૬૭ ના વર્ષપર્યંત પાટણ-

ની સ્થિતિ કેટલી દહે નવલી પડી અને દેહરાંની શાસ કરીને ઘરદેહરાંસરોની સંખ્યા કેટલી થધી ઓછી થઈ ગઈ તેનો સ્થાલ આ નીચેના કોષ્ટક ઉપરથી આવી જશે.

સં. ૧૯૬૭ માં પ્રગટ થયેલી પાટણનાં જિનમંદિરોની મંદિરાવલી^૧ પ્રમાણે પાટણ-ચૈત્યસંસ્થા કોષ્ટક ૨:

નં०	શા०	પ્ર०	નં०	શા०	પ્ર०
૧	પંચાસર	૧૩	૧૮	તરસેરીઆનો પાડો	૪
૨	કોટાચાલાની ધર્મશાલા	૧	૧૯	કટકીયાવાડો	૧
૩	કોકાનો પાડો	૨	૧૭	ધીયાનો પાડો	૨
૪	સ્વેતરપાલનો પાડો	૧	૧૮	યાગોલનો પાડો	૧
૫	પઢીગુંદીનો પાડો	૧	૧૯	પંચોટીનો પાડો	૧
૬	ઢંઢેરવાડો	૩	૨૦	વસાવાડો	૨
૭	મારકતિયા મહેતાનો પાડો	૨	૨૧	અડુવસાનો પાડો	૧
૮	ચક્ષારનો પાડો	૨	૨૨	સ્વેતરવંસીનો પાડો	૭
૯	ગોદહનો પાડો	૪	૨૩	બ્રાહ્મણવાડો	૧
૧૦	મહાલક્ષ્મીનો પાડો	૨	૨૪	કનાસાનો પાડો	૪
૧૧	ગોલવાહની શેરી	૨	૨૫	લાંચડીનો પાડો	૧
૧૨	નારણજીનો પાડો	૧	૨૬	મામાનો પાડો	૧
૧૩	ધાંધલ	૧	૨૭	સજુરીનો પાડો	૧
૧૪	કલાવવાડો	૧	૨૮	યાસુપૂજ્યની કુડકી	૧
			૨૯	સંઘવીનો પાડો	૨

૧ આ 'મંદિરાવલી' શ્રી પાટણ જૈનધર્માચાર્ય સંઘાલુની સરમરા કરનારી કમીટી તરફથી વંદ્યાર પાઠવામાં આવી છે.

નં०	થાં	પ્ર०	નં०	થાં	પ્ર०
૩૦	કમુંઘીયાવાડો	૧	૪૩	કુંભારીયાપાડો	૨
૩૧	અઘજી મહેતાનો પાડો	૧	૪૪	તંબોઝીવાડો	૨
૩૨	ઘલીયા પાડો	૧	૪૫	કપૂરમહેતાનો પાડો	૨
૩૩	ચોલાવટીઆનો પાડો	૩	૪૬	ચેજંદાનો પાડો	૧
૩૪	કંથુશેટનો પાડો	૧	૪૭	તરમેદાવાડો	૧
૩૫	નિશાલનો પાડો	૧	૪૮	મૈસાતવાડો	૩
૩૬	લેલોયારવાડો	૨	૪૯	શાહવાડો	૨
૩૭	મંલ્યાતનો પાડો	૨	૫૦	સાનો પાડો	૨
૩૮	જોગીવાડો	૬	૫૧	વડોપાસાલનો પાડો	૬
૩૯	પોફલીઆવાડો	૬	૫૨	ટાંગડીઆવાડો	૧૦
૪૦	સોનીવાડો	૧	૫૩	ઘરાલોટડીનો પાડો	૩
૪૧	મળીઆતી પાડો	૩	૫૪	અષ્ટપદજીનો ઘડકો	૪
૪૨	કંક મહેતાનો પાડો	૨			

ઉપરનાં કોષ્ટક ઉપરથી જણાશે કે વર્તમાન સમયમાં પાંડળનો ૫૪ ચોપન થાંસામાં કુલ ૧૨૯ ની સંખ્યામાં જન-મંદિરો વિતરિત છે. જેમાં મુખ્ય મંદિરો ઘા દેહરાઓનો સંખ્યા ૮૫ પંચાશીની છે અને ઘાકીનાં ૪૪ આશ્રિત ચૈત્યો ઘા દેહરાસરાં છે. કે જેમાં ઘણે ભાને ઘરમંદિરોનો પણ સમાવેશ થઈ જાય છે, આ ઉપરથી ઘરદેહરાસરાં કેટલાં ઘણાં ઉઠી ગયાં છે તેનો જ્વાલ આથી જશે.

આ ઘટોટાનો વ્રણ કારણો મોતી શકાય. ૧ જૈનસમાજ-માં ધર્મશ્રદ્ધા અને દેવપૂજા-ભક્તિનું કમી થયું, ૨-ધાર્મિકોની

ઘસતિનો ઘટાડો, ૩-આવકોનું વિશેષ કરીને પરદેશોમાં રહેવું.

ઉપર જણાવેલાં સં. ૧૬૪૮, સં. ૧૭૨૯ અને સં. ૧૯૬૭ની સાલમાં વિદ્યમાન ચૈત્યોની સંખ્યાનાં પ્રમે કોષ્ટકો ઉપરથી પાટણની ચઢતી પડતીનાં અનુમાનો થઈ શકશે.

યથાપિ આજે પણ પાટણ એક ભવ્ય શહેર ગણાય છે, હજારોની સંખ્યામાં અસ્તિત્વ ધરાવતા પ્રાચીન ગ્રંથોના સંગ્રહો-મંદારોના દર્શન નિમિત્તે અનેક ભારતીય અને યુરોપીય વિદ્વાનોનું ધ્યાન પાટણ પોતાની તરફ સેંધી રહ્યું છે, શ્રીમંત અને ધર્મનિષ્ઠ જૈનધર્મી મનુષ્યોની લગભગ ૫-૬ હજાર જેવડી મ્હોટી સંખ્યાથી પાટણ હજી પણ પોતાનું “જૈનધર્મની રાજધાની” એ પ્રાચીન માનવંતુ નામ કેટલેક અંશે નિભાવી રહ્યું છે, ઘટલું છતાં પણ પાટણની તે પ્રાચીન શ્રેષ્ઠતા, પ્રાચીન ભવ્યતા, પ્રાચીન સમૃદ્ધિ આજના પાટણમાં રહી નથી, તે શ્રેષ્ઠતાઓ આજે તેની પ્રાચીન સ્મૃતિમાં જ નજરે પડે છે; કૃતિમાં નહિ.

ઉપરના સંક્ષિપ્ત વિવેચનથી પ્રસ્તુત પરિવાહીની ઐતિહાસિક ઉપયોગિતા વાંચકગણના ધ્યાનમાં આવ્યા વગર રહેશે નહિ.

આ પ્રસ્તુત પરિવાહીનો શબ્દાનુવાદ ન કરતાં તેનો સારાંશમાત્ર તારવીને શરૂઆતમાં આપી દીધો છે કે જે ઉપરથી પરિવાહીની સર્વ જ્ઞાતવ્ય ઘાતો જાણી શકાશે, અને આશા છે કે એક સાર પ ‘સાર’ વાંચ્યા પછી પરિવાહી વાંચનારને તેમાં ન સમજાય તેવી કંઈ પણ વાચ્ય જણાશે નહિ.

આ પ્રસ્તુત ચૈત્યપરિવાહી તેના લેખકે કુલ ૨૩ ઢાલો, પૃષ્ઠ ચૌપાઈ અને ૨૦૪ ગાથાઓમાં પૂરી કરી છે.

જે પ્રતિ ઉપરથી પત્તી પ્રેસ-કૌપી કરવામાં આવી છે, તે મૂલ પ્રતિ સં. ૧૬૪૮ ના પોષ વદિ ૧ ના દિવસે લખેલ છે. પટલે કે રચાયા બાદ માત્ર ત્રણ મહિનાની અંદર જ લખેલ હોઈ પરિવાહી પોતાના મૂલ રૂપમાં જલવાઈ રહી છે. પ્રાચીન ગૂર્જર સાહિત્યના નમાલોચકોને તેનું સ્વરૂપ જણાઈ આવે પટલા માટે તેમાં કંઈ પણ ભાષાફેર ન કરતાં તેને પોતાના મૂલ સ્વરૂપમાં જ કાયમ રાખી પ્રકટ થરવા ઉચિત ધાર્યું છે.

કદરદાન પાંચવગણ પટન-પાટન દ્વારા આ ચૈત્યપરિવાહીથી લાભ હાંસિલ કરી લેખક અને પ્રકાશકના ઉદ્દેશને સફળ કરો એવી શુભાકાંક્ષા માયે વિરમીષ છીપ.

—મુનિ કલ્યાણવિજય.

પ્રસ્તુત પાટણ ચૈત્યપરિપાટીનો સાર.

(ચોપાઈ)

૧ ઢંદેરવાડો—^૧

તે સમયમાં ઢંદેરવાડામાં ત્રણ મ્હોટાં અને આઠ ઘર
દેરાતર મલી કુલ ૧૧ અગ્યાર દેહરાં હતાં, મ્હોટાં ૩ દેહરાઓમાં
૧ સામલા પાર્શ્વનાથનું, ૨ મહાવીરનું અને ૩ પાર્શ્વનાથનું.
આઠ ઘરમંદિરોમાં—૧ ગોવાલ જીવેરીનું, ૨ પત્રાદોસીનું,
૩ રાયમલનું, ૪ શા. ધનાજીનું, ૫ મેલા વીસાનું, ૬ વીસા-
મીમાનું, ૭ રાજુ દોસીનું અને ૮ રતન સંઘવીનું.^૨

ઢંદેરવાડાનાં આ સર્વ દેહરાંની સર્વ મલી ૫૫૬ પાંચ
સો છપ્પત્ર જિનપ્રતિમાઓ હતી.

ઢંદેરવાડાથી આપળો આ સંઘ કોકાના પાડા ભળી
જાય છે.

૧ પાટણ ચૈત્યપરિવાડીના વર્તા આચાર્ય શ્રીલલિત-
પ્રભસૂરિ પૂનમિયાગચ્છના હોઈ પોતાના ઉપાશ્રયવાલા વાસ-
ઢંદેરવાડાથી ચૈત્યપરિવાડી યાત્રા શરૂ કરે છે.

૨ આ ઘરમંદિરો મૂલનાયકનો નામથી ન જળાવતાં
તેના કરાવનાર ગૃહસ્થના નામથી જ જળાવ્યાં છે, આગે પણ
કેટલેક ઠેકાણે આ પ્રમાણે જ સમજવાનું છે.

(ઢાલ ૧ લી)

૨ કોકાનો પાઢો—^૧

ત્યાં પ્રથમ કીકા પારેખને દેહરે ઋષભદેવ વિગેરેને વાં-
 દીને કોકાપાર્શ્વનાથને મેટે છે, અને ત્યાર પછી શ્રીચંત્ર
 દોસીને ઘરે વાસુપૂજ્ય સ્વામીને વાંદે છે, કોકાના પાઢાનાં
 ઉપર્યુક્ત ૩ દેહરાસરોમાં $૫+૧૩૯+૬૨=૨૬૬$ વસો છાસઠ
 પ્રતિમાઓ જુહારી સંઘ સ્વેતરપાલને પાઢે ગયો.

૩ સ્વેતરપાલનો પાઢો—

આ પાઢામાં એકજ દેહરું હતું જેમાં ભગવાન્ શિતલ-
 નાથની પ્રતિમા ૧૬૭ એકસોને સઢસઠ જિનવિંવની સાથે
 વિરાજમાન હતી; તેને વાંદીને સંઘ જગુપારેખને પાઢે ગયો.

૪ જગુપારેખનો પાઢો—

આ વાસમાં ભગવાન્ નેમિનાથનું અને શાંતિનાથનું એમ
 બે દેહરાં હતાં, પ્રથમમાં નેમિનાથજી વિગેરે ૩ પ્રતિમાઓ હતી;
 જ્યારે વીજામાં—કે જે જયચંત્ર શેઠના દેહરા વરીકે પ્રસિદ્ધ
 હતું તેમાં—શાંતિનાથ અને વીજી અગ્યાર મલી કુલ ૧૨ પ્રતિ-

૧ પરિવાહીના કર્તાણ પાઢાનુ નામ લખ્યું નથી, - છતાં
 ‘કોકાપાર્શ્વનાથ’ ઉપરથી અમોષ આ વાસને ‘કોકાનો પાઢો’
 કહીને ઓલસાવ્યો છે. —લેલકા.

માઓ હતી, તે વાંદીને સંઘ સ્વારીવાવ ઉપર ગયો.

૫ પહેલી સ્વારી વાવ—

પહેલી સ્વારીવાવે કૃષ્ણમદેવને વેહરે ૪ પ્રતિમાઓનાં દર્શન કરી સંઘ વીજી સ્વારીવાવે ગયો.

૬ વીજી સ્વારીવાવ—

ત્યાં જઈ મહાવીર પ્રભુને મેટ્યા, અહીં ૧૩ તેર જિન-પ્રતિમા અને વે ગૌતમ સ્વામિનાં વિંવ હતાં, એ સર્વને વાંદી સંઘ નાગમદે આવ્યો.

(ઢાલ ૨ જી)

૭ નાગમદ—

ઝ્યાં ભગવાન નેમિનાથનું દેહરું અને ૯ નવ જિનપ્રતિ-માઓ હતી તેને વંદન કર્યું અને ત્યારવાદ સંઘ પંચાસરાના પાડામાં ગયો.

૮ પંચાસરાનો પાડો—

પંચાસરાના પાડામાં આ વચ્ચે કુલ ૫ પાંચ જિનમંદિર હતાં. ૧ મહાવીરનું ૨ વાસુપૂજ્યનું ૩ પંચાસરા પાર્શ્વ-નાથનું ૪ કૃષ્ણમદેવનું અને ૫ નવચરાનું પાર્શ્વનાથનું. આ પાંચે દેહરાસરોમાં સર્વ મલી $૯+૨૭+૮+૧૦(?)$ $૪૩=૯૭$ સત્તાણું વા તેથી પણ અધિક પ્રતિમાઓ હતી. પંચાસરથી સંઘ ચી શેરી મળી ગયો.

૯ ડંચી શેરી—

ડંચી શેરીમાં શાંતિનાથનું દેહરું હતું જે ‘ભગશાલીનું દેહરું’ એ નામથી પ્રસિદ્ધ હતું, ત્યાં કુલ ૨૩ જિન-પ્રતિમાઓ હતી. અહીંથી આગે સંઘ ઓશવાલના મહોલ્લામાં ગયો.

૧૦ ઓશવાલ મહોલ્લો—

ઓશવાલોના મહોલ્લામાં ૩ વ્રણ દેહરાં હતાં, ૧ શાંતિનાથનું, ૨ ખોલડીયા ચન્દ્રપ્રભનું અને ૩ આચકા પાર્શ્વનાથનું. આ વ્રણે જિનમંદિરોમાં સર્વ મલી પ્રતિમાઓ ૭+૧+૨૩=૩૧ એકત્રીશ હતી. એ પછી સંઘ પીપલાને પાડે ગયો.

(હાલ ૩ જી)

૧૧ પીપલાનો પાડો—

અહિં શાંતિનાથનું દેહરું હતું અને શાંતિનાથ ઉપરાંત ત્રીજી ચ્યાર પ્રતિમાઓ હતી, તેને વાંદી સંઘ ચિંતામણિને પાડે ગયો.

૧૨ ચિંતામણિનો પાડો—

અત્ર શા. વહુને દેહરે અજિતનાથ વિગેરે સાત જિન-પ્રતિમાઓને વાંદી સંઘ શાંતિનાથને દેહરે ચડી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથને દેહરે ગયો, ચિંતામણિના પાદામાં કુલ ૩

દેહરાં અને $૭+૨૧+૬૭=૯૫$ પંચાણું પ્રતિમાઓ હતી, અહીંથી સંઘ સ્વરાસોટડીમાં આવ્યો.

૧૩ સ્વરાસોટડી—

અત્રે અનેક જિનમંદિરો અને પ્રતિમાઓ હતી. ૧ આસધીર ઠાકરને દેહરે ચન્દ્રપ્રભ અને વીજી વે પ્રતિમા. ૨ સદય વછ ઠાકરને દેહરે પાર્શ્વનાથ અને વીજી વે પ્રતિમા. ૩ અષ્ટાપદાવતાર નામનું દેહરું (આમાંની વિંચસંખ્યા જાણી નથી, પ્રાય ૨૪ વિંચ હશે) અને ૪ ચન્દ્રપ્રભનું દેહરું—જ્યાં ઓગણસાઠ જિનપ્રતિમાઓ હતી, જેમાં એક રત્નમયી હતી. ૫ સ્વરતરગચ્છની નિશાવાલું શાંતિનાથનું વાવન જિનાલયવાલું (વિધિચૈત્ય) અને ૬ કૃષ્ણમદેવનું દેહરું. આ વન્ને દેહરાંની મઠી ૨૭૨ વસો વહોતેર પ્રતિમાઓ હતી, અને તીર્થકરોનાં માતા—પિતાની મૂર્તિઓ પણ અત્રે હતી. ૭ સોની તેજપાલનું પાર્શ્વનાથવાલું ઘરમંદિર અને ૮ ટોકર સોનીનું સુમતિનાથનું ઘરમંદિર. આ બેમાં અનુક્રમે ૨૯+૪ પ્રતિમાઓ હતી. આ પ્રમાણે સ્વરાસોટડીમાં કુલ ૮ મંદિર અને $૩+૩+૨૪+૫૯+૨૭૨+૨૯+૪=૩૮૪$ ત્રણસો ચોરાશી પ્રતિમાઓ હતી. એ સર્વને જુહારી આપણા યાત્રિકો ઘાંગડી-આપાડે આવ્યા.

(હાલ ૪ થી)

૧૪ ત્રાંગડીઆપાડો—

આ પાઠામાં ઋષભદેવનું એક મ્હોડું દેહરું હતું, જેમાં ૩૭૨ ત્રણસો પંચોત્તેર પ્રતિમાઓ વિરાજમાન હતી. અહીંથી સંઘ મણિહરદિ પાડે આવ્યો.

૧૫ મણિહરદિ પાડો—

આ પાઠામાં બે જિનમંદિરો હતાં ૧ મહાવીરનું અને ૨ દેવદત્તનું. આ બન્નેમાં પ્રતિમાઓ અનુક્રમે ૫+૧૩ હતી. મણિયાતી પાઠામાંથી સંઘ માંકા મહેતાને પાડે ગયો.

૧૬ માંકા મહેતાનો પાડો—

જ્યાં ભગવાન શાંતિનાથનું એક દેહરું હતું, અને મૂલનાયક સિવાય વીસ પ્રતિમાઓ ત્યાં વિરાજમાન હતી, અહીં વંદન કરી સંઘ કુંભારીયે પાડે પહોંચ્યો.

૧૭ કુંભારીયા પાડો—

અત્ર ૨ બે દેહરાં હતાં, ૧ અમીચંદ સોનીનું અને ૨ વછ જવેરીનું. પહેલામાં મૂલનાયક શાંતિનાથ ઉપરાંત ૧૭ સત્તર જિનપ્રતિમાઓ હતી, બીજામાં ચોવીસ તીર્થકરોની પ્રતિમાઓ હતી તેને વાંદીને આપણો યાત્રાલુ સંઘ તંબોલીવાડે ગયો.

(ઢાલ ૫ મી)

૧૮ તંવોલી વાડો—

અહિં કુલ ૬ દેહરાં હતાં. જેમાં ૧ સુપાર્શ્વનાથનું હતું જ્યાં ૭૩ જિનવિંવ હતાં, ૨ વીજા મંદિરમાં ૭ વિંવ હતાં, ૩ રૂપા વહોરાનું આદિનાથનું, ૪ મેઘા પારેશનું ચન્દ્રપ્રભનું, ૫ ઘૂસીનું, ૬ શા. સીરાજનું સંભવનાથનું. ઢેહાં ૪ દેહરાઓમાં જિનવિંવ અનુક્રમે ૧૦+૫+૨+૨૫૫ હતાં. સર્વ મંદિરોની પ્રતિમાસંખ્યા ૭૩+૭+૧૦+૫+૨+૨૫૫=ત્રણસો વાવન હતી. તંવોલી વાડાથી સંઘ સ્વેજડાને પાડે ગયો.

૧૯ સ્વેજડાનો પાડો—

જ્યાં ' સારંગનું દેહરું ' કરીને એક જિનમંદિર હતું, તેમાં નવ પ્રતિમાઓ હતી તેને જુહારી સંઘ ત્રંવડાવાડે ગયો.

૨૦ ત્રંવડા વાડો—

ત્રંવડા (તરખેડા) વાડામાં જઈ શાંતિનાથને વાંઘ્યા, અત્રેનું દેહરું ઘણું રમણીય હોઈ ૯૯ નવાણુ જિનવિંવોથી અલંકૃત હતું, ત્યાંથી દર્શન કરી સંઘ વડી પોસાલના પાડામાં આવ્યો.

૨૧ વડીપોસાલનો પાડો—

આ પાડામાં કુલ ૫ મંદિરો અને ૩૪+૮+૬+૧૪+૧૩

=૭૫ પ્રતિમાઓ હતી. દેહરાઓમાં ? સોમા શેઠનું ઋષભ-
 દેવનું, ૨ ભુજવલ શેઠનું શ્રીશ્રેયાંસનાથનું, ૩ વાઢીપુરમંડન
 પાર્શ્વનાથનું, ૪ સહસા પારેશ્વરનું શ્રીપાર્શ્વનાથનું અને ઋષભ-
 દેવનું. આ પાંચે દેહરાં જુદાંરી સંઘ શાહને પાઢે ગયો.

(ઢાલ ૬ ઠી)

૨૨ શાહનો પાઢો--

શાહના પાઢામાં ૨ દેહરાં હતાં. ૧ આદીશ્વરનું અને ૨
 રાયસિંઘને ઘરે શાંતિનાથનું. પ્રથમમાં ૮૭ સત્યાશી પ્રતિ-
 માઓ હતી, જ્યારે બીજામાં ૭૦ હતી. એ પછી સંઘ કંસાર
 વાઢે ગયો.

૨૩ કંસારવાઢો--

અત્ર ૧ દેહરું શીતલનાથનું આવ્યું, જ્યાં ૧૨ જિનપ્રતિ-
 માઓ હતી. ૨ શાંતિનાથના દેહરામાં ૨૨ પ્રતિમાઓ વાંદી
 ૩ શા. ચાંપાને દેહરે જડ ૧૬ સોલ પ્રતિમાઓ વાંદી ત્યાંથી
 ૪ ચોથા શાહને ઘરે બે રત્નમયી પ્રતિમાઓનાં દર્શન
 કરી ૫ પાર્શ્વનાથને દેહરે ચોવીસ જિનપ્રતિમાઓને નમન કર્યું,
 આ રીતે કંસારવાઢામાં કુલ ૫ મંદિર અને ૧૨+૨૨+૧૬+
 ૨+૨૪=૭૬ જિનપ્રતિમાઓ વાંદી સંઘ ભલાવૈદ્યને પાઢે ગયો.
 ૨૪ ભલાવૈદ્યનો પાઢો--

જ્યાં ચન્દ્રપ્રભનું દેહરું અને વે ત્રણ પ્રતિમા હતી. વૈદ્યના પાઠાથી યાત્રાલુ સંઘ મેંસાતવાડે પહોંચ્યો.

૨૫ મેંસાતવાડો—

(અત્ર શાંતિનાથ આદિ ૩૬ છત્રીસ જિનમૂર્તિઓ હતી,) એક ગૌતમગણધરની પ્રતિમા પણ વિરાજમાન હતી. મેંસાતવાડાથી સંઘ સહાવાડે આવ્યો.

(ઢાલ ૭ મી)

૨૬ સહાવાડો—

જ્યાં સુપાર્શ્વનાથ અને પાર્શ્વનાથનાં વે દેહરાં જુદાંયો, અહીં $૮૫+૬૧૨=૬૯૭$ છસો સત્તાણું પ્રતિમાઓ હતી. હવે સંઘ સગરકુઈ આવ્યો.

૨૭ સગરકુઈ—

અત્રે ત્રણ દેહરાં હતાં—૧ પાર્શ્વનાથનું ૨ પુંજાશેઠને ઘરે ક્રૂપભદેવનું અને ૩ જયચંદ શેઠવાલું શાંતિનાથનું, આ મંદિરોમાં $૨૦+૩૦+૩૩=૮૩$ પ્રતિમાઓ હતી તેને વાંદી સંઘ હેવતપુરે ગયો.

૨૮ હેવતપુર—

જ્યાં ૧૦૫ એકસો પાંચ જિનચિંત્ર વાંદી સંઘ મોઢેરના પાઠા મળી ગયો.

૨૯ મોઢેરનો પાંડો--

મોઢેરના પાંડામાં ૪ ચ્યાર પ્રતિમાઓ વાંદી આપણો આ
ધારિક સંઘ નારંગે પાઢે આવ્યો.

(ઢાલ ૮ મી)

૩૦ નારંગાપાંડો--

આ પાંડામાં નારંગા પાર્શ્વનાથનું અને ' શોભીનું ' એમ બે
મંદિરો હતાં, વંનેની મંલી $૪૨+૨૩૦=૨૭૨$ પ્રતિમાઓ હતી,
તેને વાંદી સંઘ સોનારવાઢે યડ ફોફલીઆવાઢે મંચો.

૩૧ સોનારવાઢો--

સોનારવાઢામાં બે દેહરાં હતાં-૧ શાંતિનાથનું અને ૨
મહાવીરનું. વંનેમાં પ્રતિમા $૧૪+૧=૧૫$ હતી.

૩૨ ફોફલીઆવાઢો--

ફોફલીઆવાઢો ઓજની મોર્ફક પૂર્વે પળં ધળો વિશાલ હતો,
ત્યાં વાસમંદિર અને ધરમંદિર મંલી કુલ ૧૧ અંગાર જિને-
મંદિરો હતાં; જે નીચે પ્રમાણેના નામોથી ઓલસાતાં ૧ ઋષમ-
દેવનું, ૨ શાંતિનાથનું, ૩ રાજાશેઠનું-સંભવનાથનું, ૪ કાઢ-
ઢાનું-મુનિમુવતનું, ૫ વીરજી શેઠનું-પાર્શ્વનાથનું ૬ ધાંવર-
પારેશનું, ૭ મહુલાશેઠનું-મુનિમુવતનું, ૮ કંઠુશેઠનું-પાર્શ્વનાથનું,
૯ રાજાશેઠનું-નેમિનાથનું, ૧૦ વઢાં દોસીનું-પાર્શ્વનાથનું

અને ૧૧ પાર્શ્વનાથનું. આ સર્વ દેહરાઓમાં પ્રતિમા નીચે પ્રમાણે હતી- $૭૮+૨૫+૨૦+૧૨+૪+૪૬+૧૫+૩૪+૩૬+૧૫+૧૦=૨૯૫$. ફોફલીઆ વાંઢાથી સંઘ જોગીવાડે ગયો.
(ઢાલ ૯ મી)

૩૩ જોગીવાડો—

આ મહોલ્લામાં ૩ ત્રણ જિનમંદિર હતાં. ૧ પાર્શ્વનાથનું, ૨ વિદ્યાધર શેઠનું અને ૩ ભોજાદોશીનું-પાર્શ્વનાથનું. આ ત્રણે મંદિરોમાં પ્રતિમા $૨૦+૩૪+૧૦=૬૪$ ચોસઠ હતી, અહીંથી સંઘ મફલીપુરે ગયો.

૩૪ મફલીપુર—

હ્યાં પાર્શ્વનાથના મંદિરમાં ૧૨ વાર જિનવિંબ વાંઘ્યાં, ત્યાંથી સંઘ માલાવાડે ગયો.

૩૫ માલાવાડો—

હ્યાં શ્રીજીરાવલા પાર્શ્વનાથ અને ૨૪ ચોવીસ જિન-પ્રતિમા વાંદી સંઘ માંડળને પાડે આવ્યો.

૩૬ માંડળનો પાડો—

માંડળને પાડે ત્રણ જિનમંદિરો હતાં-૧ સંભવનાથનું, ૨ ધનરાજનું-પાર્શ્વનાથનું, અને ૩ શેઠ કમલશીનું શાંતિનાથનું. આ દેહરાઓમાં સર્વ મલી $૯+૪૪+૩૬=૮૯$ નવ્યાશી જિન-પ્રતિમાઓ હતી, જે વાંદી સંઘ ગદાવદાને પાડે ગયો.

(ઢાલ ૧૦ મી)

૩૭ ગદાવદાનો પાડો—

આ પાઠામાં ૧ શાંતિનાથનું, ૨ ગદા જિનદત્તનું—શાંતિ-
નાથનું અને ૩ ધૂવાધૂલાનું. એમ ત્રણ દેહમાં દર્તાં જેમાં પ્રતિમા
 $૫૮ + ૨૫ + ૭ = ૯૦$ નેચુ દતી. અત્રથી સંય મહિનાથના
પાઠામાં ગયો.

૩૮ મહિનાથનો પાડો—

મહિનાથના પાઠામાં મહિનાથ વિગેરે ૧૭૬ એકસો છઠ્ઠો-
ત્તેર જિનપ્રતિમા વાંદી સંય ખાણાને પાડે ગયો.

૩૯ ખાણાનો પાડો—

ખાણાના પાઠામાં પાર્શ્વનાથનું એક દેહરું દતું, જેમાં ૯૮
અટાણુ જિનવિંધ વિરાજમાન દર્તાં, તે વાંદી સંયે સમુદ્રફટીઆ
તરફ પ્રયાણ કર્યું.

૪૦ સમુદ્રફટીઓ—

સમુદ્રફટીઆમાં શાંતિનાથનું એક દેહરું અને કુલે ૧૯
પ્રતિમાઓ દતી. ત્યાંથી સંય ચોગ્રાવગીને પાડે આવ્યો.

૪૧ ચોલાવટીનો પાહો—

અહીં શાંતિનાથ આદિ દશ જિનપ્રતિમા જુહારી સાળે-સરા કૃપધદેવજીને દેહરે જડ આઠ જિનપ્રતિમાઓ વાંદી સંઘ-સમુદાય વલીયાને પાડે ગયો.

૪૨ વલીયાનો પાહો—

વલીયાના પાહામાં ભગવાન કૃપધદેવ ત્રિગેરે અગ્યાર જિન-વિંવોની યાત્રા કરી સંઘ અવજી મહેતાને પાડે આવ્યો.

૪૩ અવજી મહેતાનો પાહો—

આ પાહામાં બે દેહરાં હતાં, ૧ શીતલનાથનું અને ૨ શાંતિનાથનું. પહેલા દેહરામાં ૭ જિનપ્રતિમાઓ હતી; જ્યારે બીજા દેહરાની પ્રતિમાસંખ્યા પરિપાટીકારે જણાવી નથી. હવે સંઘ કુસુંભીઆ પાહામાં આવ્યો.

(ઢાલ ૧૧ મી)

૪૪ કુસુંભીઆ પાહો—

જ્યાં કુલ ૪ દેહરાં હતાં—૧ શીતલનાથનું, ૨ પાર્શ્વનાથનું, ૩ જગપાલનું, ૪ વાછા દોસીને ત્યાં મોહનપાર્શ્વનાથનું. આ ૪ દેહરાઓમાં સર્વ પ્રતિમા $૧૯+૧૨+૨૦+૧૭=૬૮$ હતી, તે વાંદી સંઘ નાકર મોદીને પાડે ગયો.

૪૫ નાકરુમોદીનો પાઢો—

આ પાઢામાં પણ ૪ દેહરાં હતાં જેનાં નામ—૧ પાર્શ્વનાથનું
૨ નાનગી પારેલને ઘરે વાસુપૂજ્યનું ૩ ધરમસીને ઘરે શાંતિ-
નાથનું ૪ સાંઢા પારેલનું શ્રીપાર્શ્વનાથનું. આ સર્વમાં પ્રતિ-
માઓ $૧૧૨+૧૭+૩૧+૩૬=૧૯૬$ હતી. જેમાં એક પ્રતિમા
રત્નની અને એક સીપની હતી. હવે સંઘ માલ્હ સંઘવીને પાઢે
આવ્યો.

(ઢાલ ૧૨ મી)

૪૬ માલ્હ સંઘવીનો પાઢો—

અત્ર આવી ૧ મનમોહન પાર્શ્વનાથ જુહાર્યા, એ ઉપરાંત ૨ હેમ-
રાજને દેહરે સુમતિનાથ અને ૩ રાજધર સંઘવીને દેહરે ત્રિમલ-
નાથને વાંઘા. આ ત્રણે દેહરામાં પ્રતિમા $૨૬+૨+૫=૩૩$ હતી,
તે વાંઢી સંઘ લટકણને પાઢે આવ્યો અને ત્યાંથી મંડારીને
પાઢે થઈ સંઘ માખાને પાઢે ગયો.

૪૭ લટકણનો પાઢો—

લટકણને પાઢે શાંતિનાથનું દેહરું અને ૧૨ પ્રતિમાઓ હતી.

૪૮ મંડારીનો પાઢો—

મંડારીના પાઢામાં પાર્શ્વનાથનું દેહરું અને કુલ ૫ પ્રતિ-
માઓ હતી.

૪૯ ભામાનો પાડો—

ભામાને પાડે ૧ શ્રીપાર્શ્વનાથનું, ૨ તેજપાલ શેઠનું—
 ધર્મનાથનું, ૩ સહસકિરણને ઘરે સુમતિનાથનું, ૪ પંચાયણને
 ઘરે શાંતિનાથનું, એમ કુલે ૪ દેહરાં હતાં. જેમાં પ્રતિમા ૫૧+
 ૧૭+૨૫+૬૪=૧૫૭ હતી. હવે સંઘ લીંબડીને પાડે આવ્યો.

૫૦ લીંબડીનો પાડો—

આ પાડામાં ૩ ત્રણ દેહરાં હતાં—૧ સારંગદોસીને ઘરે
 સાતફળા પાર્શ્વનાથનું, ૨ રાયચંદ દોસીને ઘરે શાંતિનાથનું,
 અને શાંતિનાથનું નવું દેહરું. આ ત્રણેમાં પ્રતિમા ૧૨+૧૬+
 ૧૪=૪૨ હતી, તેને બાંદી સંઘ કરણાસાહેને પાડે ગયો.

(ઠાલ ૧૩ મી)

૫૧ કરણાસાહેનો પાડો—

કરણાસાહેનો પાડો જે આજે ‘કનાસાનો પાડો’ એ
 નામથી ઓલસ્યાય છે, તે ઘણો મહોટો હોઈ ૯ દેહરાઓથી
 સુશોભિત હતો. દેહરાઓનો અનુક્રમ નીચે પ્રમાણે હતો—
 ૧ શીતલનાથનું, ૨ વીરા દોસીનું—શ્રેયાંસનાથનું, ૩ વીરપાલ
 દોસીનું—ઋષભદેવનું, ૪ સમરથ મહેતાને ઘરે પાર્શ્વનાથનું, ૫
 હરિચંદને ઘરે કુંથુનાથનું, ૬ ધરમસીનું—ચન્દ્રપ્રભનું, ૭ શવજી

સંઘવીનું-નેમિનાથનું, ૮ સારંગપારેખનું-શાંતિનાથનું, ૯ કમ્પા
 આદને ઘરે શાંતિનાથનું. આ સર્વ દેહરાઓમાં ૬૭+૧૪+૧૮
 +૧૮+૭+૪૭+૧૪+૪૮+૪૭=૨૮૦ વસો એંશી પ્રતિમાઓ
 હતી. જેમાં ૮ રત્નની અને ૧ રૂપાની હતી, ૧ સિવાય ૨ બે
 ષટ્ક હતા.

કરનાસાદના પાઠાચી સંઘે વાંમળવાડા ભળી પ્રયાણ કર્યું.
 (ઢાલ ૧૪ મી)

૫૨ વાંમળવાડો—

વાંમળવાડા-વા બ્રાહ્મણવાડામાં લગભગ ૮ જિનમંદિરો
 નીચે જગાવેલો હતો-? વહોરા ધીરદાસને ઘરે વામુપૂજ્યનું,
 ૨ હીરા ધીસાને ઘરે શાંતિનાથનું, ૩ સહેમુ સંઘચોને ઘરે શાંતિ-
 નાથનું, ૪ મહાચોરનું, ૫ હીરજીને ઘરે શાંતિનાથનું, ૬ શાં-
 તિનાથનું, ૭ વિપલસી શેટનું, ૮ પુઆ પારેખને ઘરે કૃષ્ણ-
 દેવનું. આ સર્વ મંદિરોમાં પ્રતિમા ૨૪+૧૧+૭+૫+૧૦+૭+
 ૮+૧૧=૮૩ હતી, જેમાં ૬ પ્રતિમા રત્નમયી હતી.

બ્રાહ્મણવાડાની યાત્રા કરી સંઘ સ્વેતલવમહી ગયો.

૫૩ સ્વેતલવસહી—

જ્યાં પાર્શ્વનાથનું એક દેહનું હતું અને તેમાં ૨૪૭ જિન-

પ્રતિમાઓ હતી, અહીં વંદન કરી આવળા યાત્રાલુઓ લટ-
કળને પાડે ગયા.

(ઢાલ ૧૫ મી)

૫૪ લટકળનો પાડો—

આ પાડામાં ૧ ગપૂદોસીને ઘરે અજિતનાથનું, ૨ શા વાહ્યાને
ઘરે ચન્દ્રપ્રભનું, ૩ લાલજીને ઘરે સંભવનાથનું, ૪ શાંતિનાથનું
અને ૫ વીરજીને ઘરે શાંતિનાથનું એમકુલ ૫ દેહરાં હતાં. જેમાં
પ્રતિમા ૧૨+૫.૧+૧૩+૨૨+૨૨=૨૦૦ વસો હતી, તેમાં ૬
ત્રિવેંવ રત્નમય હતાં, અહોંથી સંઘ કુંભા દોસીને પાડે ગયો.

૫૫ કુંપાદોસીનો પાડો—

કુંપાદોસીના પાડામાં ૨ દેહરાં હતાં—૧ કૃષ્ણભદ્રેવનું, ૨
ગણીઆદોસીને ઘરે પાર્શ્વનાથનું. વન્નેમાં પ્રતિમા ૮+૨૨=
૩૦ હતી, અહોંથી સંઘ વીસાવાડે ગયો.

(ઢાલ ૧૬ મી)

૫૬ વીસાવાડો—

વીસાવાડામાં ૧ પુંજા શેઠને ઘરે પાર્શ્વનાથનું, ૨ અમરદત્ત
સોનીને ઘરે ધર્મનાથનું, ૩ વીસાવિમૂનું-પાર્શ્વનાથનું, ૪ અમરપા-
લનું-અજિતનાથનું, ૫ અને શાંતિનાથનું, એમ પાંચ દેહરાં હતાં.

જેમાં પ્રતિમા ૧૭+૧૧+૧૯+૪+૬૦=૧૦૧ હતી, તેમાં ૨ પ્રતિમા રત્નમયી હતી. ૫ પછી સંઘ સરહીઆવાડે આવ્યો.

૫૭ સરહીઆવાડો—

જ્યાં ક્રમભદેવ આદિ ત્રેવીશ જિનપ્રતિમા વાંદી સંઘ ત્યાંથી દોસીવાડે ગયો.

૫૮ દોસીવાડો—

દોસીવાડે હટ્ટના ઘર દેહરાસરમાં ભગવાન્ શાંતિનાથને ખેટી સંઘ શાંતિનાથને પાડે ગયો.

૫૯ શાંતિનાથનો પાદો—

આ પાદામાં ૧ લક્ષ્મીદાસના દેહરાસરમાં શાંતિનાથ વિગેરે અને ૨ સંઘરાજના દેહરામાં પાર્શ્વનાથ પ્રમુખને વાંદી સંઘ ૩ હેમા સરહીઆને ઘરે આવ્યો, ત્યાં પાર્શ્વનાથ અને વીજી હેતાલીશ પ્રતિમાઓ વાંદી ૪ શાંતિનાથને દેહરે ગયો, જ્યાં ૪૭ પ્રતિમાઓ વાંદી ત્યાંથી ૬ કંચોડયા પાર્શ્વનાથને દેહરે જઈ પાર્શ્વનાથ આદિ સાત જિનપ્રતિમાઓનાં દર્શન કર્યો, આ પ્રમાણે શાંતિનાથને પાદે ૬ દેહરે $૧૨+૧૬+૪૭+૪૭+૭=૧૨૮$ પ્રતિમાઓ હતી. ત્યાંથી યાત્રાલુસંઘ કટકીઆવાડા મળી ચાલ્યો.

૬૦ કટકીઆવાડો—

આ મહોદ્ધામાં ૧ ઋષભદેવનું અને ૨ શેઠ વિમલદાસને ચરે અજિતનાથનું ૫૫ વે દેહરાં હતાં, અનેમાં પ્રતિમા ૫૫+૧૪=૬૯ ઓગણસિત્તેર હતી. તે વાંદી સંઘ આનાવાડે ગયો.

૬૧ આનાવાડો—

જ્યાં નેમિનાથનું દેહરું અને ૩૪ પ્રતિમાઓ હતી તે જુહારી સંઘ સાલવીવાડે ગયો.

(હાલ ૧૭ મી)

૬૨ સાલવીવાડો—

સાલવીવાડાના ત્રસેરીઆમાં ૧ ભગવાન નેમિનાથ અને ૨ મહિનાથનાં દેહરાઓમાં ૮૭+૭૫=૧૬૨ જિનવિંત્ર વાંદી સંઘ કુરસીવાડે શાંતિનાથને દેહરે આવ્યો.

૬૩ કુરસીવાડો—

જ્યાં શાંતિનાથ વિગેરે ૭૪ પ્રતિમાઓ હતી તેને વાંદીને સંઘ કહાવાડે આવ્યો.

૬૪ કહાવાડો—

કહાવાડામાં ૧ મહાવીરને દેહરે અને ૨ રાયવંદ સંઘવીને

ત્યાં વામુપૂજ્યને દેહરે અનુક્રમે ૫+૧૪=૧૯ જિન વાંચ્યા અને ત્યાંથી સંઘ કલહારવાડે ગયો.

૬૫ કલહારવાડો—

કલહારવાડામાં શાંતિનાથ આદિ ૫૫ પંચાવન જિનચિંત્ર જુહારીને સંઘ દનાયગવાડે ગયો.

૬૬ દનાયગવાડો—

દનાયગવાડે ઋષભદેવ આદિ ૭૦ જિનચિંત્ર વાંદી સંઘ ધાંધુલીપાડે ગયો.

૬૭ ધાંધુલીપાડો—

ધાંધુલીપાડે મુરિચિનાથ આદિ ૭૧ જિન પ્રતિમાઓને ચંદન કર્યું અને ત્યાંથી ડુંચે પાડે ગયો.

૬૮ ડુંચો પાડો—

ડુંચે પાડે પાર્શ્વનાથ આદિ ત્રણ પ્રતિમા જુહારીને સંઘ સત્રાગવાડા તરફ ચાલ્યો.

૬૯ સત્રાગવાડો—

સત્રાગવાડે પાર્શ્વનાથ આદિ દગ જિનચિંત્રનાં દર્શન કરી સંઘે પુન્નાગવાડે પ્રયાણ કર્યું.

૭૦ પુત્રાગવાડો—

પુત્રાગવાડે પાર્શ્વનાથ આદિ ૧૦ જિનવિંચ વાંદી સંઘ ગોલ્હવાડે ગયો.

૭૧ ગોલ્હવાડ—

ગોલ્હવાડમાં ૩ દેહરાં હતાં—૧ પાર્શ્વનાથનું, ૨ પાર્શ્વનાથનું, ૩ ઠાકર શાહને વરે રત્નપ્રતિમાવાલું પાર્શ્વનાથનું. ત્રણેમાં પ્રતિમા ૫+૧૧૯+૧=૧૨૫ હતી તે વાંદીને સંઘ ધોલીપરવે ગયો.

(ઠાલ ૧૮ મી)

૭૨ ધોલી પરવ—

ધોલી પરવે ૪ દેહરાં હતાં—૧ મુનિસુદ્રતનું, ૨ દૂદા પારે-સ્વને વરે શાંતિનાથનું, ૩ દેવદત્ત દોસોને વરે ચંદ્રપ્રભસ્વામીનું, ૪ રામા સોનીને વરે પાર્શ્વનાથનું, એમ ધોલી પરવે ૪ દેહરાં અને ૫૨+૫+૪૭+૧૮=૧૨૨ એકસો વાવીસ પ્રતિમાઓ હતી જેમાં એક રત્નમયી પ્રતિમા હતી, તે ઉપરાંત બે પટ્ટ હતા. અહીંથી સંઘ ગોદડને પાડે ગયો.

૭૩ ગોદડનો પાડો—

અહીં ૪ દેહરાં હતાં—૧ કૃષ્ણભદ્રેશ્વરનું, ૨ વીસા ધાવરને

ઘરે કૃપભદ્રેવનું, ૩ હીરજી દોસીને ત્યાં પાર્શ્વનાથનું અને ૪
 હૃદયકરણને ઘરે કૃપભદ્રેવનું, એમાં અનુક્રમે ૧૭૨+૧૪+૧+
 +૫૨=૨૩૯ પ્રતિમાઓ હતી, તે વાંદી સંઘ નાથાશાહને
 પાઠે ગયો.

(ઢાલ ૧૯ મી)

૭૪ નાથાશાહનો પાઠો—

ત્યાં ૬ છ દેહરાં હતાં—૧ શાંતિનાથનું, ૨ વાઙ્ઘાદોસીને
 ઘરે ચંદ્રપ્રભનું, ૩ વસુ કુટુંબને ઘરે ચંદ્રપ્રભનું, ૪ સૂરજી શેઠનું,
 ૫ રામા દોસીનું અને ૬ રહીઆ દોસીનું, આ દેહરાઓમાં
 પ્રતિમા ૧૯૦+૭૦+૧૬+૧૫+૪૯+૨૯=૩૬૯ હતી, જેમાં
 એક પ્રતિમા સીપની હતી. એ વાંદી સંઘ મહેતાને પાઠે આવ્યો.

૭૫ મહેતાનો પાઠો—

ત્યાં મુનિસુવ્રત અને વાઙ્ઘા શાહને ઘરે પાર્શ્વનાથનું એમ
 બે દેહરાં હતાં અને તેમાં ૨૦+૩=૨૩ પ્રતિમાઓ હતી જે આ-
 વળા આ સંઘે હર્ષભેર મેટી.

(ઢાલ ૨૦ મી)

આ પ્રમાણે પાટણમાં ૧૦૧ એકસોને એક જિનચૈત્ય એ-

ટલે મ્હોટા જિનપ્રાસાદો હતા અને નવાણુ દેહરાસર અર્થાત્ છોટાં જિનમંદિરો હતાં.

ઉપર જણાવેલ ૧૦૧ મ્હોટાં દેહરાઓમાં ૫૪૯૭ પાંચ હજાર ચ્યારસોને સત્તાણું જિનપ્રતિમાઓ હતી, ચ્યારે છોટાં ૯૯ દેહરાસરોમાં ૨૮૬૮ થ્રે હજાર આઠસોને અડસઠ જિનપ્રતિમાઓ હતી. ૫ સર્વમાં એક વિદ્યુમ(પ્રવાલરત્ન) ની, થ્રે સીપની અને આઢવીશ રત્નની હતી.

ઉપર જણાવેલ વંને પ્રકારનાં દેહરાઓની અને બીજી કુલે મલી ૮૩૯૪ આઠ હજાર ત્રણસો અને ચોરાણું પ્રતિમા હતી, તે ઉપરાંત ૪ ચ્યાર મૂર્તિઓ ગૌતમસ્વામીની અને ચ્યાર પટ્ટકો હતા.

પાટણના સર્વ મ્હોલ્લાઓનાં નામ ગ્રહણપૂર્વક સર્વ દેહરાં અને વિંધ સંખ્યા જણાવી હવે ચૈત્યપરિવાહીકાર આચાર્ય લલિતપ્રભમૂરિ પાટણ શહેરની પાસેનાં કેટલાંક ગામ નગરના ચૈત્યોની પરિપાટી પણ આ પરિવાહીના પેટામાં જ લખી જણાવે છે.

પરિશિષ્ટ.

(ઢાલ ૨૧ મી)

૧ વાઢીપુર—

કે જે પાટણની નજીકમાં એક ગામ હતું ज्या અમીશ્વરા પાર્શ્વનાથનું દેહરું હતું જેમાં ૧ પાર્શ્વનાથની અને એક વીજી એમ બે મતિમાઓ હતી.

૨ દોલતપુર—એમાં એક જિનમતિમા હતી.

૩ કુમરગિરિ—

કુમરગિરિમાં ૨ જિનમંદિરો શાંતિનાથનાં હતાં—૧ સ્વરતરગચ્છનું જેના ગંધારામાં બે મતિમાઓ હતી અને મમતીમાં ૫૦ પચાસ જિનર્થિય હતાં. ૨ જું ચૈત્ય ત્યાંની પોસાલમાં હતું જેના ગંધારામાં શાંતિનાથ અને વીજી છત્રીશ મતિમાઓ મળી કુલે ૩૭ મતિમાઓ હતી અને તેજ ચૈત્યમાં ૪૯૬ ચ્યારસો છન્નું પોતલનાં જિનર્થિયો હતાં.

૪ વાવડો—

એમાં શાંતિનાથનું દેહરું અને ૧૮ અઢાર મતિમાઓ હતી.

૫ વઢલી—

અહિં સ્વરતરનું શાંતિનાથનું દેહરું અને ૪૦ ચ્યાલીસ

પ્રતિમાઓ હતી, એક મૂર્તિ જિનદત્તમૂર્તિની પણ ત્યાં હતી, ત્યાંજ વીજું દેહરું મહાવીરનું હતું જેમાં ઘણીજ સુંદર પ્રતિમા વિરાજમાન હતી.

૬ નગીનો—

આમાં પાર્શ્વનાથનું દેહરું હતું જેમાં ૭ સાત પ્રતિમાઓ હતી.

૭ નવો નગીનો—

આમાં પણ શ્રી શાંતિનાથનું દેહરું અને પિસ્તાલીશ પ્રતિમાઓ હતી, વીજું વહોત્તેર જિનાલય જિનમંદિર નવા નગીનામાં હતું જેમાં કુલે ૭૫ પંચોત્તેર પ્રતિમાઓ હતી.

(ઢાલ ૨૨ મી)

૮ કતપુરા—

કતપુરામાં બે મંદિરો હતાં—૧ શાંતિનાથનું અને ૨ સમવસરણવાલું ક્ષત્રભદેવનું વન્નેમાં પ્રતિમા ૧+૭=૮ હતી.

૯ રૂપપુર—

આ નગરમાં ૧૦ દશ દેહરાં હતાં—૧ પાર્શ્વનાથનું, ૨ ક્ષત્રભદેવનું, ૩ હુંગર મહેતાને ત્યાં અજિતનાથનું, ૪ વોઘા શેઠને ઘરે ચોવીસ તીર્થકરોનું, ૫ ગણરાજ શેઠનું, ૬ વસ્તા શેઠને ઘરે શાંતિનાથનું, ૭ જગુ શેઠનું, ૮ સાંઢા વહોરાનું પાર્શ્વનાથનું, ૯ રંગા કોઠારીને ઘરે શાંતિનાથનું અને ૧૦ કુંઅરજી શેઠને ત્યાં શાંતિનાથનું. આ દશે દેહરાંઓમાં પ્રતિમા

અનુક્રમે ૧૦૦+૨+૬૬+૨૪+૬૩+૧૧+૩૪+૩૯+૧૪+
૧૪=૩૬૭ વ્રણસો સડસડ હતી.

૧૦ ચાણસમાં—

આ ગામમાં શ્રીભટ્ટેવાપાર્શ્વનાથનું મંદિર હતું અને તેમાં
કુલ ૩૪ ચોત્રીશ પ્રતિમાઓ હતી.

૧૧ કંચોઈ—

અગ્રે પાર્શ્વનાથનું દેહરું હતું જ્યાં ગંભારામાં ૫ અને ભમ-
નીમાં ૧૬, સર્વ મલી ૨૧ પ્રતિમાઓ હતી.

૧૨ મુંજપુર—

અહિં એક દેહરું અને વ્રણ પ્રતિમાઓ હતી.

આ પ્રમાણે પરિવાહીકાર પાટળ અને તેની નજીકના
ગામોનાં દેહરાઓની દક્ષીકત લખી છેવટે શંસ્લેશ્વર પાર્શ્વના-
થના ગુણ વર્ણવે છે.

(ઢાલ ૨૩ મી.)

શંસ્લેશ્વર તીર્થમાં કેટલી પ્રતિમાઓ છે. અને તેની ऐति-
તિહાસિક સ્થિતિ કેવી છે તે યાવતમાં પરિવાહીકાર કંઈ પણ
જણાવતા નથી.

શંસ્લેશ્વરનું ઘર્ણન કરી છેવટે ગ્રંથકાર નીચે પ્રમાણે પોતાની
શુરુપરંપરાનો ઉલ્લેખ કરવાપૂર્વક પોતાની ઓલખાણ આપી
મસ્તુક નૈત્યપરિવાહીની સમાપ્તિ કરે છે.

પ્રશસ્તિ અને ઉપસંહાર.

પૂનમિયા ગચ્છની ચંદ્રશાહામાં શ્રી ભુવનપ્રભમૂરિ નામે ગુણી આચાર્ય થયા.

ભુવનપ્રભમૂરિની પાટે કમલપ્રભમૂરિ અને તેમની પાટે પુણ્ય-પ્રભમૂરિ નામે આચાર્ય થયા.

પુણ્યપ્રભમૂરિની પાટે શ્રીદિવાનમમૂરિ થયા જે પોતાના સમ-યમાં એક ગુણી પુરુષ તરીકે પ્રસિદ્ધ હતા.

તે વિદ્યાપ્રભમૂરિના શિષ્ય લલિતપ્રભમૂરિ થયા કે જેમણે વિક્રમ સંવત્ ૧૬૪૮ ના આસોજ વદિ ૪ ચોથ અને રવિવારને દિવસે આ ' પાટણ-ચૈત્ય-પરિવાડી ' વનાવી છે.

આ પરિવાડીમાં પાટણ અને આસપાસના ગામડાઓનાં સર્વ ગલીને ૯૫૯૮ નવ હજાર પાંચ સો ને અઠાણુ જિનવિંશીને પરિવાડીકારે નમસ્કાર કર્યો છે.

અંતમાં ફરિને ગ્રન્થકારે પોતાના ઇષ્ટદેવ શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ અને પોતાના ગુરુને યાદ કરીને પાટણ-ચૈત્યપરિવાડીને પૂર્ણ કરી છે.

મુનિ કલ્યાણ વિજય.

શ્રીલલિતપ્રભસૂરિ--વિરાચતા પાટણ ચૈત્ય-પરિપાટી.^૧

॥ ચરપદ ॥

સયલ જિણેસર પ્રણમી પાય । સરમતિ સદ્ગુરુ હૈંડઈ-ધ્યાઈ ।
પાટણ-ચૈત્યપરિવાઠી કહું । જિનવિંધ નમતાં પુણ્ય જ લહું ॥૧॥
પહિલું ઢંઢેરવાડઈ નામિ । સામલા પાસ કરું પ્રણામ ॥
જિમણઈ પાસડકલિકુંડ પાસ । મનવંછિત સવિ પૂરઈ આસ ॥૨॥
ફકત્રીસ પ્રતિમા વીજી હોઈ । વીજઈ દેહરઈ વીરજિન જોઈ ।
ત્રિસલા નંદનમેઘ્યા સઢી । સંઘ સદ્ આઘ્યા ગહગહી ॥ ૩ ॥
ઢાઢઈ પાસડ ચંદ્રપ્રભ સ્વામિ । જિમણઈ પાસડ લઘુ વીર ઠામ ।
વિસઈ સાત્રીસ કરું જુહાર । ગૌતમ વિંધ એક છઈ સાર ॥૪॥
ગોવાલ જઘહિરી દેહરાસરિ । સાત પ્રતિમાનઈ ઝલટ ભરિ ।
વંદી પ્રતિમા રત્નમડ એક । દોસી પત્તા ઘરિ સુવિવેક ॥ ૫ ॥

૧ આ 'પરિપાટી' ની પ્રાચીન પ્રતિ લલિતપ્રભસૂરિના કોઈ શિષ્યની લઢેલી જણાય છે, તેની આદિમાં 'ૐ નમઃ સિદ્ધં । પૂઝ્ય શ્રીગચ્છાધિરાજ મહારક શ્રીશ્રીશ્રીશ્રીશ્રીશ્રીશ્રી લલિતપ્રભસૂરિ સદ્ગુરુભ્યો નમઃ જિનાય ।' આઘો ઉલ્લેખ કર્યો છે.

चौद प्रतिमा तिहां बंदी करी । रायमल देहरासर हई धरी ।
 ऋषभादिक जिन छत्रीस तिहां । एक रत्नमय बली छइ जिहां ६
 त्रीजइ देहरइ आव्या जाम । पास जिणेसर भेख्या ताम ।
 अंजनगिरि कइ मेरु सुधीर । जाणे उन्नत जलधर खीर ॥७॥
 सतर भेद पूजा सुविशाल । कीजइ भावइ रंग रशाल ।
 ऋषभादिक जिन त्रइतालीस । भगतइ भावइ नामुं श्रीस ॥८॥
 सहा धनजी देहरासर दीठ । नयणे अभीय रसायण पईठ ।
 ऋषभादिक प्रतिमा इग्यार । चुवीसवटु छइ एक उदार ॥९॥
 मेलाविसा देहरासरि आवि । ऋषभादिक वासठि नमुं भावि ।
 विसा भीमा देहरासर सार । ऋषभादिकजिन त्रीस विचारि
 ॥ १० ॥

दोसी राजू देहरासर देपि । अठावीस जिनवर हरपइ पेपि ।
 रतन संघवी देहरासरि जिणंद । पंचवीस जिन दीठइ आ-
 णंद ॥ ११ ॥

॥ वस्तु छंद ॥ सकल जिनवर २ पाय पणमेवि । सरसत्ति
 सामिणि मनि धरी । सुगुरुपाय पणमेवि भत्तिइ । चैत्यपरिवाडी
 पत्तनह करं कवित नवनवी जुत्तिइ । ढंढेरवाडइ जुहारीआ
 सकल जिणेसर देव । पंच सया छपन्नया तिहुअण सारइ
 सेव २ ॥ १२ ॥

॥ वीर-जिणेसरचरज० ए ढाल ॥ १॥

कीका पारवि देहरासरि ए । आवा मनरंगिहं ।

चंदी प्रतिमा पंच तिहां ऋपभादिक चंगइ,
देहरइ कीका पासनाह । भेट्या जिन होइ ।

शत ऊपरि सात्रीस तिहां । काउसगीआ दोइ ॥ १३ ॥

दोसी श्रीवंत घरि अछइ ए । वासुपूज्य जिणंद ।

इकसठि जिन बीजा अछइ ए । दीपइ दिणंद ।

पाटंक खेत्रपालनइ ए । जिन शीतलनाथ ।

सतसठि शत ऊपरि बली ए । भेटई सनाथ ॥ १४ ॥

पारिवि जंगू पाडलइ ए । नेमिप्रतिमा जाणउ ।

वे-विंव अवर अछइ ए । भवीआं मनि आणउ ।

जयवंतसेठि-देहरासरि ए । शांति पडिमा जोई ।

अणमंतां ते हृदयहेजि । सबहों सुख होई ॥ १५ ॥

एकादश छइ अवर विंव । रयणमय इक सार ।

पारी वाचइ ऋपभजी ए । जिन पडिमा च्यारि ।

गौतम गणहर दोइ विंव । बीजी पारीवावि ।

सिद्धत्यनंदन भेटीआ ए । तेर प्रतिमा भावि ॥ १६ ॥

॥ तउ चडीउ घणमाण० ए ढाल ॥ २॥

नागमढई हवि आवीआ ए । दीठा नेमि जिणंद तु ।

प्रतिमा नव तिहां दीपती ए । अभिनव जाणि दिणंद तु ॥ १७ ॥

पंचासरइ पाटकि अछइ ए । धुरि वीर जिनवर सार तु ।
 नव प्रतिमा बंदी करी ए । वासुपूज्य जुहारि तु ॥ १८ ॥
 सतावीस विंव तिहां नमी ए । पंचासरु प्रभु पास तु ।
 अवर सात जिनवर नमुं ए । वंछित पूरइ आस तु ॥ १९ ॥
 ऋषभ देहरइ द्विइं जिन नमुं ए । दश बलि भमती होइ तु ।
 नवइ घरं छइ पास जिन । त्रिहतालीस विंव जोइ तु ॥ २० ॥
 ऊंची सेरी शांति जिन । भणसालीनइ नामि तु ।
 अरिहंत त्रैवीस हुं नमुं ए । उसवालानइ ठामि तु ॥ २१ ॥
 सोलम जिन छ विंवस्युं ए । नमतां हुइ प्रेमि तु ।
 चंद्रप्रभ भीलडीतणा ए । इक नमतां हुइ प्रेम तु ॥ २२ ॥
 सावकु पासजिन पूजतां ए । हईडइ हरिष अपार तु ।
 अवर बावीसइ जिन नमुं ए । पामउ सुख अपार तु ॥ २३ ॥
 ॥ ढाल गउडीनउ ॥ ३ ॥

पाटक पींपला नामि । शांति जिणेसर च्यारि प्रतिमा अवर
 नमुं ए ।
 अजितादिक जिन सात । चिंतामणि ए साह बछ देहरासर
 नमुं ए ॥ २४ ॥
 विश्वसेन कुलमांहि चंद । नंद अनोपम अचिरा राणी तेहतणु ए ।
 अवर बीस जिण पूजी । आव्या बीजइ ए पास चिंतामणि
 ए भणु ए ॥ २५ ॥

सतसठि जिनवर होई । प्रणमी आवीइ घराकोटडी जिहां
अछइ ए ।

आसभीर ठाकर देहरइ । चंद्रमभ जिनवर वि प्रतिमा पूजी
अछइ ए ॥ २६ ॥

सदयवछ ठाकर देहरइ । पास जिणेसर वि प्रतिमास्युं पर-
वर्षा ए । अष्टापद-अवतार ।

देषी हरष्या ए चंद्रमभजिन गुणि भरषा ए ॥ २७ ॥

ओगणसठि जिनविंव । यंभ अनोपम विंव रयणमय इक
भणुं ए ।

परतरनउं बली चैत्य । सोलम जिनवर वावनजिणाळुं तेह तणुं
ए ॥ २८ ॥

जुहारी आठ्या बीजडा मथम जिणेसर(अ)दभुत मूरति पेखिला ए ।
चैत्य बिना मेली । विसइ विहुत्तरि मातपिता जिन निरपीला
ए ॥ २९ ॥

सोनी तेजपाल घरि । पास जिणेसर उगणत्रीस प्रतिमा
जुहारीइ ए ।

टोकर सोनीगेहि सुमति जिणंदजी प्रतिमा च्यारि उद्धाराइ
ए ॥ ३० ॥

॥ ढाल सामेरी ॥ ४ ॥

आव्या पाटकि चांगडीइ रे । ऋषभनइ देहरइ चडीइ ।
 जिहां पाप अढारइ नडीइ रे । पुण्यरयणे तिहां वली जडीइ ॥
 जिमणइ पद्मप्रभ स्वामी रे । पास पूरइ वंछित कामी ।
 त्रिणि सइं पंच्योत्तरि प्रतिमा रे । निरुपम जेहनउ महिमा ॥ ३२ ॥
 मणिहट्टीनइ देहरइ रे । वीरजिनमहिमा मेर इ ।
 प्रतिमा पंच ते जाणउं रे । देवदत्त चैत्य वखाणउं ॥ ३३ ॥
 तेर जिणेसर भावी रे । मांका महितानइ पाटकि आवी ।
 मृगलंछन जिन रंगइ रे । अवर वीस जिन चंगइ ॥ ३४ ॥
 पाटकि कुंभारीइ पेपी रे । सोनी अमीचंद घरि जिन निरपी ।
 शांतिजिन हईइ धरिउ रे । सतर जिनस्युं परिवरीउ ॥ ३५ ॥
 वल्ल जवहिरी घरि दीठा रे । चुवीस जिनवर बइठा ।
 जिनपूजा भावइं कीजइ रे । समकित लाहउ लीजइ ॥ ३६ ॥
 ॥ ढाल जलहीनउ ॥ ५ ॥ त्रिणि पत्योम भोगवी ए ढाल ॥

तंवोलीचाडइ आवीआ भावीआ देव सुपास ।
 प्रतिमा दीपइ त्रहुत्तरि पूरइ जन-मन आस ।
 बीजइ देहरइ जिनवर सात नमउ ते सार ।
 चुहरा रूपा मंदिरि आदि जिणंद उदार ॥ ३७ ॥
 प्रतिमा दश छइ मनोहर सुर नर सारइ सेव ।

મેઘા પારપિ ઘરિ અછડ ચંદ્રમખ જિન દેવ ।
 પાંચ જ પ્રતિમા પ્રણમીઅ આઘ્યા ઘૂસીનહ ગેહ ।
 દોહ જિણેસર વંદીઅ કીધા નિરમલ દેહ ॥ ૩૮ ॥
 સહાસીરાજ દેહરાસરિ સંભવ જિનવર હોહ ।
 પ્રતિમા ઘિસડં પંચાવન ભવિયણભાવડં જોહ ।
 પેજડાનહ પાટકિ સારંગ દેહરાસર તેહ ।
 નવ પ્રતિમા નમી કરી ઝંચડાવાડડ જેહ ॥ ૩૯ ॥
 વિશ્વસેન-નંદન નિરપીઆ પરપીઆ નવાણડં દેવ ।
 મંદપ રચના ચઢકીઅ હરિહં હરિપ્યું એ દેવ ।
 વહી પોસાલનહ પાટકિ સેઠિં સોમાનહ ગેહ ।
 ઋપભાદિક જિન ચઢત્રીસ દીપડ મુંદર દેહ ॥ ૪૦ ॥
 ઝુજવલ સેઠિ દેહરાસરિ વિંવ શ્રેયાંસસ્વામી ।
 પંચડ પઠિમા રચણમડ ત્રણિ અવર જિન પામી ॥
 વાઢીઅ પુરવરમંદળ નયણે નિરપ્યા આજ ।
 વીજા જિનવર પંચ એ સારડ વંછિત કાજ ॥ ૪૧ ॥
 સહસ્રા પારપિ ઘરિ નમડં પાસ જિણેસર ભાવિ ।
 તેર પ્રતિમા અવર અછડ ઋપમનહ દેહરડ એ આવિ ।
 તેર જિણંદ તિહાં નિરપીઆ દગપીઆ માનવ મન્ન ।
 ભાવડં પૂજા જે રચડ તેહના જનમ એ ધન્ન ॥ ૪૨ ॥

॥ ढाल उलालानड ॥ ६ ॥

पाटकि सहानड ए आवी । आदि जिणंद तिहां भावी
सत्यासी पडिमा ए देपी ।

रायसिंघ वरि शांति निरपी ॥ ४३ ॥

सत्तरि कंदी विंव तिहां वंदी । पाप अठारड निकंदी ।

कंसार वाडड ए दीठा । शीतल जिनवर बईठा ॥ ४४ ॥

द्वादश विंव ए नमीआ । आठ महाभय ए शमीआ ।

बीजड शांतिजिन पूज्या । बावीस पडिमाए वईया ॥ ४५ ॥

सहा चांपानड वरि । विंव सोल देहरासरि ।

रयणमडविंव वड ठवीआं । चउथा सहा वरि नमीआं ॥ ४६ ॥

वंद्या पास जिणंद । चउवीस दीपड दिणंद ।

भला वैद्यनड पाटकि । चंद्रमभ दीपड हार्ताक ॥ ४७ ॥

प्रतिमा वड नमी भावि । भइंसातवाडड ए आवि ।

शांति जिनादिक छत्रीस । गोयमस्वामि मुणी श ॥ ४८ ॥

॥ ढाल फागनड ॥ ७ ॥

सहावाडड हिवइं आवीइ भावीइ देव सुपास ।

पंच्यासी पडिमा नमी आवीइ देहरड पास ।

सप्तफणामणिशोभित ओपित देह उदार ।

छसइ वारोत्तर भेटीइ भेटीइ पाप अठार ॥ ४९ ॥

संगरकूह हवई जुहारीइ सारीइ पूजा पास ।
 पढिमा बीस वंदी करी सेठि पुंजानइ वासि ।
 ऋषभादिक जिन त्रीसइ ए दीसइ महिमानिधान ।
 जयचंदसेठिनइ मंदिरि सुंदर शांति प्रधान ॥ ५० ॥
 तेत्रीस जिनवर निरपीआ हरषीआ भावअण सार ।
 हिवदपुरइ हवई जाईइ गाईइशत उदार ।
 ऊपरि पंच सोहइ वली मेलो सयल जिणेश ।
 पाटक मोढ २नइ ए सोहइ च्यारि दिणेश ॥ ५१ ॥

॥ कनक कमल पगलां ए ढाल ॥ ८ ॥

पाटक नारंगह आवीआ ए । भावीआ पास जिणंद ।
 नारिंग प्रभु भेटीइ ए । भेटइ मंगल होइ । नारिंग प्रभु भेटी०॥
 चंद्रवदन तुल्य देवतां ए । हूउ हृदय उल्लास । नारिंग०॥५३॥
 स्वरिज कोठि थकी घणउं ए । दीपइ तेज प्रकाश नारिंग०५४॥
 पूजइ पद्मा पामीइ ए । नामइ आठइ सिद्धि । नारिंग० ॥५५॥
 बइयालीस पढिमा परगडी ए । आव्या शोभी गेहि ।
 नारिंग० ॥ ५६ ॥

त्रीस ऊपरि वइ सईवली ए । जुहारी मननइ भावि ।
 नारिंग० ॥ ५७ ॥

सोनारवाडइ शांति नमुं ए । पढिमा चऊद उदार ।
 नारिंग० ॥ ५८ ॥

बीजइ देहरइ बीरजिन ए । पडिमा एक । नारिंग ॥५९॥
 फोफलिआवाइइ पदम जिन अट्टोत्तर जिनविं । ना० ॥६०॥
 बीजुं देहरुं शांतिनुं ए । पडिमा पंचवीस होइ । ना० ॥ ६१ ॥
 देहरइ राजा सेठिनइ ए । वंदउ संभव देव । ना० ॥६२॥
 पडिमावीस तिहां दीपती ए । काछेलानइ चैत्य । ना०॥६३॥
 मुनिसुव्रत जिन पूजीइ ए । पडिमा बार विचारि । ना० ॥६४॥
 सेठि बीरजी देहरासरि ए । पूजउ पास जिणंद । ना०॥६५॥
 पडिमा च्यारि ज सोहती ए । थाचर पारपि गेइ । ना०॥६६॥
 छयालीस पडिमा दीपती ए । सेठि महुला घरि आवि ।
 ना० ॥ ६७ ॥

मुनिसुव्रत जिन वंदीआ ए । प्रतिमा पन्नर सार । ना० ॥६८॥
 सेठि कछ देहरासरु ए । चउत्रीस पडिमा पास । ना०॥६९॥
 सेठि राजा देहरासरु ए । छत्रीस विंज नेमि । ना०॥७०॥
 दोसी वछा घरि आवीआ ए । पूजीआ पास जिणंद ।
 ना० ॥ ७१ ॥

पन्नर पडिमा वंदीइ ए । पंचमइ देहरइ पास । ना० ॥ ७२ ॥
 प्रतिमा दस तिहां दीपतीए । वंदी आणी भाव । ना० ॥७३॥
 ॥ ढाल ॥ चइरसेनराइं व्रत लीउं ए० ॥ ९ ॥

जोगीवाइइ आवीआ ए । प्रभु पासजिणेसर भावीआ ए ।
 पडिमा बीस तिहां वंदीइ ए । सयल पाप निकंदीइ ए॥७४॥

सेठि विद्याधर घरि भणी ए । चउत्रीसइ पडिमा जिनतणीए ।
 दोसी भोजा घरि भणउंए । श्रीपास जिनेसर हुं धुणउंए ॥७५॥
 दस पडिमा तिहां सोहती ए । रयणमइ एक ज मोहती ए ।
 मफलीपुरि वामातनू ए । बारइ प्रतिमा धन धनू ए ॥७६॥
 मालीवाढइ दीठडा ए । पासजीराउल वड्डडा ए ।
 विंन चउवीसइ जिनतणां ए । पूरइ वंछित कामणा ए ॥७७॥
 पाठक मांडण महितला ए । संभव जिनवर दीठला ए ।
 नव पडिमा तिहां गुणि भरी ए । सयल लोकनइ जयकरी ए७८
 धनराज देहरासर लही ए । पासमतिमा वली तिहां कही ए ।
 चिउंआलीस पडिमा मिली ए । रयणमइ एक ज तिहां वली
 ए ॥ ७९ ॥

सेठि कमलसी देहरासरु ए । शांति जिनेसर मनहरु ए ।
 छत्रीस पडिमा सुंदरु ए । भविअण जननइ सुखकरु ए ॥८०॥

॥ इंद्राणी जिन पुंपीआ ए ढाल ॥ १० ॥

गदावदा पाठकि आवीआ ए । भेटीआ शांति जिणंद तु ।
 धनधन जिनवरु ए । पेपतइ परमानंद तु । भविअण जयकरु
 ए ॥ ८१ ॥

अठावन जिनवर वंदीआ ए । गला जिणदत्त गेदि तु ।
 धन २ ॥ जि० ॥ ८२ ॥

अचिरानंदन निरपीआ ए । पडिमा पंचवीस जोड़ तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ८३ ॥

धुपा धला वरि हवइ आवीइ ए । परपीआ सात जिणंद तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ८४ ॥

पाटकि मल्लिनाथ वंदीआ ए । एक सउ छिउत्तरि देव तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ८५ ॥

पाटक भाणानइ आवीआ ए । सेवीआ पास जिन स्वामि तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ८६ ॥

अठाणुं जिनवर सुंदरु ए । समुद्र फडीआनइ ठामि तु ।

धन० २ ॥ ८७ ॥

विश्वसेननंदन वंदीआ ए । पडिमा अवर अठार तु ।

धन० २ ॥ ८८ ॥

पाटक चोषावटी आवीआ ए । शांति ज जिनवर भावि तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ८९ ॥

दसजिनवर पूजीआ ए । साणेसर वंदिवा आवि तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ९० ॥

ऋषभादिक आठ जिन पेपीआ ए । पाटकि बलिआनइ

भावि तु । धन २ जि० ॥ ९१ ॥

रिसह जिनवर पूजीआए । इग्यारनइ प्रमाणि तु ।

धन २ ॥ जि० ॥ ९२ ॥

મહિતા અબજી પાટકિ જાણીઈ એ । શીતલ જિનવર દેવ તુ ।
ધન ૨ ॥ જિ૦ ॥ ૯૩ ॥

જિનવર સાત તિહાં અરચીઆ એ । લહુ દેહરઈ જિન શાંતિ તુ ।
ધન ૨ ॥ જિ૦ ॥ ૯૪ ॥

॥ ઢાલ ॥ બાહુબલિ રાણાની૦ ॥ ૧૧ ॥

કુસુંભીઆ પાટકિ હિવઈં । દીઠલા શીતલ દેવ રે ।
ઝગણીસ પઢિમા તિહાં જુહારીઈ । વારીઈ દુરગતિ દેવ રે ॥૯૫॥
પેપડ ૨ શ્રીજિનચંદ્રમા । પામડ ૨ સુવસ્ત્ર ઉદાર રે ।
ભવિઅ ચક્રોર જિણઈ દીઠઢઈ । ઝલ્હસઈ હઈં અપાર રે । પેપુ ૨
શ્રીજિન૦ આંચલી ॥
વીજઈ દેહરઈ હિવઈં વંદીઈ । પાસજિનપ્રતિમા વાર રે ।
જગપાલ દેહરાસરિ નમી । પઢિમા વીસજ સાર રો ॥પેપુ૦૯૬॥
વાઘા દોસી ઘરિ હિવઈ પૂજીઈ । મોહનપાસ જિનદેવ રે ।
સોલ જ વિંચ અવર નમું । કીજઈ ૨ ભગતઈં સેવ રો ॥પેપુ૦૯૭॥
નાકરમોદીનઈ પાટકઈં । પૂજડ ૨ પાસ જિન સ્વામિ રે ।
પ્રતિમા શત વલી વાર ભણું । પહુચઈ ૨ ઘંછિત કામ રો ॥પેપુ૦૯૮॥
નાનજી પારપિ ઘરિ વલી । પૂજુ ૨ વાસુપૂજ્ય જિનદેવ રે ।
પ્રતિમ સોલ અવર અ છઈ । ધર્મસી ઘરિ શાંતિ દેવ રો ॥પેપુ૦૯૯॥
એકત્રીસ જિનવિંચ ભાવ સોઝં । વંદીઈ હરષિ ઝલ્હાસિ રે ।
સાંઢા પારપિ દેહરાસરઈં । વંદડ ૨ શ્રીજિન પાસ રો ॥પેપુ૦૧૦૦॥

तेत्रीस प्रतिमा अवर भणी । रत्नमय छड वली एक रे ।
सोपनुं विंव वली जुहारीइ । अरचीइ पुष्पि विवेक रे ॥ पेपु० ॥ १ ॥

॥ तस्तलि नरपति छाहडी ए ढाल ॥ १२ ॥

मोहन पास जुहारीइ जी । गाळू संववी ठामि ।
छवीस पडिमा वंदी करो जी । कीजइ जनम सुकाम ॥ २ ॥
सुगुणनर भेटउ श्री जिनराय । हईडलइ भाव धरी घणउ जी ।
आंचली ॥ [पूजउ त्रिभुवनराय ॥

हेमराज देहरासरि भणुं जी । सुमति जिणेसर देव ।
इक पडिमा वली तिहां अछइ जी । त्रिभुवन सारइ सेव ॥ ३ ॥ सु०
राजधर संववी घरि थुणुं जी । विमल जिणेसरस्वामि ।
च्यारि प्रतिमास्युं सोहती जी । जईइ लटकण ठामि ॥ ४ ॥ सु०
शांति जिणंद तिहां पेपीआ जी । बार प्रतिमा वली होइ ।
भंडारी पाटकिहुं नमुंजी । पास पडिमा तिहां जोइ ॥ ५ ॥ सु०
च्यारि प्रतिमा वली तिहां कही जी । पाटक भाभानि पास ।
इकावन पडिमा पूजीइ जी । पूरइ वंछित आस ॥ ६ ॥ सु०
तेजपाल सेठि देहरासरि जी । धर्म जिणेसर स्वामि ।
सतर पडिमा पूजतां जी । सीझइ वंछित काम ॥ ७ ॥ सु०
सहसकिरण घरि निरपीआ जी । सुमति श्रीजिनराय ।
पंचवीस पडिमा अरचीइ जी । पंचायण घरि आइ ॥ ८ ॥ सु०

शांतिमूरति निरपी करी जी । जिनवर त्रइसठि जेह ।
 लीं बड़ी पाटकि आवीइ जी । सारंगदोसी गेह ॥९॥ सु०
 सप्तफणामणि पासजो रे । वार जिणेसर देषि ।
 रायचंद दोसी घरि बली जी । शांति जिणेसर पेपि ॥१०॥ सु०
 सोल प्रतिमा अवर अछइ जी । रयणमयी पडिमा दोइ ।
 शांति देहरइ हिवइ आवीइ जी । सोलम जिणेसरजोइ ॥११॥ सु०
 चौद प्रतिमा तिहां बंदीइ जी । लीजइ पूजी लाह ।
 नवउ प्रासाद सोहामणउ जी । दीठउ मननइ उछाह ॥१२॥ सु०
 ॥ वीर जिणेसर दीए देसनां ढाल ॥१३॥
 करणा साहा पाटकि अछइ ए । शीतल जिनवर देव तु ।
 पेपिला ऊलट अति घणइ ए । सतसठि जिनवर सेव तु ॥१३॥
 पूजीजइ शीतल मुंदरु ए । मुंदरमुख जीसिउ चंद तु । तेजिं दीप
 दिनकरु ए ॥ आंकणी ॥
 दोसी वीरा देहरासरु ए । श्रेयांस जिनवर सार तु ।
 तेर प्रतिमा अवर नमुं ए-भेटूं शेजुंज-अवतार तु ॥१४॥ पू० ॥
 दोसी वीरपाल घरि भणवें ए । ऋषभदयाल जिनदेव तु ।
 बिब अठार अरचीइ ए । महिता समरघ घरि हेव तु ॥१५॥ पू०
 तिहां नमुं बामानंदनू ए । सतर बिब बली जुहारि तु ।
 हरिचंद घरि कुंथु जिणेसरु ए । सात पडिमा मनोहारि तु ॥
 ॥१६॥ पू० ॥

सहा धर्मसी देहरासरि थुणं ए । चंद्रप्रभाजिनवर स्वामि तु ।
 सतालीस पडिमा वंदीइ ए । शचजी सँववी ठामि तु ॥१७॥पू०
 शिवादेवी नंदन चरचीइ ए । पडिमा चोँद उदार तु ।
 रयणमय पडिमा च्यारिभणीइ ए । तेजतणउ नही पार तु ॥१८॥पू०
 पारषि सारंग शांतिजिन् ए । अठतालीस विंव ज होइ तु ।
 सहा कमा घरि आवीइ ए । शांति जिणेसर जोइ तु ॥१९॥पू०
 सतालीस पडिमा जुहारीइ ए । पट वि तिहां विचारि तु ।
 रयणमय पडिमा च्यारि कही ए । रूपमय एक ज सार तु ॥२०॥पू०

॥ नाचइ इंद्र आणंदस्युं ढाल ॥ १४ ॥

वंभणवाडइ आवीइ । बुहरा वीरदासनइ गेह रे ।
 वासुपूज्य जिन पूजीइ । जिन चउवीस मुदेहरे ॥ २१ ॥
 गावउ २ जिनवर गुणि भरया । पामउ २ सुख विशाल रे ।
 मनमोहन जिन दीठडइ । हईडइ हरिप रशाल रे ॥ आंकणी ॥
 रयणमय पडिया इक नमी । हीरा विस्सा घरि जेह रे ।
 शांतिजिणेसर दस वली । दीठइ निरमल देह रे ॥ २२ ॥ गावु० ॥
 सहिस्सू संघवी घरि भणउं । मृगलंछन जिनराय रे ।
 छ जिनवर अवर नम्या । हस्ती चित्र मुठाय रे ॥ २३ ॥ गावु० ॥
 वीर जिणेसर देहरइ । पूज्या त्रिसला पूत्र रे ।
 च्यारि पडिमा अवर नमी । हीरजी घरि पहूत रे ॥ २४ ॥ गावु० ॥

अचिरानंदन जिहां अछइ । दस जिणंद उदार रे ।
 शांति देहरइ ते जुहारीइ । सात बिंव छइ सार रे ॥२५ गावु॥
 बिमलसी सेठिनइं घरि वली । आठ बिंव मन मोहइ रे ।
 रयणमय जिनवर बिंव तिहां । तेजइं अतिघणुं सोहइ रे ॥२६ गा०
 पारणि पुंआ घरि भणउं । ऋषभजिनंद दयाल रे ।
 रजतमय बिंव ज च्यारि अछइ । इग्यार जिन मयाल रे ॥२७ गा०
 पेतलवसहीपासजिनू । दीपइ पूनिमचंद रे ।
 विसय सतालीसबिंव रंगु । पेखिला परमानंद रे ॥२८ गावु॥
 पूजा कीजइ भावसिउं । जिनवर अंगि सुचंग रे ।
 सूरीआभइ जिम पूजीआ । सोहमइ मनरंगि रे ॥ २९ ॥ गावु॥

॥ घन२ साधु जे चनि रहइ ए ढाल ॥ १५ ॥
 पाटक लटकण आवीआ । दोसी गप्प घरि ।
 अजित इग्यार पडिमा वली । अरचु पूजु सुपरि ॥ ३० ॥
 मुणि २ भवियण प्राणीआ । लाघउ जिनघर्म ।
 पूजा भावना भावीइ । ए कहीउ मर्म ॥ आंकणी ॥
 सदा बाछा घरि हुं भणुं । चंद्रमभ स्वामी ।
 एकावन जिनवर निरपीआ । छ रयणमय पामी ॥३१ सु०॥
 लालजी घरि सुंदरु । संभवजिन देव ।
 बाणउं बिंव तिहां दीठलां । कीजइ जिनसेव ॥ ३२ सु० ॥

देहरइ शांतिजिन निरपीआ । बावीसइ पंती ।
 चीरजी घरि सोलम जिनू । बावीसइ पंती ॥ ३३ सु० ॥
 कुंपा दोसी पाटकि आवीआ । रिसहजिन भावउ ।
 आठ प्रतिमा तिहां वंदीइ । भावना भावउ ॥ ३४ ॥ सु० ॥
 दोसी गणीआ घरि हवइ । पास पडिमा होइ ।
 बा बीस जिनवर परपीआ । पंडित जन जोइ ॥ ३५ सु० ॥
 सतर भेद जिन पूजीइ । ज्ञातासूत्रइ भापी ।
 जिनवचन हईडइ धरी । द्रूपदी सापी ॥ ३६ सु० ॥

॥ राग मेवाडु ए ढाल ॥ १६ ॥

विसावाडइ पुंजा सेठि घरइ । पासजिन निरप्यारें आज ।
 सोल प्रतिमा रयणमय इक वली । दीठइ सरीआं रे काजा ३७
 मूरति निरपु रें जिननी भावसिउं । ते नर नारी धन ।
 जे निजभावइ पूजा आचरइ । ते नर लहइ बहुपुन्य ॥
 ॥ आंचली ॥ सोनी अमर दत्त घरि धर्मजिन । पडिमा इग्यार जेहा
 विसा विमूनइ देहरासरि । जिन त्रेवीसमु वली तेहा ॥ ३८ ॥ सु०
 अवर अठारइ जिन तिहां वंदीइ । रत्नमय एक ज सार ।
 अमरपाल देहरासर भणउं । अजितह रयण उदार ॥ ३९ ॥ सु०
 प्रतिमा त्रणि वली जिहां अछइ । देहरइ पुहुता रें जाम ।
 सोलम जिनवर निरप्या भावसिउं पंचास पडिमा रें ठाम ४० सु०

सरहीआ चाडइ ऋपभजिणेसरु । त्रेवीस जिनवर जुहार ।
 दोसी चाडइ हट्टनइ घरि । शांतिजिन दीठ रे सार॥४१मू०॥
 शांतिनाथनइ पाटकि । लिपमीदास देहरासरि जिनशांति ।
 प्रतिमा वारइ पूजइ भावस्युं । टालइ भवनी भ्रांति ॥ ४२ मू० ॥
 संघराजनइ घरि वामानंदन । पन्नर पडिमा रे तांहि ।
 हेमा सरहीआ घरि दिवइ आवीइ । त्रेवीसमउ जिन ध्याइ४३मू०
 छयालीसपाडिमा अवर जुहारी । लीजइ भवनु रे लाह ।
 शांतिमूरति सयालीस बली अछइ । टालइ भवनु रे दाह॥४४मू०
 पास कंचोईउते बलि जुहारीइ । सात ज पडिमा रे सार ।
 कटकीआवाडइ रिसइ ज पूजीइ । पंचावन जिन उदार॥४५मू०
 सेठि विमलदास घरि अजितजिणेसरु । चौदइ जिन धन धन
 निरपु जिनजी हईइ हरिपस्युं । तसु बली वाच इ वन ॥४६ मू०
 आनावाडइ रंगइ आवीइ । दीठला श्रीजिन नेमि ।
 प्रतिमा चुत्रीस भावइ पूजीइ । जिम पामउ सवि पेम ॥४७मू०॥

॥ ऋपभ घरि आवइ छइ ए टाल ॥ १७ ॥

आए सालवीवाडइ आवीइ । त्रसेरीआ बली मांहि ।
 नेमि जिन जुहारउ जी । राणीरायमइ बल्लहु ।

जीवदया प्रतिपाल ॥ नेमि= ४८

आंचली॥सत्यासी जिन पूजीइ । देहरइ श्रीजिनमझि॥नेमि ०४९

पंच्योत्तरि विंव निरपोआं । करसीवाड्ड आवि॥नेमि०५०॥
 शांतिजिन तिहां परपीआ । अवर विंव तिहां तेर ॥ नेमि०५१॥
 कईआवाड्ड वीरजी । प्रतिमा पंच उदार ॥ नेमि० ॥५२॥
 रायचंद संघवी वामुपूज्य । विंव चौद विचारि॥नेमि०॥५३॥
 कल्हारवाड्ड शांतिजी । विंव पंचावन होइ ॥नेमि०॥५४॥
 दणायगवाड्ड पढम जिण । सत्तरि जिनवर जोइ ॥ नेमि०५५॥
 घांधुलि पाटकि सुविधि जिन । एकोत्तरि जिनसारा॥नेमि०५६॥
 जंचइ पाटकि पासजी । जिन नमुं वणइ तांहि ॥ नेमि०५७ ॥
 सत्रागवाड्ड जुहारीइ । विंव नव तिहां पास ॥ नेमि०॥५८॥
 पुंनागवाड्ड आवीइ । दस विंव पासस्युं होइ ॥ नेमि०६०॥
 गोल्हवाड्ड श्री पासजी । पढिमा पंच तिहां दीठ ॥नेमि०६१॥
 बीजइ देहरइ त्रेवीसमु । पढिमा अत उगणीस ॥नेमि०॥६२ ॥
 रयणमय पढिमा एक वली । ठाकरसाहनइ गेहि ॥ नेमि०६३॥
 पास जिणंद तिहां दीठवा । पूगी मननी आस ॥ नेमि० ॥६४॥

॥ ढाल माई धन्न सुपन्न ॥ १८ ॥

पेपड धउली परवइं । मुनिसुव्रत जिन देव ।
 वावन जिनपढिमा । सुर नर सारइ सेव ।
 दूदा पारषि वरि छइ । शांति जिणेसर राय ।
 पंचइ जिन नमतां । सुख संपद सवि थाइ ॥ ६५ ॥

दोसी देवदत्त घरि छइ । चंद्रमभ जिन स्वामि ।
 सततालीस जिनवर । पूजतां शिव दाम ।
 सोनी रामा घरि छइ । पास जिणंद जुहारउ ।
 अढारइ जिनवर पूजी । भवभय बारउ ॥ ६६ ॥
 विव रयणमइ बंदु । तिहां छइ एक ज सार ।
 बइ पट अनोपम । दीठइ सवि मुखकार ।
 गोदडनइ पाटकि । पूजउ ऋषभ दयाल ।
 जिन सरिपा वरणइ । पेपउ रंग रशाल ॥ ६७ ॥
 एकसउ चिउंऊत्तरि । प्रणमंता हुइ प्रेम ।
 विसा थावर घरि छइ । रिपभ करइ ते प्रेम ।
 चौदह जिण पूज्या । तिहां निज उत्तम भावि ।
 दोसी हीरजी देहरासरि । हईहइ हरषइ आवि ॥ ६८ ॥
 पासह जिण निरण्या । तिहां बली ऊलट आनि ।
 उदयकरणनइ घरि । ऋषभ जिन अमृत चाणि ।
 बावन छइ जिनवर । पूजउ हरपि अशर ।
 जिनवर गुण गातां । मुख पामउ बहुवार ॥ ६९ ॥

॥ कुंकुम तिलक ए डाल ॥ १९ ॥

पाटकि नाथा सहानइ आवउ । शान्ति जिणेसर भावउ ।
 एकसउ नवाणउं देव । हरपिउं हईउं देव ॥ ७० ॥

दोसी चछानइ घरि । चंद्रप्रभ देहरासरि ।
 सत्तरि जिनविंश नमीइ । संसारमांछइ न भमीइ ॥ ७१ ॥
 सेठि पचू देहरासरि । चंद्रप्रभ जिन मुखकर ।
 सोल विंश तिहां सोहइ । सीपमइ इक मन मोहइ ॥ ७२ ॥
 सूरजी सेठि घरि आव्या । पन्नर जिनविंश भाव्या ।
 दोसी राखानइ घरि । ओगणपंचास जिनवर ॥ ७३ ॥
 दोसी रहीआ घरि देव । ओगणत्रीस कीजइ सेव ।
 महितापाटकि निरपड । मुनिसुव्रत जिन परपड ॥ ७४ ॥
 बीस जिणंद तिहां जुहारड । पूजी समकित धारड ।
 सह्य वल्ल घरि पास । त्रिणि जिन पूरइ ए आस ॥ ७५ ॥
 जिन सरिपां विंश जाणड । पेपी भाव मनि आणड ।
 नियम व्रत सुवडं ए पालड । समकित रयण अजुआलड ॥ ७६ ॥
 ॥ ढाल भमारुली ॥ २० ॥

जिन चैत्य इम जुहारीइ तु रि भमारुली । एक सड एक वपाणि तु ।
 अणहल्ल पाटणि एतला तु रि भमारुली । देहरासर वली
 जाणि तु ॥ ७७ ॥
 नवाणुं ते रुअडा तु रि भमारुली । प्रणमड भगतइं सोइ तु ।
 पाप अठारइ छटीइ तु रि भमारुली । सुख संपद सवि होइ तु ॥ ७८ ॥
 विहुसमय विंश एक भणउं तु रि भमारुली । सीपमय विंश
 वे होइ तु ।

रयणमय जिन षडिमा शुभं तु रि भमारुली । अडत्रीस
ते बली जोइ तु ॥ ७९ ॥

देहरा विंशजुहारीइतु रि भमारुली । सहस्र पंच विचारि तु।
शत च्यारि ऊपरि बली तु रि भमारुली । सत्ताणउं बली
सार तु ॥ ८० ॥

देहरासरजिन पूजीइतु रि भमारुली सहस्र विजिनस्वामि तु।
शत आठ अधिक भण्या तु रि भमारुली । अटसठि
पूरइ काम तु ॥ ८१ ॥

आठ सहस्र त्रिणि शत बली तु रि भमारुली ॥ चउराणुं
जिन जोइ तु ।

गौतम विंशच्यारि नहुं तु रि भ० च्यारि ज पट्टज होइ तु ८२

॥ ढाल विर जिणेसर वंदीण ॥ २१ ॥

वाडीपुरवर-मंडणउ ए । प्रणमीय २ अमीझरउ पास तु ।
आस पूरइ सयलतणी ए । पूजीइ २ आणी भाव तु ॥

॥ वाडीपुरवर-मंडणउ ए । ब्रूटक ।

वाडी-मंडण वामानंदन । सयलभुवनइ दीप ए ।

नमइ अमर नरिंद आवी । सयल दुरजन जोपए ।

अवर विंवह एक नमतां । भगतशंकट चूरए ।

डुलतपुरि जिन एक नमतां । सयल वंछित पूरए ॥ ८३ ॥

कुमरगिरि जिन शांति नमुं ए ।

महिमा एर जिनतणउहोइ तु । वाणीइ अमृतसम भणी ए
परतर २ चैत्य विशाल तु ।

॥ कुमरगिरि जिन शांति नमुं ए । चूटक ।

नमुं शांति नवइ जिनवर । भमतीइ पंचास थुणउं ।

पोसालमांहि चैत्य निरूपम । शांतिजिनवर तिहां भणउं ।

छत्रीस विंव अवर नमीइ । गभारइ ते सुख करु ।

पीतल-पडिमा च्यारि सइ वली । छनूं ऊपरि मनहरु ॥८४॥

सोलम जिनवर वंदीइ ए । वावडी २ जिनवर सार तु ।

अठारइ पडिमा सुंदरु ए । बडलीय २ परतरचैत्य तु ।

॥ सोलम जिनवर वंदीए ए ॥ चूटक ॥

वंदीइ ते सोलम जिनवर । च्यालीस पडिमा जाणी ।

श्री जिनदत्तमुरी महिमा पूरइ । जगत्रमांहि वषाणीइ ।

श्री वीरचैत्य वंदउ नित्यइ । मूरति अतिसोहामणी ।

नगीनानइ चैत्य आवी । पार्श्वजिन सात ज भणी ॥ ८५ ॥

नवइ नगीनइ आवीइ ए । पेपीइ २ श्री जिनशांति तु ।

पंचतालीस मूरति पूजीइ ए । पूजतां २ आणंद होइ तु ॥

नवइ नगीनइ आवीइ ए ॥ चूटक ॥

नगीनइ ते नवइ आवी । बहुत्तरि जिणालुं निरपीइ ।

त्रण मूरति अवर पेखी । सुधउ समकित परपीइ ।

अवर ठामे जेह देहरा । देहरासर पार ज नही ।

अगतिभावइं ऊलट आणी । आदर करि बंदउ सही ॥८६॥

॥ गुरुजी रे बद्धामण्डुं ए ढाल ॥ २२ ॥

कतपुरि देहरइ दीठहा तु । शांतिजिणेसर भावइ रे ।

एक जिनवर तिहां बंदीआ तु । समोसरण हिवइ आविरे ॥८७॥

जिनजी रे तुम्ह गुण घणा तु । गातां नावइ पार रे ।

चंद्र किरण जिम निरमला तु । मुगताफल जिम सार रे ।

॥आंचली॥ पढम जिणेसर पूजीइ तु । सात जिणेसर चंगइ रे ।

रूपपुरि रंगइ आवी तु । पास भेटया मनरंगइं रे ॥८८॥ जिन०

छिउत्तरि जिणंद पूजीआ तु । भमतीइं जिन चडवीस रे ।

बीजइ देहरइ ऋषभजिन तु । वइ पडिमा नामउं शीस रे ॥८९॥ जिन०

महिता डुंगरि घरि भणुं तु । अजितजिणेसर देव रे ।

छामठि जिणंद अरचीइ तु । सेठि चोघा घरि हेव रे ॥९०॥ जिन०

चुवीस जिणंद निरपीआ तु । सेठि गणराज घरि आवउ रे ।

ब्रह्मसठि जिनवर तिहां अछइ । सेठि वस्ता घरि भावउ रे ॥ ९१ ॥

शांति जिणेसर पूजीइ तु । इग्यार जिनवर सार रे ।

सेठि जगू देहरासरइं तु । चुवीस जिन उदार रे ॥९२॥ जिन०

बुहारा सांडा देहरासरि तु । पास जिणेसर देव रे ।

उगणव्याली सइ जिनवरा तु । गौतम कीजइ सेव रे ॥९३॥ १-१

रंगा कोठारी घरि भणउं तु । सोलम जिणेसर स्वामी रे ।
चौद जिनवर तिहां भावीआ तु । सेठि कुंअरजी घरि
पामी रे ॥ ९३ जिन० ॥ २॥

विश्वसेन कुल माहइं दिनकरु तु । चौद पडिमा तिहां भावी रे ।
अनंत गुण छइ जिनजीना तु । वयणे अमृत थावी रे ॥ ९४ जिन०
चाणसमइ ते पूजइ तु । भट्टेवु श्री पास रे ।

चउत्रीस प्रतिमा निरपतां तु । पूगी मननी आस रे ॥ ९५ जिन०
कंवोईइ सिरिपासजी तु । पडिमा पंच विचार रे ।

भमतीइ सोल विंव अछइ तु । मुंजपुरि वणिजिन सार रे ॥
॥ ९६ ॥ जिन० ॥

॥ एहवउ रुअडु रे नारिंगपुर ॥ ए ढाल ॥ २३ ॥
मइं भेटिउ रे संखेसर श्रीपासजी रे । ध्यावउ हईडा मांहि ।
गुणसागर रे २ भविअण जननइं सुखकरु रे ।

जस नामइं रे नवनिधि घरि सवि संपजइ रे ।

आवइ वरण अठार वंदइ रे २ भावइं धराणद पुरंदरु रे ॥ ९७ ॥
इम स्वामी रे सविजननइ छइ हितकरु रे ।

जोतां आनंद होइ । मुख सोहइ रे २ निरुपम पूनिम चंद जि-
॥ आंचली ॥ [सउ रे ॥ इम०

जस महिमा रे त्रिभुवनमांहइं व्यापीउ रे । नमइ अमरनरिंद ।
पूजइ रे २ व्यंतर ज्योतिष दिवाकरु रे ।

जिन ध्यातां रे मारगि शंकट सवि टलइ रे ।

दुखडां नासइ दूरि । पांमइ रे २ सुखिपद सवि सुहाकरु रे ॥

॥ ९८ ॥ इम० ॥

गछि पूनिम रे शाखा चंद्र वपाणीइ रे । श्री भुवन प्रभं मूरि

गुण रयणे रे २ जलनिधि जिम हुइ गाजतु रे ।

तिम सोहइ रे कमल प्रभसूरी सरु रे ।

तसु पाटि पुण्यप्रभ मूरि । दीपइ रे २ तेजइ दिनकरराजतु रे

॥ ९९ ॥ इम० ॥

तसु पाटइ रे श्री विद्याप्रभसूरी सरुरे । जेहवउ पूनिम चंद ।

नंदन रे २ गुरी माता तेह तणउ रे ।

जिम गगनइ रे तारागणछेह नही रे । गंगा विल न पार ।

गुण पूरइ रे २ देहभरिओ श्रीगुरुतणउ रे ॥ २०० ॥ इम० ॥

ज्ञानइ रे भरीउ जिम हुइ जलनिधी रे ।

पम दम महवसार । कीरति रे २ भूमंडलमांदि विरतरी रे ।

तसु शीस ज रे ललित प्रभसूरि इम भणइ रे धन धन चैत्य

प्रवाडि ।

पाटणि रे २ मनोहर चैत्य ज चिति धरी रे ॥ १ ॥ इम० ॥

संवत रे सोल वली अठतालडइ रे ।

आसो मासि विचारी । बहुल पखि रे २ चउधि तिथि

वली जाणीइ रे ।

आदित रे वार अनोपम ते कहिउ रे ।

तिणि दिन आदर आणि । भावइं रे २ जिनना गुण वषा-
णीइ रे ॥ इम स्वामी० ॥

जिन विंव ज रे जुहार्यां नव सहस सुंदरु रे ।

शत पांचइ विचारि अठाणउ रे २ ऊपरि ते वली हुं भ-
णउं रे । ए सर्व ज रे ।

ग्राम नगर पुर जे कशा रे धरीआ संख्या मानि ।

अरचूं रे २ आणंद आणी मनि वणउ रे ॥ २०३ ॥

॥ कलश ॥

इम चैत्य-प्रवाडी मनि रुहाडी रची अति सोहामणी ।

श्रीपास पसाइं चित्ति ध्याइं अणहल्ल पाटण तेहतणी ।

श्री सद्गुरु पामी धरउ धामी स्तवन रुपि मुहाकरो ।

संखेसरु श्रीपास स्वामी सयल भुवनइ जय करो ॥ २०४ ॥

इति श्री भट्टारक श्री श्री ४ श्री ललित प्रभमूरि कृता
समस्त चैत्य प्रपाटिका संपूर्णा^१ ॥

१ संकुडिअजन्हुकुप्पर-गीषकरचरण बंधणावय वउ ।

अणुहवउ तुम्ह वयरी । जं लेहउ पावए सुखं ॥

संवत् १६४८ वर्षे पोष मासे बहुलपक्षे १ सोमे सु०
गुणजो लिखितं ॥ (चैत्य परिवाडीनी प्राचीन प्रतिनो
अन्त्य लेख.)

परिशिष्ट.

पंडित हर्षविजय कृता.

पाटणचैत्य-परिपाटी.

समरीय सरसती सांमनोए, प्रणमी गुरुपाय ।
 पाटणचैत्य प्रवाडी, स्तवन करतां सुख याय ॥ १ ॥
 पाटण पुण्य प्रसिद्ध क्षेत्र, पुण्यनुं अहीठांण ।
 जिन प्रासाद जिहां घणा ए, मोटईं मंडांण ॥ २ ॥
 मुझ मन अतिउमाहलो ए, जिनवंदन केरो ।
 पाटण चैत्य प्रवाडी, करतां हरख्यो मन मेरो ॥ ३ ॥
 प्रथम पंचासरे जाइं ए, तिहां प्रासाद च्यार ।
 पंचासर जिनवर तणो ए, देखो दीदार ॥ ४ ॥
 चोपन विंव तिहां अतिभला ए, बली हीरविहार ।
 प्रतिमा त्रिण सहगुरु वणीय, मूरति मनोहार ॥ ५ ॥
 तिहांथी ऋषमजिणंद नमुं ए । विंव पन्नर गंभारइ ।
 एकसो विंव अतिभलाए, भमतीए जुहारइ ॥ ६ ॥
 वासुपूज्यने देहरे ए, विंव त्रण बत्ताणुं ।
 महावीर पासे बली ए, विंव चारंज जाणुं ॥ ७ ॥

उंची सेरी शान्तिनाथ, प्रतिमा पंचास ।

एक उपर नमतां थकां, पोहचे मन आस ॥ ८ ॥

पीपले सावको पार्श्वनाथ, सडसड प्रतिमा सोंह ।

सडतालीस विंव शान्तिनाथ, भवियण मन मोहे ॥ ९ ॥

चिंतामणि पाडा मांडी, शान्तिनाथ विराजे ।

पचवीस प्रातमा तिहां भलीए, देखी दुःख प्रभाजड ॥ १० ॥

बीजे देहरे चन्द्रप्रभ, तिहां प्रतिमा वंद ।

दोसत सडसड उपरे, प्रणमी पाप निकटु ॥ ११ ॥

सुगाल कोटडी प्रासाद एक, धंभणो पार्श्वनाथ ॥

धर्मनाथ नड शान्तिनाथ, शिवपुरीनो साथ ॥ १२ ॥

ढाल ॥ १ ॥ देशी वाह्याणनी । राग मल्हार ॥

खराकोटडीमांहि प्रसाद मनोहररे । के प्रासाद मनो० ।

पंचमेरु सम पंच के, भवियण भयहररे । के भवि० ॥ १ ॥

अष्टापद प्रासादके—चंद्र प्रभ लहीरे । के चंद्र० ।

नवसत उपर सात कि, प्रतिमा तिहां कहीरे । के प्रति० ॥

चंद्रप्रभ प्रासादके, तेर जिणैसररे । के तेर० ।

पास नगीनो षट जिन । साथे दिणैसररे ॥ साथे० ॥ २ ॥

शान्तिजिणंद प्रसाद । देखी मनहरखीएरे । देखी मन० ॥

चोरासि जिन प्रतिमा । तिहां कणे निरखीएरे । तीहां कणे० ३ ॥

आदिनाथ जगनाथनी । मूरति अतिभलीरे । मूरति० ॥
 पंचाशु तिहां प्रतिमा । बंदो मनरुलीरे ॥ बंदो० ॥ ४ ॥
 आंगडिया बाढामांही । ऋषभ सोहामणा रे । ऋषभ सो० ।
 चित्र चारसे चार के । तिहां जिनवर तणारे । तिहां जिन० ५ ॥
 दोय प्रसाद कंसारवाडे हवे बंदीए रे । वाडे ह० ।
 शीतल ऋषभ नमी सब । दुःख नीकंदीए रे ॥ के दुःखनी० ६ ॥
 प्रतिमा तेर अठासी । बेहु देहरा तणीरे ॥ के बेहु० ॥
 जिन नमतां धरे । लखमी होय अति घणीरे ॥ के लखमी० ७ ॥
 साहना पाढामांही । ऋषभ जुहारीए रे ॥ ऋषभ जु० ।
 प्रतिमा दोसत बासी । मन संभारीए रे ॥ के मन० ८ ॥
 चाडीपासतणो । महिमा छे अति घणोरे ॥ के महिमा० ।
 बडी पोसालना पाडा । मांही श्रवणे मृणो रे । मांही श्र० ९ ॥
 एकसो सदतालीस । जिहां प्रतिमाय छे रे । के जिहां प्रति० ।
 चोमुख बंदी जिनराज । ऋषभ नमीए पछेरे ॥ ऋषभ नमी० १० ॥
 दोसतने पणयालीस । जिन प्रतिमा तिहांरे । के जिन प्रति ॥
 पंच बंधवनुं देहर । लोक कहे तिहांरे । के लोक० ११ ॥

ढाल ॥ २ ॥ देशी हडीयानी ॥
 देहरासर तिहां एक, देहरासर सुविशेष ।
 शोठ भुजबलतणुं ए, के दिसइ सोहामणुं ए ॥ १ ॥

नारिंगपुर वर पास, जागतो महिमा जास ।
 दोसत विंव भलाए, पणयालीस गुण निलाए ॥ २ ॥
 त्रभेडा वाडामांही, शान्ति नमुं उछांही ।
 पंचसत जीनवरूप, एकोत्रे उपरे ए ॥ ३ ॥
 तंबोली वाडा मझार, मुपास नमुं सुखकार ।
 एकसो त्रीस सदाए, प्रणमुं जिन मुदाए ॥ ४ ॥
 कुंभारीए आदिनाथ, प्रतिमा एकाशी साथ ।
 देहरै कोरणीए, तिहां प्रतिमा घणी ए ॥ ५ ॥
 सोल प्रतिमा सुखकंद, शान्तिनाथ जिणंद ।
 मांका सहिता तणे ए, पाडे सोहामणे ए ॥ ६ ॥
 मणीयाटी महावीर, मेरुतणी परे धीर ।
 चालीस विंवसुं ए, प्रणमुं भावसुं ए ॥ ७ ॥
 तीर्थ अनोपम एह, मुज मन अधिक सनेह ।
 दीठे उपजेए, संपदा संपजे ए ॥ ८ ॥

ढाल ॥ ३ ॥

पखालीए रे सेवो श्री शान्तिनाथरे ।

हुं वंदुं रे प्रतिमा तेचीश^१ साथ रे ।

सावाहे रे सांमल पास सोहामणा
 बिब पांचसे रे पासे श्राजिनवर तणा ॥ १ ॥
 जिनवर तणा ते बिब जाणुं । उपर सचावन्न ए ।
 त्रेवीसमो जिनराज वंदुं । मोहिओ मुज मन्न रे ।
 सातमो जिन प्रासाद बीजे । वंदीए ऊलट घरी ।
 चालीस उपरे सात अधिकी सोहे तिहां प्रतिमा भली ॥ २ ॥
 सोलसमो रे शांतिजिनेसर जगजयो,
 भसातवाडे देखी मुझ मन सुख ययो ।
 पांसठ जिन रे तिम वली कलिकुंड पासजी,
 जीराउल रे पूरे वंछित आसजी ।
 आस पुरे गौतम स्वामी, लब्धिनो भंडार ए
 सगरकुइ पांत्रीस जिनवर, पार्श्वनाथ जुहारए ।
 हवदपुरमां थूभ वंदूं जास महिमा अतिघणो,
 एकमना जे सेव सारे पूरे मनोरथ तेह तणो ॥ ३ ॥
 वलियारवाहे रे, प्रतिमा सोहे सात रे ।
 मूलनाथक रे, शांतिजिणंद विख्यात रे ।
 जोगीवाहे रे, जागतो जिन त्रेवीसमो ।
 अठावन रे, प्रतिमासुं भविअण नमो ॥ ४ ॥
 नमो ऋषभ जिणंद बिजे, देहरे अति सुंदर ।

छत्रीस प्रतिमा तिहां वंदो, नमे जास पुरंदर ।
 वसे छासठ १ मल्लिजिनवर, मल्लिनाथपाडे मुदा ।
 वावन जिन ने वावन प्रतिमा, वंदीए ते सर्वदा ॥ ५ ॥
 लखीयारवाडे रे मोहनपास महिमा वणो
 विंव व्रणसे रे एकोत्तर तिहां कण गणो ।
 सीमंधर रे स्वामी प्रासाद वासठ जिना ।
 विंव तेरमुं रे, संभव सेवो एकमना ॥ ६ ॥
 एकमना सेवो सुमति जिनवर, साठ प्रतिमा सोहती ।
 आठ उपरे न्यायसेठने पाडे, जनमन मोहती ॥ ७ ॥
 चोखावटीए शांतिजिनवर, छेतालीस विंव अलंकरी ।
 दोढसो जिन मुंचलीए पाडे, रिपभजिन जग जय वर्या ॥ ८ ॥

—०—
॥ ढाल ॥ ४ ॥

अवजीमहेताने पाडे शीतलनाथ,
 प्रतिमा सडतालीस । प्रतिमा दोए शान्तिनाथ ।
 कोसंबीयापाडे शीतलविंव अठार,
 श्रीपासजिणेसर बीजे देहरे जुहार ॥

જુહારીય જિનવરની પ્રતિમા ઢાસઠ^૧ મનને રંગે ।
 સો પ્રતિમા વાંચુદેવના^૨ પાંડામાં, ધર્મજિનેસર સંગે ।
 ચાચરીયામાં પાસજિનેસર, ગ્રંથસે નવ તિહાં પ્રતિમા ।
 પારેલ પદમા પોલે વત્રીસ જિન, ફોફલીયા^૩ નો મંદીમા ॥ ૧ ॥
 સોનારવાદે સુલદાયક શ્રીમહાવીર, હેવાલીસ પ્રતિમા
 પાસે ગુણગંધીર ।

ચેજડાને પાદે શાંતિજિનેસર પાસે ।
 એકસોને અઢત્રીસ પ્રતિમા વંદું હજાસે ॥ ૨ ॥
 હજાસે વલી^૪ ફોફલીયામાં, પાસ જિનેસર દેલું ।
 એકત્રીસ પ્રતિમા પાસે પેલો, પાતિક સયલ હવેલું ॥ ૩ ॥
 સંભવનાથને દેહરે, દોયસન ત્રાણ પ્રતિમા સોદે ।
 શાંતિ જિનેસર દેહરે, એકસો ત્રેન જિન મન મોદે ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥

સ્વજુરી મનમોહનપાત્ર, એકસો સત્તાવન શ્રીજિનપાસ ।
 વાંદું મન હલાસ તો ॥ જયો ૦ જયો ૦ ૧ ॥
 ભાભો ભાભામાંદિ વિરાજે, ચારસે એક પ્રતિમા તિહાં છાજે

૧. 'ઢાસઠ' એવો પણ પાઠ છે. ૨. 'વાસુદેવના' પાટાં-
 તર) ૩. 'પોષદશમીનો મંદિમા' (પાટાંતર). ૪. 'ફરી' એવો પણ પાઠ છે.

महिमा जगमें गाजतो ॥ जयो० जयो० २ ॥
 लीं वडीई श्रीशांति जिणंद, त्रणसे सात तिहां श्रीजिनचंद ।
 दिठइ अति आणंद तो ॥ जयो० जयो० ३ ॥
 करणे शीतलजिन जयकारी, प्रतिमा सत नवसो तिहां सारी ।
 जनमन मोहनगारी तो ॥ जयो० जयो० ४ ॥
 विंव सतरसु शांति सोहावे, बीजे देहरे मुज मन भावे ।
 दरिसणधी दुख जाय तो ॥ जयो जयो० ५ ॥
 देहरासर तिहां देहरा सरखुं, पांत्रीस प्रतिमा तिहां कण निरखुं ।
 देखी मुझ मन हरखुं तो ॥ जयो० जयो० ६ ॥
 संघचीपोले पास जगदिस, प्रतिमा एकसो ओगणत्रीस^१ ।
 पूरइ मनह जगीस तो ॥ जयो० जयो० ॥ ७ ॥
 पीतलमे दोय विंव विसाल, प्रतिमा तेहनी अतिसुकमाल ।
 दीसे झाकझमाल तो ॥ जयो० जयो० ८ ॥

॥ ढाल ॥ ६ ॥

भवि तुमे वंदो रे शंखेश्वर जिनराया ॥ ए देशी ॥
 खेतलवसही दोय प्रासादे, पास जिणेसर भेट्या ।
 सांगला पासनी सुंदर मूरति, देखत सब दुःख भेट्या रे ॥ १ ॥
 भवियां भावे जिनवर वंदो ।

શ્રીજિનવરને વંદન કરતાં, હોવે અતિ આનંદો રે ॥ ૫૦ ૨ ॥
 ત્રણસે અઠોત્તર જિનપ્રતિમા, સામલપાસની પાસે ।
 શ્રીમહાવીર પાસે વ્યાસી જિનવરસું, વંદો મન ઉછાસે રે ॥ ૫૦ ૩ ॥
 દેહરાસર તિહાં દોય અનોપમ, રૂપ સોવનમય કામ ।
 સોવન રૂપ રચનમે પ્રતિમા, દીસે અતિ અભિરામ રે ॥ ૫૦ ૪ ॥
 અજુવસા પાઠામાં પ્રતિમા, સત્તોતર મુલ્લદાઈ ।
 પીતલમે શ્રીવિમલજિનેસર, વંદો મન લય લાઈ રે ॥ ૫૦ ૫ ॥
 દોસીકુંપાના પાઠામાંહી, ઋષભ જિનેસર સોહે ।
 મુલ્લદાંયક જિન સોલ હે મુગુણનર, દેખી જન માંહે રે ॥ ૫૦ ૬ ॥
 વસાવાહે દોય શત અઠાવીસ, શાંતિજિનેસર સામી ।
 ઓગળીસ જિનસું^૧ દોસીવાહે, ઋષભ નમું સિરનામી રે ॥ ૭ ॥
 આંચાદોસીના પાઠામાંહી, મુનિમુવ્રત જિન સોલ ।
 પંચહટીયે એકસોને ત્રેવીસ^૨, ઋષભજિનંદ રંગરોલ રો ॥ ૫૦ ૮ ॥
 ઘીયાપાઠામાં દોય દેહરાં, શાંતિનાથ પાર્શ્વનાથ ।
 એકસો ત્રેવીસ તેર પ્રતિમા, મુગતિપુરીનો સાથ ॥ ૫૦ ૯ ॥
 એકસો છન્નુ રિપભજિનંદસું, પ્રતિમા કટકીયે વંદી ।
 ધોલીપરવમાં ઋષભ મુનિમુવ્રત છેતાલીસ ચિર નંદી રે ॥ ૫૦ ૧૦ ॥

૧ 'નેડ જિનસુ' ય પળ પાઠ છે. ૨. 'ત્રીસ' પલો
 પળ પાઠ છે.

॥ ढाल ॥ ७ ॥

अचिनाशीनी सेजढीप रंग लाग्यो रे० ए देशी ॥

पारिखजगुना पाडामांही, टांकलो पास विराजे जी ।
प्रतिमा चोत्रीस चतुर तुम वंदो, दालिद्र दूखने भाजे जी ।
महिमा जगमांही गाजे जी ॥१॥

किया चोहराना पाडामां, शीतल प्रतिमा तीम पंचवीस जी ।
क्षेत्रपालना पाडामांही, शीतलनाथ नमुं निसदीस जी ॥२॥
जिहां जिनवर छे वसे एकाणु, तिहांथी कोकै जइए जी ।
त्रणसे नेउ प्रतिमामु कोको, पारसनाथ आराधुं जी ॥३॥
अभिनंदन देहरे च्यार प्रतिमा, दोय प्रासाद तिहां बांधा जी ।
ढंढेर सामल कलिकुंड पासजी । नमतां पाप निकंथा जी ॥४॥
एकसो व्यासी प्रतिमा रुढी, व्यासी जिन वर्धमान जी ।
महेताने पाडे मुनिसुव्रत, सित्तेर जिन परधान जी ॥ ५ ॥
वसे चोराणु विंव सहित, श्रीशान्तिनाथ प्रासाद जी ।
वखारतणा पाडामां वंदु, मुकी मन विखवाद जी ॥ ६ ॥
दोसत सित्तरि जिनप्रतिमा, बांदी में अभिराम जी ॥
गोदडपाडे रिषभने देहरे, छन्नु विंव इण ठाम जी ॥ ७ ॥

॥ ढाल ॥ ८ ॥

हवे शक्र सुघोषा वजावे ॥ ए देशी ॥

सालिवाडे त्रीसेरीयामांही, नेमि मल्लि ऋषभ नमुं त्यांही ॥

नवपल्लव नमुं उछांही, जिणेसर ताहरा गुण गाउं ॥

जिम मनवंछित मुख पाउं ॥ जि० १ ॥

साठ उपर सत तिम चार । बीजे देहरे श्रीशांति जुहार ।

विष ओगणसाठ उदार ॥ जि० २ ॥

कलारवाडे देहरां दोय, शांति विंव एकावन होय ।

वावन जिनालय जोय ॥ जि० ३ ॥

पीतलमय विंव सोहावे, विमलनाथ भविक मन भावे ।

घउ उत्तर चतुरा जिनगुण गावे ॥ जि० ४ ॥

तिण एकसो चोपन जिनराया, ऋपभदेवना प्रणमुं पाया ।

दणायवाडे शिवमुखदाया ॥ जि० ॥ ५ ॥

धंधोलीण संभवजिन साचो, वंदि त्रेपन जिन मनमांहि माचो ।

तूंही जिन जगमांहि साचो ॥ ६ ॥

गोलचाडे श्रीमहावीर, सोवन वान जास शरीर ।

सात प्रतिमा गुण गंभीर ॥ ७ ॥ जि० ॥

दोय शत दस प्रतिमा पास, श्रीशतफणो जिनपास ।

पूरे मन केरी आश ॥ जि० ८ ॥

खारीचावे श्रीजिनवर्धमान, तेर प्रतिमा गुणह निधान ।

जिननामे कोड कल्याण ॥ जि० ॥ ९ ॥

निहांपी श्रीपंचासरो पास, वंद्या मन घरी अधिक उल्लास ।

पोहती मन केरी आस ॥ जि० ॥ १० ॥

कीधी चैत्यप्रवाही में सार, मनमांदि धरी दर्प अपार ।

जिन नमतां जयजयकार, जि० ॥ ११ ॥

॥ ढाल ॥ ९ ॥

जिनजी धन धन दिन मुज आजनो ॥

वांछा श्रीजिनराज हो जिनजी,

काज सया सवि माहरां, पाम्युं अविचल राज हो ॥ जि० १ ॥

जिनजी पंचाणुनइ माजने, श्रीजिनवर प्रासाद हो ।

जिनजी भाव धरी भवि वंदीए, मुकी मन विखवाद हो ॥ जि० २ ॥

जिनजी विवतणी संख्या मुणो, माजने तेर हजार हो ।

जिनजी पांचसे बहोतर वंदीए, मुखसंपत्ति दातार हो ॥ जि० ३ ॥

देहरासर श्रवणे मुण्यां, पंचसयां मुखकार हो ।

जिनजी तिहां प्रतिमा रलीयामणी, माजने तेर हजार हो ॥ जि० ४ ॥

संवत सतर ओगणत्रीसे, पाटण कीध चोमास हो ।

जिनजी वाचक सौभाग्यविजयगुरु, संयनी पोहती आस

हो ॥ जि० ५ ॥

जिनजी साहव सुआ-सुत सुंदर ।

सा रामजी सुविचार हो । जिनजी सुधो सयकित जेहनो ।

विनयवंत दातार हो ॥ जि० ॥ ६ ॥

जिनजी धरमधुरंधर व्रतधारी, परगटमल पोरवाड हो ।
 जिनजी तेह तणे उद्यमे करी,
 कीधी में चत्यप्रवाड हो ॥ जि० ॥ ७ ॥
 जिनजी तव तीरथमाल घणी, कीधी में अति चंग हो ।
 जिनजी साह् रामजीना आग्रहे,
 मन धरि अति उछरंग हो ॥ जि० ॥ ८ ॥
 जिनजी तवन तीरथमालातणुं, भणे सुणे बली जेह हो ।
 जिनजी यात्रातणुं फल ते लहे, वाधे धरमसनेह हो ॥ जि० ॥ ९ ॥
 जिनजी श्रीविजयदेवसूरीसना, पाट मभाकर मूर हो ।
 जिनजी श्रीविजयप्रभसूरि जग जयो ।
 दिन दिन चढते नूर हो ॥ जिनजी धन० ॥ १० ॥
 जिनजी श्रीविजयदेवसूरींदना, साधुविजय बुध सीस हो
 जिनजी सेवक हरपविजयतणी, पूरो मनह जगोस हो ॥ ११ ॥
 ॥ कलश ॥

इम तीरथमाला गुणविसाला, प्रवर पाटण पुर तणी ।
 में भगति आणी लाभ जाणी, धुणी यात्राफल तणी ॥
 तपगच्छनायक सौख्यदायक, विजयदेवसूरीसरो ।
 साधुविजय पंडित चरणसेवक, हर्षविजय मंगल करो ॥ १२ ॥

३१ पाटणचैत्य-
 मवाही संपूर्ण.

पं. होरालालनिर्मिता

श्रीपत्तनजिनालयस्तुतिः ।

रचना विक्रमसंवत् १९५९

नत्वाऽऽदिदेवं वृषभध्वजं च, कल्याणवल्लीप्रवरांनुवाहम् ।
 दुर्वे स्तुतिं सर्वजिनालयानां, मुक्तिप्रदां पट्टनपूःस्थितानाम् ॥ १ ॥
 पाडे मार्फतियाद्वे मुनिमुव्रतविभुं भूमिनाथैः सुसेव्यं,
 वंदे वृंदारकंदैः स्तुतमवनितले मोक्षदानैकदक्षम् ।
 वामेयं पार्श्वेनाथे शठकमटगजागर्वभेदैकसिंहं,
 नाम्ना श्रीभीडभंजं मुनिगणमहितं तीर्थनाथं नमामि ॥ २ ॥
 वंदे वृंदेखादे जगति जनगणे श्रेयसामर्पणोत्कं,
 पार्श्वे श्रीकंकणाङ्गं प्रकटमहमथ श्रेयसे ज्ञातपुत्रम् ।
 एवं पार्श्वे च नौमि त्रिदशपतिगणैः सेवितं शामलाङ्गं,
 त्रिवं यस्यास्ति तुंगं भविकजनगुणालहाददं भावभक्त्या ॥ ३ ॥
 वयं नमामो पडिगुंदीपाडे, श्रीशीतलं तीर्थकरं सुभक्त्या ।
 सुरासुरेद्रैः परिसेव्यमानं, मोक्षश्रियः केलिविलासगेहम् ॥ ४ ॥
 संसारान्निप्रतापप्रमथनसबलं शीतलं शीतलाख्यं,
 मोक्षार्थं मोक्षमार्गप्रदमहमधुना तीर्थनाथं नमामि ।
 भक्त्या प्रासादसंस्थं सुरवरमहितं क्षेत्रपालाख्यपोले,
 भव्यानंदप्रदानप्रवणमथ सदा सर्वलोकैकबंधुम् ॥ ५ ॥
 कोकापाडे नमामि श्रुतवलकलितैर्भव्यलोकैः सुसेव्यं,

कोकापार्श्वभिधानं सकलसुरगणैः सेव्यमानक्रमाञ्जम् ।
 प्रौढं तीर्थाधिराजं भवजलतरणे यानपात्रं गुणादर्थं,
 भक्त्या वन्देऽभिनन्दं जिनपतिमखिलप्राणिसौख्यैकलक्षम् ॥६॥
 नमामि कौटापुरवासिधर्मशालास्थितं रथंभनपार्श्वनाथम् ।
 दयामच्छर्वि मेघमिवात्र भव्यकलापिनां मानसमोददं च ॥७॥
 वन्दे पंचासरं वै स्रुमतिजिनपतिं ज्ञातपुत्रं च गोडी-
 पार्श्वं चितामणिं चाजितजिनपतिमब्राह्मणीचित्ययुक्तः ।
 नमि श्रीधर्मनाथं वरतरनवलक्षाभिधानं च पार्श्वं,
 चातुर्मुख्या स्थितं चापरनरनिकरैः सेव्यमानं जिनेन्द्रम् ॥८॥
 श्रीहीरगुरैर्जयदेवमूरैः, श्रीसेनमूरैः श्रीलगुणमूरैः ।
 नमामि विवानि गतानि तत्र, ससारचारानिधिधर्मानिभानि ॥९॥
 अष्टापदाख्येऽयं जिनालयेऽहं, सुपार्श्वनाथं प्रणमामि भक्त्या ।
 चन्द्रप्रभं चन्द्रनिभं जनार्ता, मनोगतानन्दसुखार्थिद्वन्द्वौ ॥ १० ॥
 खडाकोटोपाडे विमलमनितोऽहं जिनपतिं,
 स्तुत्वे शान्तिं शान्तिमश्नन्निगानां तनुभृताम् ।
 तथैव वन्देऽहं प्रथमजिननाथं तमपितो,
 द्विपंचाशजैनालयकलितजनायतनगम् ॥११॥
 नारंगाभिधपार्श्वनाथमवर्णो नमि ममोदमदं,
 अर्द्धरीत्यभिधानवाद्यगमहं श्रीयामुपूज्यं तथा ।
 नाभेयं च नमामि सर्वजनतासंसारतापापहं,
 शान्तिं शान्तिकरं तथैव जिनपं, श्रीवाडिपार्श्वभिधम् ॥ १२॥

शावाडे प्रणमामि भक्तिभरतो रक्तं च मुक्तिस्त्रियां,
 श्रीनाभेयममेयकीतिकलितं संसारसंतारकम् ।
 मारी येन निवारिता जिनपतिं तं नोमि मुक्त्याः पतिं,
 श्रीशान्तिं जगतां जनोपकरणमावीण्यवद्धस्पृहम् ॥ १३ ॥

भक्त्यान्वितासु जनतासु नतासु तासु,
 कारुण्यभावकलितं कलितं सुबोधैः ।
 शावाडगं जिनपतिं प्रणमामि भक्त्या,
 बोधैकदानविबुधं विबुधोपसेव्यम् ॥ १४ ॥

जिनं सुपार्श्वनाथं च, पार्श्वं तु शामलादयम् ।
 भव्याब्जप्रकरे लोके, वांघवं लोकवांघवम् ॥ १५ ॥
 वंदे शान्तिं जिनपतिमथो शस्तभेसातवाडे,
 भक्त्या युक्तः कविशिशुरहं शान्तिनाथं सनाथम् ।

नाथेन श्रीवरगणभृतां चात्र चंद्रप्रभेण,
 प्रासादे वै सुरनरगणैः सेवितं गौतमीये ॥ १६ ॥
 श्रीशान्तिनाथं नरनाथसेव्यं, सनाथतां प्राणिगणे भजंतम् ।
 स्थितं च वंदे तरभेडवाडे, संसाररोगव्यथनैकवैद्यम् ॥ १७ ॥
 वंदे जिनं श्रीपतिमादिदेवं, भक्त्या युतः खेजडपाडसंस्थम् ।
 यस्योपरि प्राज्यतरातपत्रं, रौप्यं च मुक्त्यस्तकटाक्षतुल्यम् ॥ १८ ॥
 कर्पूरमेताभिधशस्यपाडे, स्तुवे जिनेशं वृषभध्वजं च ।
 कर्माग्निदाहैकजलाभिषेकं, कषायवृक्षेषु दवाग्नितुल्यम् ॥ १९ ॥
 तंत्रोलिवाडे प्रभुमानमामि, श्रीवर्द्धमानं च सुपार्श्वनाथम् ।

कुंभारपाडे प्रभुमादिदेवं, पार्श्व भटेवाभिधमाप्तमुख्यम् ॥२०॥
 शान्तिं नमोह भक्त्या जिनपतिममलं ढंकमेताडपाडे,
 कर्मरिध्वंसवीरं सकलजनहितं टांकलापार्श्वनाथम् ।
 श्रीवीरं वै जिनेशं प्रथमजिनपतिं चात्र मण्यातिपाडे,
 कूटं नाम्ना सहस्रं वरतरनगरश्रेष्ठिसंनिमित्तं च ॥ २१ ॥
 कर्मरामप्रहारप्रवरगजपतिं मोक्षरामाभिलापं,
 संसारापारवारांनिधिगलनविधौ कुंभजातं जिनेशम् ।
 उच्चैः पोले नमामि त्रिदशगणनतं स्वर्णकारस्य पाडे,
 श्रीवीरं शान्तिनाथं स्तुतमवनितले नाकिनायैश्च वन्द्यम् ॥२२॥
 शान्तीशं चाद्यन्त्रीयां जनगणभृतफोफलियाहे हि वाडे,
 वीथ्यां वै चोधरीणां यदुकुलतिलकं नैमिनाथं नमामि ।
 पार्श्व मनमोहनाख्यं तदभिधवरवीथ्यां गतं शंखपाश्व,
 वीथीगं संभवं वखतजित इतः सुव्रतस्वामिनं च ॥ २३ ॥
 श्रीयोगीवाडेऽद्भुतकांतिमूर्तिं, नमामि वै श्यामलपार्श्वनाथम् ।
 श्रीमल्लीपाडे किल मल्लिनाथं कपायमल्लं प्रतिमल्लनाथम् ॥२४॥
 नमामि भक्त्या लखीआरवाडे, पार्श्व जिनेद्रं मनमोहनाख्यम् ।
 जिनाधिराजं मुनिमुव्रतं च, सीमंघरस्वामिनमाप्तमुख्यम् ॥२५॥
 तमजितमभिवंदे केसुनामेभ्यपाडे, प्रथमजिनपतिं वै चोखवट्टीयपाडे
 सुरगणनतपादं शान्तिनाथं जिनेद्रं, जिनमतकजसूर्य धर्मनाथं च नमामि
 सुमतिजिनपतीडे पाठशालाख्यपाडे,

वृषभविभ्रुमपीह स्वर्णवर्णाज्यदेहम् ।

स्थितमभिनतलोकं पाटके वल्लियाले,

भक्तिकमलबोधे लोकबंधुं जिनेशम् ॥ २७ ॥

सद्भक्त्या प्रणमामि शीतलमहं पाडेऽब्जिमेताभिधे,

तीर्थेशं च कसुं वियागमभितो वंदे सदा शीतलम् ।

गोडीपार्श्वमथो नमामि किल संवेशाख्यपाडे स्थितो,

मन्मोहाभिधपार्श्वनाथ—विमलो नैर्मल्यदानक्षमो ॥ २८ ॥

भक्त्याहं वासुपूज्यं जितमदनमथो वासुपूज्याख्यवीथ्यां,

स्वर्जरीपाटके चामरगगमहितं मोहनं पार्श्वनाथम् ।

भाभापाडे नमामि त्रिजगदधिपतिं पूज्यभाभाख्यपार्श्वं,

शांतं श्रीशांतिनाथं शममुखसहितं लौवडीपाटके च ॥ २९ ॥

प्रासादे निर्जरेशालयनिभकलकांतो कनाशाङ्गपाडे,

नानाचित्रैर्विचित्रैर्हृतजनहृदये कल्पसौंदर्यकल्पे ।

तीर्थेशं शांतिनाथं स्फटिकमणिमयं दिव्यकांत्या सनाथं,

वंदे श्रीशीतलाख्यं त्वहमहमिकयाहं जिनं देवसेव्यम् ॥ ३० ॥

तत्रैवाहमथ प्रणौमि जिनपं श्रीशांतिनाथाभिधं,

प्रौढे जैननिकेतने स्थितमरं देवेशसंपूजितम् ।

पार्श्वे तस्य नमामि नाभितनयं संसारसंतारकं,

श्रीवीरं च नमामि भक्तिभरतः कर्माभिधाराधरम् ॥ ३१ ॥

नाम्ना श्रीशांतिनाथं समुदमहमथो वामणाख्ये हि पाडे,

तीर्थेशं प्रौढभक्त्या सकलसुरनराधीशसेव्यं जिनेन्द्रम् ।
 कर्मरामाग्रितुल्यं जितमदनमरं सर्वलोकैकबंधुं,
 संसारापास्वारांनिधिगतजनतानारणे यानवात्रम् ॥ ३२ ॥
 भक्त्याहं क्षेत्रवस्यां जिनपतिमभितः श्रीमहादेवपार्श्वं,
 शान्तिं संवेशचैत्यं प्रथमजिनवरं शमलाख्यं च पार्श्वम् ।
 संसाराभोधियानं त्वजितजिनपति नमि योगीन्द्रनाथं,
 क्रोधादिप्रौढवैरिमकरविदलने शूखीरावर्तसम् ॥ ३३ ॥
 नमोमीह शान्तिं त्वदुवस्तिपाडे, नामेय-शान्ती च वसाल्यवाडे ।
 पंचोटीपाडे जिनमादिदेवं, वागोलपाडे वृषभं जिनं च ॥ ३४ ॥
 कंबोडपार्श्वं किल घीयपाडे, शान्तिं च तत्रैव जिनं नमामि ।
 आदीश्वरं वै कटकीयपाडे, मोक्षमदं मोक्षगतं जिनेशम् ॥ ३५ ॥
 महालक्ष्मीपाडे मुनिमुव्रततीर्थेशमधुना,
 तथा कोटावाभिप्रवरयनिका गारमिलितम् ।
 जिनं शान्तिं वंदे सकलसुरसंयात्रमहितं,
 तथैवं चामेयं शठकपठसंतापहरणम् ॥ ३६ ॥
 आदीश्वरं गोदण्डपाटकेऽहं, गणाधिनाथं किल पुंडरीकम् ।
 भक्त्या नमामोह च नेमिनाथं, चतुर्मुखं तीर्थकरेन्द्रवियम् ॥ ३७ ॥
 वक्षारपाडे प्रभुशान्तिनाथं, चंद्रप्रभं तीर्थकरं नमामि ।
 दृष्ट्वा प्रभां तज्जिनमंदिरस्य, चित्रं जनीयोऽनिमिषत्वमापा ॥ ३८ ॥
 वंदे श्रीनेमिनाथं यदुकुञ्जतिलकं शान्ति-धर्मो च मेऽस्ति,

वाडेऽहं शालवीनां जिनपतिवरशान्तिं च कल्लारवाडे ।
 वाडे नारायणे वै प्रथमजिनपतिं धांधले संभवं च,
 गोलावाडे च पार्श्वे सुरनरमदितं चंपकाख्यं च पार्श्वम् ॥ ३९ ॥
 आदीश्वरं च किल टांगडियाख्यवाडे,
 शान्तिं नमामि विदिताखिललोकबोधम् ।
 वंदे सहस्रफणिमंडितपार्श्वनाथं, संसारतापपरिखेदमुवारिवाहम् ४०
 शान्तिं च चारुगिरिनारपटं नमामि, शत्रुंजयस्य षट्मत्र सहस्रकूटं ।
 विश्वं चतुर्मुखजिनस्य गिरिं च मेरुं, रत्नेषु धर्ममितपादगणं गणिनाम्
 एवं नमंति जगतीह च ये मनुष्या, जैनालयांश्च वरपट्टनसंस्थितांश्च
 नानागृहस्थगृहगांश्च तथा ह्यनेकान्
 जैनालयानिह हि ते किल मुक्तिभाजः ॥ ४२ ॥
 प्रौढं प्रवर्तकपटं परितो गतानां,
 प्राप्याशु कान्तिविजयाख्यमहामुनीनाम् ।
 आनंदसूरिपरिवारकजार्कभानामादेशमत्र किल हंसमुत्तेन भव्यम् ॥
 जिनेशानामेवं स्तुतिरिह मया पट्टनपुरे,
 गतानां चैत्येषु स्वहितकृतये संविरचिता ।
 हिरालालाह्वेन ग्रह-विशिख-निध्यब्जमिलिते,
 श्रुमे वर्षे शस्ये सपदि वसता जामनगरै ॥ ४४ ॥
 [इति श्रीपद्मजिनालय-स्तुतिः]

॥ तीर्थराज चैत्यपरिपाटी स्तवनं ॥

कर्ता. साधुचंद्र मुनि.

प्रणमिय रिसद जिणंद पुंढरिक गणहर सहिय ॥
विरचिसु चैत्र प्रवाहि, संघद सरसी जिम विहिय ॥ १ ॥

भास

पहिलउ विष्णुपुर नयर, जिह सिरि नाभि मल्हार ॥
बीजइ जिणहरि घंदियइ प, तिलसासुय सुविचार ॥ २ ॥
सिरि ऊपशाह मंडणउ प, सामिय वोर जिणंदा ॥
तिमरियपुरवर सुदकरण, पासनाह जगि चंद ॥ ३ ॥

भास

जोधनयर सिरि कुंथुनाथ, विहिचेहय मंडण ॥
पास संति घे घंदियइ प, दुदंदाह विहंडण ॥ ४ ॥
गूढानयर सिरि कुंथुदेय, भवतलनिदि तारण ॥
बीजइ जिणहरि पूजोयइ प, सीतल सुदकारण ॥ ५ ॥

वस्तु

पास जिणवर पास जिणवरि, नयरि जालउरि,
आदीसर पहु भेटियए, सयल सुत्र संपत्ति कारण;
अचिरानंदण संति जिण, भविय लोइ दुदनायचदण ।
हरिकुल अंवर सहसकर, सामिय नेमिकुमार,
वीर जिणेसर भयणगुरु, तिहुयण तारणहार ॥ ६ ॥

भास

शाणापुर सिरि चद्रमाण, निभइ भववारण ।

मुणिसुव्वय पहु पूजीयइ प, गइनिज्जियवारण ॥ ७ ॥

नाराद्रइ सिरि वीरनाह, भवतिमिर दिणेंसर ।

ओडापुर मुखमंणउप, सिरि वीर जिणेंसर ॥ ८ ॥

ढाल

सीरोही सुरपुर अवतार, गढमढ मंदिर पंगलि पगार ।

कणयकलस धजदंड विसाल, दीसइ देउल नयण रसाल ॥ ९ ॥

खरतरवसहि संतिजिणंद, भविय-कमल पडिवोहदिणंद ।

त्रिहु चेइ सिरि आदिजिणंद, अजियनाह किरि पुनिमचंद ॥ १० ॥

भास

नाभिराय-घरि सोहलउ प, सामिय रिसह जिणंद ।

मंकोडइ थिरथी राखउ प, तिहुयण नयणाणंद ॥ ११ ॥

मंडवाडि पहु पाम्मजिण, कज्जल कोमल काय ।

नीतोडइ सिरिआदिपहो, सुरनर वंदिय पाय ॥ १२ ॥

पोसीनइ सिरि पढमजिण, त्रिहु चेइ सिरि संति ।

पास वीर रंगि पूजीयइ प, टालइ निज मनि अंति ॥ १३ ॥

मटोडइ महिमाभिलउ प, सोहग सुंदर पास ।

महावीरपहु आगियइ प, तोडइ भवदुह पास ॥ १४ ॥

नयर चडाली संतिजिण, तिहुयण पणमिय सामि ।

इडर नयरइ दुन्नि जिण, रिसह पास सिवगांमि ॥ १५ ॥

चंदप्पहपहु भेटियइ प, ओडा नयर मझारे ।

अहु कम्म अरि निज्जणीय, जो पहु गउ भवपारे ॥ १६ ॥

वस्तु

बडहनरइ बडहनरइ भादि पहु वीर,
 जीवतसामिय लेपमप, कणयवन्न पादुका रयण,
 बालउ घेउल मालतिय, पमुह फुलतोढर रपवि।
 कुंकुम चंदन मद नविय, पूज रचावउ भंगि।
 भावन भायउ विवहपरि, जगगुरु आगलि रंगि ॥ १७ ॥
 योसलनयरइं आदि वीर, मणपंछिय सुरघर।
 मदिसाणे पहु पास संति, सिरि आदि सुमतिघर ॥ १८ ॥
 जोटाणइ पहु पासनाह, सिरि सुमति जिनेसर।
 सुंआलइ सिरि नेमिदेघ, मघभय घणकुंजर ॥ १९ ॥
 वीरमगामइ सुमति संति, जांवु मुनिसुवत।
 टोटरगामइ पासनाह, बहु लोयां सम्मत ॥ २० ॥
 भोइकइ सिरिआदिनाह, रंगपुरि पहु पासो।
 थंधुकइ सिरिपंच संति, थंडउ थलि पासो ॥ २१ ॥

वस्तु

बलहनयरि बलहनयरि संति जिणराउ,
 चम्मरिपुरि संतिजिण, भवियलोअं लोयण निसायर,
 पालिअताणइ पासपहो, विदिय सेवसुर असुर किन्नर ॥
 ललियसरोघर हरखभरि, सामिय वीर नमेश।
 अंग पत्तारिं विमल अलि, पावपंक टालेसी ॥ २२ ॥
 गहगहंत दिव गिरि चडिय, पाजइ परमाणंद॥
 दह दिसि पसरिय विवह परे, सिंदवार मचकुंद ॥ २३ ॥
 कोइल करइ टहकडा न, विहसिय सुद घणराय।

परचइ परचइ लइसियइ, सीतल वायइ वाय ॥ २४ ॥
 मरुदेवा गहवर चडिय, अचिरानंदण संति ।
 छीपकवसहिय वंदियइ प, अदबुद सोवन कंति ॥ २५ ॥
 अनुपम सरवर पेखियइ प, सरगारोहिणि वंग ।
 वाधिणि निरखी वारणइ प, रोमंचिय मह अंगि ॥ २६ ॥

वस्तु

आदि जिणवर आदि जिणवर नमिय बहु भत्ति,
 देवासुर संशुणिय कुमयमोहमहिमा ब्रिहंडण;
 खरतरवसहिय पढमजिण, नेमिनाह गिरनार मंडण ।
 रायणतलि हिव पूजियइ, सामिआदिल-पाइ,
 नाग मोर वे ध्याइयइ, जे हूआ सुरकाइ ॥ २७ ॥
 इणिपरि यात्रा विमलगिरे, कीधी मन उल्लासि ।
 कवडजक्ष-सुपसाउलइ प, टलइ विघन दुह रासि ॥ २८ ॥
 पाटण पढवइ वरनयर, जिह विससेण मलहार ।
 अवर विष बहु वंदियइ प, तिहां न लाभइ पार ॥ २९ ॥
 सिरि संभवपहु वाविपुरे, लोद्राढइ सिरिसंति;
 फीदीवनयर सिरिवीरजिण, जलु पसाइ सुह संति ॥ ३० ॥
 तेत्रीस वच्छर विगयमच्छर ठामि ठामि जिणेसरा ।
 निय भाव सत्तिहि विविह भत्तिइ भविय कमल दिणेसरा ।
 बहु संघ साथइ देवराजइ वच्छराजि नमंसिया ।
 ते देव सुहभर जावहू थिर श्रीसाधुचंद्रि प्रसंसिया ॥ ३१ ॥
 ॥ इति तीर्थराज चैत्यपरिपाटी स्तवनं ॥

॥ नवकार वाली पद ॥

राग भीम पलास.

भला करे फीर मुर्शदमौला, अल्ला पंढरपुरवाला—ए चाल.
 भला होयगा भजले माला, दल्ला भवखानेवाला—ए आंकणी
 नही लगती कुछ दमड़ी कवड़ी, रटनेमें प्रभु गुण ढाला,
 माला घनाले गुणको गाले, छोड़ कर दुनिया चाला

॥ भला० ॥ १ ॥

सूत प्रमुखकी गुंथ के माला, ओंकार जप ले लाला;
 ओंकारमें पंच परमेष्ठी, हे माला गुणने वाला ॥ भला० ॥ २ ॥
 अष्टोत्तर शत हे गुण इनके, उतने मणके कर ब्हाला,
 इस कहत है गुण वे प्यारा, घटमें घर ले गुणमाला ॥ भला० ॥ ३ ॥

॥ कार्तिक पुनम महिमा गर्भित श्री सिद्धांचल-
 स्तवन ॥

अवमोहे हांगरियां हे जिनंदजी, म देशी.
 सिद्ध गिरि शृणगार, सुगुणनर सिद्धगिरि शृणगार;
 दशकोटी अणगार, मु० ॥ ए आंकणी ॥
 ऋषभदेवना पुत्र पनोठा, द्रविड नाम भुपाल. मु०
 जेना नामथी द्रविड देश छे, हालमां करलो खयाल. मु० सि० ॥ १ ॥
 मुख्य राजधानी छे तेहनी, मिथिला अति मनोहार. मु०

तेहना राजा प्रपुत्र प्रभुना, द्राविडजी मुखकार. सु०॥सि०॥२॥
 वारीखील्य लघु बांधव तेहना, लाख गाम सिरदार. सु०
 राज्य कद्वि छोडी वन्ने भाइ, उतरवा भवपार. सु०॥सि०॥३॥
 चारण मुनिवरनी शिक्षाथी, लेइ दीक्षा तत्काळ. सु०
 अणसण कथुं एक मासनुं सुंदर, छोडी सकल जंजाल सु०सि०४
 शरदपुनमथी कार्तिक सुदनी, पूनम सुधीनुं सार सु०
 आत्मध्यान धरी मोक्ष सधाया, दश कोटी मुनिलार. सु०सि०५॥
 ते कारण कार्तिक पुनमनो, महिमा अपरंपार. सु०
 महितलमां विस्तरीयो छे बहु, मेलो भरे नरनार. सु०सि०॥६॥
 वली कार्तिकी अष्टाइ परवरूप, देरी उपर जुवो धार. सु०
 पूनमनो दिन कलश स्वरूपे, सोभे मंगलकार. सु०॥सि०॥७॥
 ते दिन दादा वृषभ देवनी, यात्रा करीने उदार. सु०
 द्राविडने वारिखील्य मुनिनी, प्रतिमा पूजो श्रीकार. सु०सि०॥८॥
 शत्रुंजय महाउममां सुंदर, ए वृतांत रसाल. सु०
 सूरिधनेश्वरनुं फरमाव्युं, बांचो थइ उजमाल. सु०॥सि०॥९॥
 तेह धनेश्वर सूरेश्वरनी, मूर्ति स्थापन कार. सु०
 हंस कहे ते मूर्ति पूजो, सिद्धगिरि पर सार. सु०॥सि०॥१०॥
 आदि जिन मंडल पूर्णा तिथिए, पूर्ण करवा संसार. सु०
 प्रति पूनम दिन पूजा भणावे, जिनभुवने जयकार. सु०सि०११॥

પાટણમાં ચર્તમાન જિનમન્દિરો.

દેગસર	પોઢ	મૂઢનાયકજી
૧ અષાપદજીની ધર્મશાઢા	વંદ્રપ્રભુ, અષાપદજી,	સુપાર્શ્વનાથ આદીશ્વર, પાંચમેરું
૨ ચઢા ઓટઢી	ઋષભદેવ,	શાંતિનાથ
૨ ઢાંગઢીઆવાઢો	આદીશ્વર, વંદ્રપ્રભુ,	ગણધર- પગલાં, સિઢ્ઢાચલજી, સઢ્ઢ- કૂટ, ચોમુખજી શાંતિનાથ, મેર,
		શિલ્લરજી
૨ ણધેરીવાઢી	નારંગાપાર્શ્વનાથ,	આદીશ્વર, પા- ર્શ્વનાથ, વાસુપૂજ્યજી, ઘાઢીપા- ર્શ્વનાથ
૨ શાઢપાઢો	આદીશ્વર,	શાંતિનાથ
૨ શાઢવાઢો	સુપાર્શ્વનાથ,	શામઢા પાર્શ્વનાથ
૧ મેસાતપાઢો	શાંતિનાથ, ચંદ્રપ્રભુ,	ગૌતમસ્થામી
૧ તરમેઢાવાઢો	શાંતિનાથ	
૧ ઓજઢાનો પાઢો	આદીશ્વર	
૧ કપૂરમઢેતાનો પાઢો	આદીશ્વર	
૨ તંચેઢીવાઢો	મઢાધીરસ્થામી,	સુપાર્શ્વનાથ
૨ કુંભારીઆવાઢો	ઋષભદેવ, મટેવા	પાર્શ્વનાથ
૨ ઢંકમઢેતાનો પાઢો	ઢાંકલાપાર્શ્વનાથ,	શાંતિનાથ
૩ મળીઆતી પાઢો	મઢાધીરસ્થામી, આદીશ્વર,	સઢ્ઢકૂટ
૨ સોનીવાઢો	મઢાધીરસ્થામી,	શાંતિનાથ

૬	ફોફલીઆવાડો	શાંતિનાથ, સંસ્થેશ્વરજી, મન- મોહનજીપાર્શ્વનાથ, સંભવનાથ, મુનિસુવ્રતસ્વામી, નેમીનાથ
૧	જોગીવાડો	શામલા પાર્શ્વનાથ
૧	મલાતનો પાડો	મણીનાથ
૨	લઘીઆરવાડો	સીમંધરસ્વામી, મુનિસુવ્રતસ્વામી મનમોહન પાર્શ્વનાથ
૧	નિશાઠ પાડો	સુમતિનાથ
૧	કેસુશેઠનોપાડો	અજિતનાથ
૩	ચોલાવટીઆનો પાડો	આદીશ્વર, ધર્મનાથ, શાંતિનાથ
૧	ઢલીઆ પાડો	આદીશ્વર
૧	અવજીમેતાનો પાડો	શીતલનાથ
૨	કસુંવીઆવાડો	શીતલનાથ, મોડીપાર્શ્વનાથ
૨	સંઘધીનો પાડો	વિમલનાથ, મનમોહનપાર્શ્વનાથ
૧	વાસુપૂજ્યજીનો ઘડકી	વાસુપૂજ્યસ્વામી
૧	ઘજુરીપાડો	મનમોહનપાર્શ્વનાથ
૧	મામાનો પાડો	મામાપાર્શ્વનાથ
૧	લીંઘડીપાડો	શાંતિનાથ
૧	ઘણાસાનો પાડો	શીતલનાથ, શાંતિનાથ
૧	વામણવાડો	શાંતિનાથ
૫	સ્વેતરવસી	શાંતિનાથ, વિમલનાથ, આદી- શ્વર, અજિતનાથ, શામલા પાર્શ્વનાથ

૧	અદુષ્ણનો પાઠો	શાંતિનાથ
૨	ઘસાઘાઠો	શાંતિનાથ, આદિનાથ
૧	પંચોટીપાઠો	ઋષભદેવ
૧	ચાગોલઘાઠો	ઋષભદેવ
૨	ઘીઆ પાઠો	શાંતિનાથ, કંઘાદ પાર્શ્વનાથ
૧	કટકોઆઘાઠો	આદિનાથ
૪	તરશેરીઓ	શાંતિનાથ, નેમિનાથ, પાર્શ્વનાથ, મહાધોરસ્વામી,
૧	કલારવાઠો	શાંતિનાથ
૧	ધાંધલ	સંમયનાથ
૧	નારણજીનો પાઠો	ઋષભદેવ
૧	શાલીઘાઠો ગોલઘાઠ	ગોઢીપાર્શ્વનાથ, ઘાઢીપાર્શ્વનાથ
૧	મહાલક્ષ્મીનો પાઠો	મુનિસુવ્રતસ્વામી, સુમતિનાથ
૪	ગોદડનો પાઠો	આદીશ્વર, ચંદ્રમ્ભુ, નેમિનાથ ચોમુખજી,
૨	ઘઘારનો પાઠો	ચંદ્રમ્ભુ, શાંતિનાથ
૨	મારફતીઆ મેતાનો પાઠો	મુનિસુવ્રતસ્વામી, મોટમેજન- પાર્શ્વનાથ
૩	ઢંઢેરઘાઠો	કલિકુંડ પાર્શ્વનાથ, શામળા, પાર્શ્વનાથ, મહાધોરસ્વામી
૧	પઢોંશુધી	શીતલનાથ
૧	ચેતરપાળનો પાઠો	શીતલનાથ
૨	કોકાનો પાઠો	કોકાપાર્શ્વનાથ, અભિનેદન- સ્વામી,

- ૧ કોટવાલાની ધર્મશાલા
૧ પંચાસરો

સ્તંભન પાર્શ્વનાથ
પંચાસરા પાર્શ્વનાથ, નવસંઢા-
પાર્શ્વનાથ, ધર્મનાથ, મહાવીર-
સ્વામી, વે સુપાર્શ્વનાથ, ચિ-
તામણિજી, અજિતનાથ શાં-
તિનાથ, ચોમુખજી, ગોઢોપા-
ર્શ્વનાથ, સુમતિનાથ. શ્રી હે-
મચંદ્રાચાર્યજી, વિજયદાનસૂ-
રીજી, વિજયહીરસૂરીજી, વિ-
જયસેનસૂરીજી ત્રિગેરે પૂર્વા-
ચાર્યોની મૂર્તિઓ.

૧૦૦ મોટાં દેરાસર
ઘર દેરાસર જુદાં.

शुद्धिपत्रक.

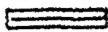
पृष्ठ	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
१	९	पैकीना	पैकीनो
४	१३	आछो	ओछो
५	१	ता	तो
"	७	वैत्र-	चैत्र-
१०	८	७ सात	८ आठ
१२	२०	मलाघरी	मलघारी
१७	१९	घखतथी	बखतथी
२१	१२	जन	जैन
२४	१९	चैत्योनी	चैत्योनां
"	२२	९+९८	९५९८
४१	१५	पाढे	पाढे
४४	८	=	=३५२
४५	५	६ ठा	६ ठी
४८	१२	मालावाढे	मालीवाढे
५८	५	गालहवाडमां	गोलहवाडमां
६३	१८	शखेश्वरनुं	शंखेश्वरनुं
६४	४	भुवनमभ-	भुवनमभ-
"	६, ९	श्रीविद्यामभ-	श्रीविद्यामभ-
"	९	ललितमभ-	ललितमभ-

૭૯	૧૮	વિવ	વિવ
૮૦	૧	ચદ્રપ્રભા	ચંદ્રપ્રભ
"	૨	ચૌદ	ચૌદ
૮૭	૧૨	વિર	વીર
૯૬	૪	જીનવરુણ	જિનવરુણ
૯૭	૮	મસાત-	મસાત-
૯૭	૨	વિવ	વિવ
"	૧૩	વંદ	વંદૂ
૯૮	૧૫	શીતલવિવ	શીતલ વિવ
૧૦૧	૭	પીતલમે	પીતલમય
"	૯	માહે	મોહે
૧૦૪	૧૭	સાહવ સુઆ-	સાહવસુઆ-
૧૦૫	૩	ચૈત્ય-	ચૈત્ય-
૧૦૬	૧૩	-જનગુણા-	-જનગુણા-
૧૦૭	૧૧	સસાર-	સંસાર-
"	"	-નિધિ-	-નિધિ-
૧૦૯	૧૨	-પાશ્વ	-પાશ્વ
૧૧૧	૬	જિનપતિ	-જિનપતિ

આ સિવાય માત્રા રેફ વિગેરે સ્વણિત થવા સંવંધી યા
 ઝડી જવા સંવંધી અને કેટલીક પદચ્છેદ સંવંધી રહી ગયેલી
 સ્વલનાઓ સુઙ્ગ પાઠકોષ સુધારી વાંચવું.

ચિંદ્રાચાર્ય જૈન સભા
પુસ્તકાલય

પાટણ.

ચાંક

જ
—
રિ

જો કાંઈ નહિ તેમ સંભાળથી વાંચવા.

શ્રી. વીરજીવંદ્ર કુલકર્ણી નમસ્કૃત

તે ૩૦.૧૧.૧૯૬૬

શ્રી. કા. દાસા વિદ્યાલય જેનું લાદખેડેલ ૩૦.૧૧.૬૦૧૬

૮૨૨

